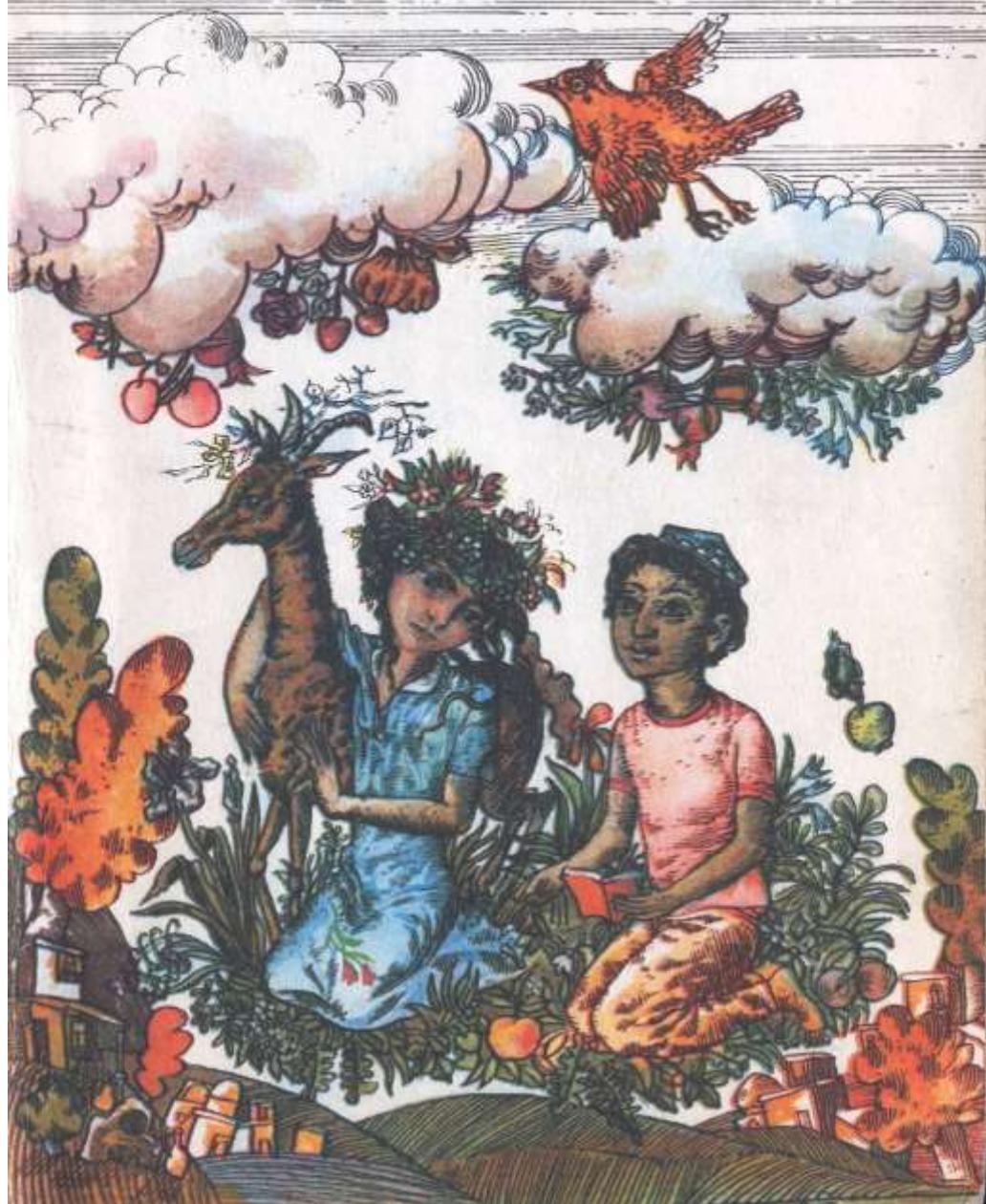

Анвар
Обиджон

Жуда қизик ёкеа

Шеърлар ва эртаклар

Тошкент
“ЮЛДУЗЧА” нашриёти
1987

МУАЛЛИФДАН

Тўпламга киритилган ҳамма шеърларим китоб ҳолида биринчи марта нашр этилмоқда. Уларда болалар дунёси, она табиат нафосати, турли буюм ва жонзотларнинг сирли олами ҳақида иложи борича қувноқроқ тарзда сўз юритишга ҳаракат қилдим.

Уибу китобга чоп этилиши арафасидагина «Юлдузча» белгиси қўйилди. Уни саралаши, безаши ва нашрга тайёрлашдаги катта меҳнатлари учун Гафур Гулом номидаги Адабиёт ва санъат нашриёти коллективидан ҳам чексиз миннатдорман.

4803010000 – 24
A ————— 597 – 87
M 360 (04) – 87

© “ЮЛДУЗЧА” нашриёти, 1987

ХАБАР СОТУВЧИ

*Янги гаплар сотаман,
Эски гаплар ҳам.
Болажонлар, кепқолинг,
Қолди жуда кам.*

*Суриштирманг нархини,
Шардан ҳам арzon.
Хўрзқандга – рост хабар,
Пишлоққа – ёлғон.*

*Алмашаман янгисин
Кепаксиз унга.
Эски гапни – пуч ёнгоқ
Ёки совунга...*

*Буни тонгда эшиитдим,
Энг янги хабар:
Еб қўйганмиши тушида
Бургутни Каптар.*

*Қуён йўлбарс терисин
Ёпиниб юриб,
Хушдан кетди, кўзгуда –
Ўз аксин кўриб.*

*Ўтган куни Тулковой
Опкелиб Хўроz,
Ҳиринглади Бўрига
Талтайиб бир оз.*

*Бўри эса ҳуши кўрmas
Ҳазил, кулкини.
Аввал еди Хўроzни,
Сўнгра Тулкини.*

*«Саводсиз» деб Айиқни
Қилганмиши эрмак,
Уч йил битта синфда
Ўқиган Эшак.*

*Кеча доктор Арслонга
Арз қилди Туя,*

*Қимматбаҳо теримга
Тушди, деб куя.*

*Доктор унинг арзига
Солдию қулоқ,
Шилиб олиб терини,
Текширди узоқ.*

*Бугун тонгда учратдим
Очкўз Тўнгизни;
Ямлаганмиши у бирдан
Беш минг Кўнгизни.*

*Кирпи бориб бозорга,
Олганмиши игна...
Қизиқсангиз, янги гап—
Топилар яна.*

*Болажонлар, кепқолинг,
Хилма-хил хабар!
Уни сотиб олганлар
Кўрмайди зарар.*

I

ДАЛАЛАРДАН – БОЛАЛАРГА

Деҳқон чолни бобом, деб,
Эгиламан салом, деб.

Очигини айтсам, шеърларни шунчаки ҳавас учун ёзаман. Аслида касбим – журналистлик.

Бир пайтлар радио мухбири эдим. Микрофонни Алномишнинг қиличидек ялангочлаб олиб, ўзи азалдан сўзамол одамларни гапиртириши ҳам иш бўйтими, дегувчиларнинг фикрига тўла-тўкис қўшиламан. Аммо менинг ютуғим шундаки, дала-богларни кезиб юрган пайтларимда нафақат одамлардан, балки турли экин ва дов-дараҳтлардан ҳам ўнлаб интервьюлар олишга мушарраф бўлганман. Бу ҳол, жумлаи жаҳоннинг оғзи, кўзи, қулоги ва бурни ҳисобланмиш журналистлар тоифасини ҳайратга солса, ажабмас.

Шундай қилиб, дастлабки сўз борлиқ ўсимликларнинг шаҳанишоҳи – ҳурматли Бугдойвойга!

БУҒДОЙ

Олтин тожли
Султонман.
Сомса, патир,
Ширмонман.
Азиздирман
Одамга.
Арзандаман
Оlamга.
Ел куйласа,
Үйнайман.
Хирмон сари
Бўйлайман.
Ой чиққанда
Қўноққа,
Ўхшар
Кумуш ўроққа.

ПАХТА

Оппоққина
Ошнанг – мен.
Тўлпоққина
Ошнанг – мен.
Эгнингдаги
Шу нимчанг,
Оқ кўйлагинг,
Кўк шимчанг,
Киссангдаги
Дастрўмол –
Бари менман,
Билиб ол.
Пайпоқларинг ҳам
Ўзим...
Айтсам,
Тугамас сўзим.

САБЗИ

Юпқагина
Пўстим бор,
Далада
Кўп дўстим бор.
Мақолда ҳам
Ёзиқман,
Ўша
«Олтин қозиқ»ман.
Ётсам
Ерга қапишиб,
Думгинамдан
Тортишиб,
Ташладилар
Ўрага...
Салом
Палов тўрага!

ТАРВУЗ

Ўғитларга
Тўйдим мен.
Роса қорин
Кўйдим мен.
Энди
Сувдан беришсин,
Томирларим
Керишсин.
Бир четдан
Боқмай ола,
Берироқ кел,
Хой, бола.
Бир мақтаб қўй
Мени еб.
Тепмасанг бас
Копток деб.

УЗУМ

Доналарим
Маржонча.
Бир бошим –
Нақ бир жомча.
Қуритсангиз,
Майизман.
Дастурхонга
Файзман.
Кузда
Еб-еб тўйишар.
Қишига
Осиб қўйишар.
Боқар шод
Ёш-қарилар.
Мақтар ҳатто
Арилар.

ШОЛҒОМ

Попук баргли
Бошим бор.
Вазмингина
Тошим бор.
Думи узун
Редиска –
Менга
Кенжатой ука.
Ёш-да,
Пича шошар у –
Баҳордаёқ
Пишар у.
Мен шошмайман,
Беғамман.
Шунинг учун
Шолғомман.

АНЖИР

Кеча-қундуз
Ухлайман,
Мева тугдим
Гулламай.
Мевам ўзи
Гулчадир.
Тилло рангли
Кулчадир.
Ғўдаймайман,
Сипоман.
Кўп дардларга
Шифоман.
Мени еса
Муталлиб,
Юрмас эди
Йўталиб.

САРИМСОҚ ПИЁЗ

Исмим –
Жаноб Саримсоқ...
Гапиргим йўқ
Кўп узоқ.
Айтмоқчиман
Мен фақат,
Тайёрлаган пайт
Овқат,
Бўлма анқов
Ва содда,
Чиқариб қўйма
Ёддан –
Мендек
Ҳиди ширинни...
Ҳой,
Жийирма бурунни!

ПИСТА

Қувноқ-шодон
Пистаман.
Асқияга
Устаман.
Жилмайганим
Жилмайган,
Кимга ёқар
Тумтайган?
Нега мени
Эркалаб,
Чақмаяпсиз
Битталаб?
Йўқми сира
Хушингиз?
Демак,
Чатоқ тишингиз.

ҲАНДАЛАК

Ҳандалакман
Полизда,
Лекин қандман
Оғизда.
Яйраб ўсдим
Далада.
Офтоб чиқса,
Ялла-да.
Сув келмаса
Томирга,
Ялинаман
Ёмғирга.
Менинг фахрим
Ширамдир.
Қовун
Катта энамдир.

ҚАЛАМПИР

Лақабим –
Гўшт қалампир.
Эккан мени
Бир кампир.
Бордир
Эски касалим –
Пачавароқ
Асабим.
Чиқса бирдан
Аччиғим,
Тутиб
Юрак санчиғим,
Япроқларим
Гезарап,
Бурним дарров
Қизарап.

ЎРИК

Танишайлик,
Ўрикман.
Ғайнолига
Шерикман.
Егинг келса
Кўк ғўра,
Баҳор чоғида
Сўра.
Ёзда эса
Пишаман.
Қоқма,
Ўзим тушаман.
Хоҳласанг,
Е мағизни.
Қани,
Оч-чи оғизни.

БОДРИНГ

Ичинг тўла
Сув, дема.
Хоҳламасанг,
Бор, ема!
Қондошман-а
Бананга,
Ошқовоқ эса
Янгам.
Пайти келса,
Тортар жон –
Менга ҳатто
Бақлажон.
Хуллас,
Кўпдир уруғим.
Шу боис
Зўр довруғим.

ПОМИДОР

Тўс-тўполнон
Бозорда,
Ёки бирон
Гузарда –
Учраб қолган
Онимда,
Ўтиб кетма
Ёнимдан.
Кўрганмисан
Кинони –
Машхур
«Чиполлино»ни?
Ўша ерда
Мен ҳам бор.
Номим
«Синьор Помидор».

БЕХИ

Икки юзим
Буришқоқ.
Дема мени
Уришқоқ.
Ишга солиб
Ақлимни,
Сездирмайман
Жаҳлимни.
Агар,
Ширин бўлмасам,
Хушомадни
Билмасам,
Мени дарров
Кесишар,
Ўрнимга
Нок экишар.

ОШҚОВОҚ

Исмим –
Кади-ошқовоқ.
Осилириб
Қош-қовоқ,
Барг остида
Ётаман,
Томга
Палак отаман.
Қўшиб есанг
Шакарга,
Доридирман
Жигарга...
Нега уздинг
Бандимни,
Софингми
Мантини?

КАРАМ

Экилганман
Кеч кузда.
Баҳор ҳам
Келди тезда.
Қуёш
Шамдек милтирап.
Бойчечаклар
Дилдирап.
Менга совуқ
Қилмас кор,
Қават-қават
Тўним бор.
Фақат, тўнни
Мен қари
Кийволибман
Тескари.

НОК

Қайдা
Салқин ҳаводир,
Тан-жонимга
Даводир.
Меваларим
Қанд-боллик.
Қилмасанг бас
Қўполлик.
Узган чоғда
Кулиб ол,
Пишганимни
Билиб ол.
Кимки отса
Менга тош,
Дунёда у –
Энг хумбош.

ПИЁЗ

Ерга чуқур
Ботсам мен,
Беркинволиб
Ётсам мен,
Излаб топди
Ошпазлар,
Мени чопди
Ошпазлар.
Йиғламадим,
Полвонман...
Лекин жуда
Хайронман:
Ошпазларнинг
Ўзлари
Нега ёшлар
Кўзларин?

ШАФТОЛИ

Мен тураман
Букиб шох.
Камтаринман
Ва юмшоқ.
Шундан ҳамма
Ширин дер,
Узид олай
Бирин дер.
Болакайлар
Чуғирлаб,
Мени боғдан
Ўғирлаб,
Қўйинларга
Уришар,
Сўнг қичиниб
Юришар.

ТУРП

Менга теккан чоқ
Оғзинг,
Тиник бўлар
Овозинг.
Сўнг очилар
Иштаҳанг,
Бўпкетмасанг бас
Наҳанг.
Пўстим
Осмон рангида.
Қишинг
Совуқ тонгидан –
Симираман
Ёруғлик...
Ўзим –
Олтиариқлик.

МАЙМАНЧАК

Бирор бўқмас,
Бўлсам хом.
Агар пишсам,
Ушлаб жом –
Чопқиллашиб
Келишар,
Мақтаб-мақтаб
Теришар.
Ўт қалайди
Сўнг момо,
Қилмоқ учун
Мураббо...
Мураббога
Қалайсан?
Беришса-ку,
Ялайсан!

ГИЛОС

Бир қиз,
Балдоқ қилай, деб,
Қулоғимга
Илай, деб,
Қўш мевамни
Узволди,
Уйқимниям
Бузворди.
Қараб турсам
Ортидан,
Бир чеккага
Борди-да,
Хар иккала
«Балдоқ»ни –
Еб қўйди-я...
Алдоқчи!

БАҚЛАЖОН

Билиб қўйгин,
Укажон,
Мана, биз-да
Бақлажон.
Мени қишига
Тузлашиб,
Ейишади
«Сиз»лашиб.
Бодринг билан
Ошқовоқ
Тунда сухбат
Қилган чоқ,
Қўшиламан
Гурунгга,
Ўхшаб
Катта бурунга.

АНОР

Ҳар доначам
Бир аскар.
Бир қалъада
Минг лашкар.
Ётар улар
Панада –
Оқ пардали
Хонада.
Хоналар тинч,
Атроф жим.
Қалъачани
Бузса ким,
Бошланади
Тўполон...
Уёғи
Сизга аён.

МОШ

Мушуксан, деб
Шоштирма,
Мен ҳақиқий
Мошдирман.
Гоҳи тошман,
Гоҳи ош.
Қадрдоним –
Сув, қуёш.
Деҳқон чолни
Бобом, деб,
Эгиламан
Салом, деб...
Таърифим ҳам
Жа зўр-да, –
Ичганмисан
Мошхўрда?

БОДОМ

Мен баҳорнинг
Севинчи.
Гуллагайман
Биринчи.
Чиройлидир
Қоматим.
Бу ҳам бўлса,
Омадим.
Ҳавас қилиб
Мевамга,
Қизига бир
Ёш янга
Ном қўйғанмиш
Бодом деб,
Ширип бўлсин
Болам деб.

КАРТОШКА

Гоҳ ухлайман
Тўрвада,
Гоҳ пишаман
Шўрвада.
Қовурмада
Қайнайман,
Маставада
Яйрайман.
Лағмонда ҳам
Мен борман.
Ҳамма жойда
Тайёрман.
Қўринмасам
Шавлада,
Эринмасдан
Кавла-да.

ҚУЛУПНАЙ

Анорчага
Үхшатманг.
Фонорчага
Үхшатманг.
Адашманг-да ,
Үргилай,
Исмим
Биби Қулупнай.
Жўякларда
Юрсангиз,
Мени тотиб
Кўрсангиз,
Ёришади
Таъбингиз,
Қизаради
Лабингиз.

ЁНГОҚ

Баҳорда тўн
Бичаман,
Уни кузда
Ечаман.
Шамол келса
Гувиллаб,
Тўкиламан
Дувиллаб.
Олинг мени,
Акалар,
Еб кетмасин
Ҳаккалар.
Болангизга
Ёқаман.
Ҳам мева,
Ҳам соққаман.

МАККАЖҮХОРИ

Мен ҳаммадан
Юқори.
Исмим –
Маккажүхори.
Думбулгинам
Гўдакча.
Ухлар кўм-кўк
Йўргакда.
Соғлом улғай,
Жон гўдак,
Малла сочинг
Жингалак.
Кутар сени
Болалар
Ҳамда
Товуқ холалар.

ОЛМА

Микрофонни
Баланд тут.
Мен сўзлай,
Сен сўлак ют.
Аланг-жаланг
Кузатма.
Беш панжангни
Узатма.
Кўпнинг
Кўзин куйдирган,
Қорнини ҳам
Тўйдирган
Менман ўша
Нақш олма...
Энди
Йўлингдан қолма.

КУНГАБОҚАР

Кулча юзим
Ойтовоқ.
Ойтовоқмас,
Мойтовоқ.
Мойтовоқда
Пистача,
Роса
Түқкиз юзтacha.
Дўстлар,
Балки нодонман,
Бир нарсага
Хайронман:
Мен қаёққа
Бурсам бош,
Шу ёққа
Чопар қуёш.

ҚАНД ЛАВЛАГИ

Едир мени
Қўйингга,
Семиради
Тўйингга.
Берсанг
Сигир маймоққа,
Қаймоқ қўшар
Қаймоққа.
Олиб борсанг
Заводга,
Айланаман
Новвотга.
Хоҳласанг,
Бир роҳат қил –
Ўзингга
Зўр овқат қил.

АРПА

Исмим
Арпаҳон пари.
Бобом
Мулла Жавдари.
Чиройлимман,
Сўлимман.
Кенг далага
Келинман.
Ўриб олинг
Вақтида –
Ҳосилимнинг
Нақдида.
Ахир
Атрофда ҳамон
Кўпдир
Текинхўр сичқон.

ТУТ

Мени дерлар
Қоратут.
Шошмай,
Битта-битта ют.
Солсанг
Коса чиннига,
Айланаман
Шиннига.
Япроқларим
Тилладир,
Тонна-тонна
Пилладир.
Ўзимда туриб
Ипак,
Қишда қолдим
Бекўйлак.

ЛОВИЯ

Ҳасад қилар
Менга мош.
Меваларим
Қаламқош.
Бир тупимда
Юз уя.
Уя тўла
Ловия.
Ловиялар
Қоракўз,
Силкитмасдан
Аста уз.
Йўқса,
Уйни очишар,
Тирқирашиб
Қочишар.

ШОЛИ

Мен ҳозирча
Шолиман.
Қипигимдан
Нолима.
Пўстим тушар
Арчилиб,
Обжувозда
Янчилиб.
Шопирилсам
Хирмонда,
Ярқирайман
Маржондай...
Энди турма
Қашиб бош.
Тезда пиширвор
Сут ош.

ЧИЛОНЖИЙДА

Емаган бўлсанг
Жийда,
Кўпчиб ётмасдан
Уйда,
Пишиқчилик
Паллада
Бир айлангин
Далада.
Думимдан
Ипга боғла.
Шошмасанг,
Қишига сакла.
Шошсанг,
Ташла оғзингга...
Э, қойилман
Нафсингга!

ҚОВУН

Обиноввот
Қовунман.
Битта тишлаб
Овун, ма.
Нега бўлдим
Мен номдор?
Чунки,
Чопоним гулдор.
Ёнбош қилиб
Ётаман.
Ширин ўйга
Ботаман:
Хаёлимда
Одамлар –
Бозорда
Мени танлар.

КАНОП

Қамиш эмас,
Биз – Каноп.
Еримиз
Минглаб таноб.
Пахтазорга
Ёндошмиз.
Ипакка ҳам
Қондошмиз.
Қаддимизга
Берилиб,
Мақтанмаймиз
Керилиб.
Биз азалдан
Ҳаммабоп:
Гоҳ шолчамиз,
Гоҳи – қоп.

II АЖОЙИБХОНА

Ит улиди айвондан:
– Салом ҳамма ҳайвондан!

Күмурсқадан тортуб Филгача, Итбалиқдан тортуб Китгача, Чивиндан тортуб Лочингача – ҳамма-ҳаммаси худди сизу биз каби она Сайёрамизнинг тенг ҳуқуқли фарзандлари дир. Одамзод мана шу заминдаги энг олий мавжудот экан, ўзга борлик жонзотларни асраб-авайлаш, «ојиз жигарбандалари»га муттасил гамхўрлик қилиши унинг муқаддас бурчи дир. Турли жониворлар ҳақида ёзишига қаттиқ берилганим ана шу бурчни озмикўпми ҳис қилганимдан бўлса керак.

Жонзотлар оламига багишиланган бу туркумни «Ажойибхона» деб атадим.

БАҲОНАЧИЛАР КАСАЛХОНАСИ

Доктор Куён серташвиш,
Ҳамшира Ғозлар нотинч.
Касалхона тўсатдан
Бўлиб кетди тиқилинч.

Бўри келди инқиллаб,
Чивин чақиб олди, деб.
Айик ётар,
Олмахон –
Ёнғоқ билан солди, деб.

Эчки дер:
– О, дўхтиржон,
Бўл ували-жували.
Панжасини кўзимга
Тиқиб олди Чумоли.

Қўнғиз майиб қилганмиш
Босиб Итнинг оёғин.
Сичқон эса чўзганмиш
Хачирвойнинг қулогин.

Йиғламсираб келди Шер,
Тепди деб қўрс Суварак.
Отнинг бошин ёрганмиш
Шоҳдан тушган дуварак.

Каравотда ўтирап
Хўқиз чўмиб сукутга,
Бечорани сабабсиз
Калтаклабди Чигиртка.

Оғир ётар, айникса,
Каркидон деган нусха.
Бехос тишлаб олганмиш
Уни йиртқич Қумурсқа.

Алоҳида хонада
Арслон ухлар шоҳона.
...Ишлар фақат гўл Эшак
Тополмасдан баҳона.

ҚУЁШНИ ҚАРШИЛАШ

Пайдо бўлган чоқ қуёш,
Жилмайиб кўз қисди Мош.
Қичқирди сўнг ёш Бабоқ:
– Омонмисан,
Хей, ўртоқ!

Ит улиди айвондан:
– Салом ҳамма ҳайвондан!

ИШТАҲАНГДАН ЎРГИЛДИМ

Балчиқ кечиб,
Беланиб кирга,
Ошхонага
Мен билан бирга
Кириб келди
Лавоқ Каркидон.
Олди бирдан
Эллик бешта нон,
Еб олти қоп бодрингни
Фақир,
Карамшўрва ичди
Қирқ пақир.
Сўнг тўқсонта
Тухумни уриб,
Юз стакан
Компот симириб,
Етмиш товоқ
Ош еди гўштлик...
Хуллас,
Менга етмади тушлик.

ВАҲИМАЧИ

Қочиб келар қари Фил,
Ҳаяжонда бошқалар.
Қичқирди у ҳансирағ:
– Кутқаринглар, ошналар!

Мени ёвуз бир Сичқон
Кувлаб келар узоқдан.

Ғажиб ташлар миямни
Кириб олса қулоқдан.

Айик, Бўри ва Қоплон
Жуда ҳайрон бўлишди.
Лекин, саёқ Мушуклар
Маза қилиб кулишди.

КОЛЛЕКЦИЯЧИЛАР

Капалакни ушладилар,
Шишачага ташладилар.
Унга озиқ беришмади,
Йифлаганин кўришмади.

Қотириб ҳам қўйиши сўнг,
Чиройли деб суйиши сўнг...
Қийнадилар сўлдиришиб,
Мақтадилар ўлдиришиб.

НИҚОБ

– Тумшуққинангдан аканг,
Қалайсан, Лайлак?
Тикиб бергин менга ҳам
Битта оқ қўйлак.

– Каптар бўлгинг кепти-да,
Муғамбир Қарға?
Таниб олар гапингдан
Бари бир ҳамма.

МАШХУР ТЎПОЛОНЧИ

Танишайлик, жўралар,
Сўнг мендан... ҳол сўранглар...
Рости,
Жуда зерикдим,
Қани, менга шерик ким?
Майли, келсин Түяқуш,
Бўрсиқ ёки Каламуш.

Ғоз келса ҳам айб эмас,
Яхши ўртоқ бўлса, бас.
Ахир,
Кимга келар ҳуш
Кўчада ёлғиз туриш?
Уф-ф...
Чиқдим мен уйимдан
Гап эшитиб бувимдан,
Гап эшитиб аямдан,
Гап эшитиб дадамдан
Ва опамдан туртки еб...
Исмим – Саъва Уккиев!

МАТЕМАТИКА

Савол берди муаллим,
Тулки гангсиб йўталди,
Сичқон қочди тешикка...
Чумоли қўл кўтарди.

Чумолининг,
Хе, аттанг,
Яна иши юрмади.
Ўқитувчи Фил уни
Бу сафар ҳам кўрмади.

ЧИТТАК ХОЛА

Тўқир эди сават уй
Читтаквойнинг холаси.
Бу нима, деб сўради
Ундан Филнинг боласи.
Жавоб қилди тумтайиб
Қари, жаҳли тез Читтак:
– Катталарнинг ишига
Аралашма,
Тирмизак!

ОҲУЧАНИНГ ОНАСИ

Қулаб кетди ёш Оҳу
Тикан босган жарликка.
Қувонтириб онасин,
Турди дарҳол у тикка.

Зулмат десак жарликни,
Ёшлик ўхшар чақмоққа.
Сакраб-сакраб Оҳуча
Чиқиб олди сўқмоққа.

Боласига суйканиб,
Ярасидан қон ялаб,
Шивирлади онаси
Уни суйиб, эркалаб:

– Шоҳ-шаббалар юзингни
Тилган бўлса, сатқайи.
Чағир тошлар белингни
Шилган бўлса, сатқайи.

Сатқайи сар, дарз кетса
Тишинг ёки мугузинг.
Соф бўлса бас, оппоғим,
Оёқларинг ва кўзинг.

Фақат қонхўр Бўрилар
Бўлар «темир» тиш-жағлиқ.
Мугуз бизга не даркор,
Қисматимиз – қочмоқлиқ.

Жардан дангал сакрамоқ
Тенгдир бизда мардликка...
Ёвлар еган отангни
Қулатволиб жарликка.

Буткул халос бўлгунча
Йиртқичлардан бу олам,
Кўз ва чопқир оёқлар
Фахримиздир, жон болам.

ГЕОГРАФИЯ ДАРСИДА

Сичқончалар – партада,
Қари сичқон дарс ўтар.
Таёқчани ўйнатиб,
Харитадан кўрсатар:
– Кичрайтириб олганмиз,

Митти деманг сиз уни.
Асли,
Салкам қирқ саржин
Бу чизиқнинг узуни.
Эни эса, камида
Үн беш саржин келади...
Шу омборнинг ҳаммаси
Бизнинг Ватан бўлади!
Омборнинг уч ёни – чўл,
Тупроқлари тўқ сариқ.
Кесиб ўтган бир ёндан
Чексиз-тубсиз ўқариқ.
Бу ариқнинг нарёғи
Поёнсиз яшил қирғоқ...
Қисқаси,
У томонлар –
Омбордан ҳам каттароқ.

ЖУДА ҚИЗИҚ ВОҚЕА

Қамиш босган ва лойқа
Эски ҳовузда,
Жуда қизиқ воқеа
Рўй берди кузда.

Бўлиб ўтди, бузилиб –
Кўпнинг тинчлиги,
Сузиш бўйича ҳовуз
Биринчилиги.

Мусобақа боисин
Сўрама, ўртоқ.
Ҳаммасига сабабчи
Бир бурда пишлоқ.

Пайдо бўлиб «масаллиғ»
Ҳовузда бирдан,
Хабар топди зумдаёқ
Ҳамма бу сирдан.

Келди аввал Чўртанвой
Мўйловин бураб,
Қисқичбақа келди сўнг
Оёғин судраб.

Сувкаламуш шай турар
Чўччайтиб бурнин.
Яқинлашди Бақа ҳам
Ишириб қорнин.

Гўё тотиб кўргандек
Пишлоқ таъмини,
Ялар эди Сувилон
Тинмай лабини.

Шу тоб бешта каллада
Чақнар бир фикр.
Аммо ўлжа ҳаммага
Етмайди ахир.

Шунда ақл ўргатиб
Барчага Бақа,
Деди: «Ташкил этайлик
Вақ... мусобақа.

Сузишда ким маррага
Биринчи келса,
Арзир ушбу таомнинг
Ярмини еса.

Еяр қолган ярмини
Судья бўлса ким...
Хўп десангиз, шу ишни
Бажарай ўзим».

Бошқалар бу таклифга
Бўлдилар рози.
Фақат Қисқичбақанинг
Чиқмас овози.

Ҳамма сафга тизилди
Бўйсуниб шартга.
Шанғиллади Бақа: «Вақ!
Шайлан стартга!»

Судья қўлин силкитиб
Рухсат берган кез,
Сузувчилар маррага
Интилдилар тез.

Шиддат билан олдинга
Отилди Чўртан.
Сувкаlamуш чиранар
Қолишмай ундан.

Сусткаш Қисқичбақанинг
Калласи ишлаб,
Жадал борар Илоннинг –
Думидан тишлиб...

Ёлғиз қолгач орқада
Бақанинг ўзи,
Хўб термулди ўлжага
Тўймасдан кўзи.

Сабри етмай, охири,
Бир оз кутгани,
Билмай қолди пишлоқни
Қандай ютганин.

Лекин ютиб улгурмай
Ҳали ўлжани,
Юқорига нимадир
Тортди судьяни.

Бақа токи бир очиб
Юмгунча кўзин,
Кўрди эски ҳовузнинг
Лабида ўзин.

Кейин билса, чанг солиб
Текин пишлоққа,
Томоғидан илинган –
Экан қармоққа.

Уни қарғаб балиқчи,
Ирғитди четга.
Судья шўрлик ем бўлди
Дайди Бургутга...

Бақа кўпга хиёнат
Қилмоқчи эди,
Маккорлиги ўзининг
Бошини еди.

ЗЎРАВОНЛИК

Очкўз, сурбет каналар
Маслаҳат қилиб бирга,
Дўқ уриб хат ёзишди
Ювош ола Сигирга:
«Шартимиз бор.
Кўнмасанг,
Кўрсатамиз кунингни.
Биз қонингни сўрган пайт,
Ўйнатмай тур думингни!»

ТОҒ ҚУШИ

Юрап эди
Ёш Каклик
Тоғларда яйраб.
Қувнатарди
Чечакни
Ёқимли сайраб.

Энди
Инграр қафасда,
Келмай уйқуси...
Ёқимлидир
Какликнинг
Хатто йифиси.

СИЗДАН УГИНА...

Ялинар қув Синчалак
Ўқитувчи Каптарга:
– Мумкин бўлса,
Битта «беш» –
Кўйиб беринг дафтарга.
Тўғри,
Ишим сал чаток,
Мазам йўқ шу «саноқ»дан.
Лекин аям, «беш» олсам,
Бермоқчиди қўноқдан.

Кўноқ нима, билмайман,
Бир тотай-чи таъмини.
Ширин бўлса,
Сизга ҳам –
Опкеламан ярмини.

ОЧЛИК

Сурнайин чалар
Чийиллаб бўрон.
Ўйнар бутоқлар,
Рақс тушар ўрмон.

Куйлар Тулкивой
Увлаб гохида,
Пати юлинган
Товуқ ҳақида.

КЕКСА АРИ

Такрор эртак бошлар у:
– Бор экан-да,
Йўқ экан.
Ариларда бир вақтлар
Бўлган экан кенг Ватан...

Доим шуни айтарди,
Набиралар ёнида.
Эски эртак ҳеч кимнинг
Тегмас эди жонига.

БОШМА-БОШ

Бўйин чўзиб қичқирганча
«Шара, бара-а!»
Кўча кезар Эчки
Эшакаравада.
Дер:
– Болалар,
Зор эмасман
Чойпулига.
Пуфакларни алмашаман
Кўк сулига.

ТИЛЛАҚҮНҒИЗНИНГ ЖАВОБИ

– Тиллақүнғиз,
Нега сен
Гапиришни билмайсан?
Ғүнғиллайсан ўзингча,
Чақчақлашиб кулмайсан.

– Бўларди ўз маконим,
Фақат, пича тор эди.
Тор бўлса ҳам,
Ҳар қалай
Ҳамма нарса бор эди.

Зўр қўшиқлар айтардим,
Юрар эдим эркалаб...
Бир кун
Тўп-тўп Чигиртка
Босиб кирди эрталаб.

Бор нарсани ямлашиб,
Улар роса яйрашди.
Дўқ уришди
Ўрган деб,
Чигирткадек сайрашни.

Ёлғиз,
Ночор бўлсам ҳам,
Қўшилмадим мен ёвга.
Секингина ўзимни,
Солиб олдим соқовга.

СПОРТ МАКТАБИ

Ташкил топиб яйловда
Спорт мактаби,
Ўсиб борар полвону
Чаққонлар сафи.

Таълим олар Кўзичоқ
Бунда боксдан.

Энди кўрқмас, дуч келса
Бўри қўққисдан.

Итга ёзди ариза
Шаддод ёш Така:
«Бўлмоқчиман қиличбоз,
Тренер ака...»

Тренернинг жияни
Олапар шоввоз,
Югуришда зўр эмиш,
Куёнларга хос.

Мусобақа ғолиби
Бўлди у кеча,
Суяқ турган маррага
Чопиш бўйича.

Тиним билмай Чўчқача
Машқ қилар кунда,
У штанга қўтарар
Оғир вазнда.

Яшил футбол майдони
Айниқса гавжум.
Ана, Тойчоқ пишқириб
Қилмоқда ҳужум.

Дарвозани Мушукча
Қўриқлар ҳушёр.
Чунки қизил коптокда
Сичқон расми бор.

Кўлда маймоқ Бўталоқ
Чалқанқа сузиб,
Лол қолдирди ҳаммани
Хачирдан ўзиб.

Кечагина мактабга
Қўшилган Бузоқ,
Гимнастларга қўшилиб
Отар шаталоқ...

Ташкил топиб яйловда
Спорт мактаби,

Ўсиб борар полвону
Чаққонлар сафи.

Аммо Хўтиқ шубҳада
Юрибди ҳамон:
«Ҳайвонлардан бари бир
Чиқмас чемпион».

БЕОЗОР КУЧУК

Ўша сурбет Кўпракни
Тишлаб олдим,
На чора?..
Оқсаб-инграб, уйига –
Қайтдимикан, бечора?

Тинмагандир тонггача
Балки унинг ноласи.
Балки қўриб аҳволин,
Йиғлагандир боласи.

Унга раҳмим келса ҳам,
Мажбур бўлдим тишлашга.
Ахир,
Нима ҳаққи бор
Мени ноҳақ муштлашга?

Кириб бирдан уйимга,
Тортиб олди сүякни.
Кейин,
Чил-чил синдириди
Ювиндили тувакни.

Турткиласди сўнг мени,
Чўзиб ифлос оёғин...
Айтмасам ҳам, биласиз
Воқеанинг у ёғин.

Тишламасдим илгидан,
Бузмас бўлса тинчимни.
Мен ваҳшийлик қилмасдим,
Мен бажардим бурчимни.

ҚАҲРАТОН

Ғор ичидა
Оч-наҳор
Бармоқларин сўришиб,
Ўтиришар Бўрилар
Телевизор қўришиб.

Пайдо бўлди экранда
Ўтлаб юрган қўй-қўзи,
Бирдан ҳамма йиртқичнинг
Ялтираб кетди қўзи.

Тиш қайрашиб
Сўнг улар,
Ур-ийқитни бошлишди.
Телевизор шўрликни
Паққос ғажиб ташлашди.

ШИРИН ТУШ

Чакалакда Сичқон
Бўлиб қолди султон.
Тўнғиз унга вазир,
Лашкарбоши – Қоплон.

Ясовули – Бўри,
Тулки хола – чўри.
Мушук эса, томда –
Тозаларди мўри.

ЖОНСИЗ БЕДАНА

Ўлжасидан шод овчи
Ўтаркан шитоб,
Беданага мунг билан
Боқди бичиқчи:
– Бу оламда қушхўрнинг
Уруғи сероб,
Аммо қайтиб туғилмас
Бундай қўшиқчи!

ҒОЗ

Чумчуқларни чўчитиб,
«Ғоқ-ғоқ» қилиб куйлар Ғоз.
Кўшиқларим жуда ҳам
Ёқимли деб ўйлар Ғоз.

Патларига бурканиб,
Ухлар парқув болишда.
Йўлакларда гердайиб
Юрар қизил калишда.

Тиник сувга термулиб,
Гоҳ пардозга берилар.
Кўшни чипор Товуққа
Оппоқман деб керилар.

Катақда ҳам яшар у
Мағрурликдан кечмасдан.
Чиқиб олар тўрига
Калишини ечмасдан.

ГАЗАНДА

Тилларангсан бунчалар,
Чаёнбой?
Хунукмасссан унчалар,
Чаёнбой.

Думгинанг ҳам гажжакдор,
Чаёнбой.
...Думгинангда заҳар бор,
Чаёнбой!

НАВБАТИ БИЛАН

– Дўстлар,
Сахий Бургутга
Бўлсин шараф-шон!
Кепқолинг,
У текинга
Улашмоқчи дон...

Шундай дея жар солди
Жарчи Чуғурчик.
Қушлар турди қаторга,
Олдинда – Чумчук.
Бургут келиб, сўради:
– Энг биринчи ким?

Хуллас,
Чумчук энг олдин –
Бўлди унга ем.

ПАРДОЗЧИ

Эчкиэмар холанинг
Бир қизи бор – аразчи.
Ўта кетган ялқов-у,
Лекин жуда пардозчи.

Тошойнакка темулиб,
Оро берар ўзига.
Илонларни чўчитар
Сурма қўйиб қўзига.

Тирноқларин бўяйди,
Хинагулни хом чайиб.
Сўнг оқшомда сайр этар
Янтоқзорда илжайиб...

Ие, бугун хафами?
Эгиб тураг бошини.
... Ўсма қўяй деса у,
Тополмабди қошини.

ТУЛКИЛАР ҚЎЙГАН ТОМОША

Тул кампирнинг маккасин
Еб қўиди бир сур Товуқ.
Нақадар у инсофсиз,
Кўзи хунук ва совуқ.

Келиб «қалби пок» Тулки,
Шум товуқдан ўч олар...

Пастдан қарсак уришар
Томошибин Жўжалар.

ЭШАКЛАРЧА МАҚТАНИШ

Чала еган пичанин
Қилволиб тўшак,
Мақтанаради ёнбошлаб.
Хачирга Эшак:
– Аста миниб устимга
Бугун хўжайин,
Олиб борди сайилга
Мени атайин.
Боғлаб қўйди четдаги
Серажриқ жойга.
Бир оздан сўнг бошланди
Оламонпойга...
Ачинаман
Ўзимдан кўпроқ ётларга.
Раҳмим келди
Қамчи еб
Чопган отларга,
Инсофли-да, ошнажон,
Бизнинг хўжайин.
Чоптирмайди ортиқча,
Калтаклар майин.

АЙБСИЗ АЙБДОР

Қумурскалар қуришди
Ўн қаватли зўр мактаб.
Буни Қарға ўрмонда
Ҳаммага айтди мақтаб.

Киртумшуқли ёш Тўнғиз
Билим олишни кўзлаб,
Қайнзорга жўнади
Янги мактабни излаб.

Йўлда чирик тўнкани
У тепалаб ўтган он,
Эшитилди «қий-чув»лар...
Бу қанака тўполон?

Тепакал бир Қумурсқа
Түнғизга мушт ўқталди:
– Бўпкетдингми зўравон?
Шошмай тургин сен ҳали!

Елка қисди Тўнғизча:
– Нима қилдим, амаки?
Жи-и-м мактабга кетяпман,
Бўлманг бунча жирраки.

Куюниб дер Қумурсқа:
– Караб қўйинг бу гапни.
Ахир, эзиб ўтдинг-ку
Хозир ўша мактабни.

ОНДАТРА

Шовқин солди Қурбақа:
– Бало ёғилди,
Вой-дод!
Кўлда пайдо бўлибди
Оннатра деган зот.

У балиғу бақани
Қувлаб мазах қиляпти.
Ана ўзи,
Қаранглар,
Биз тарафга келяпти!

Кулди қари Тошбақа:
– Келсин-чи,
Бир кўрамиз.
Хозир ўша каззобнинг
Таъзирини берамиз.

Узоқ жойга кетувди,
Қайтибди-да боёқиши.
Ўзгартибди исмин ҳам,
Асли у – Сувкаламуш.

АЖОЙИБХОНА

Айтиб қолди хушхабар
Эрталаб Дона:
«Келган эмиш Сибирдан
Ажойибхона!»

Етиб бордик у ерга
Икковлон мамнун.
Чипта сотиб турарди
Олакўз Маймун.

Дарвозадан ўтдик биз
Сира ҳайиқмай.
Чиптамизни текшириб,
Йиртди Айиқвой.

Ёнимизга келдию
Кўкиш бир Бўри,
Бизни шағал йўлақдан
Бошлади тўғри.

«Болаларни, – деди у, –
Яхши кўраман.
Ҳайвонлар билан сизни
Таништираман».

Олиб бориб бизни у
Филнинг ёнига,
Деди:
– Ширин нарсалар
Унинг жони-да!

Сўнг Бегемот олдида
Тўхталиб деди:
– Бултур
Уч юз килолик
Чақалоқ эди.

Маълум қилди сийпалаб
Тулки боласин:
– Кеча Шерхон еб қўйди
Унинг онасин...

Шердан эса тумтайиб
Ўгирди юзин:
– Мана,
Кўриб турибсиз
Йиртқичнинг ўзин.

Йўлбарсни ҳам кўрсатди,
Кейин – Қоплонни.
Айниқса,
Кўп мақтади
Тўлпоқ Қуённи.

Каркидону Силовсин,
Жайрадан ўтиб,
Келдик чўян панжара
Ёнига етиб.

Бу хонада
Сочилиб –
Ётарди хашак.
Чайнар эди хашакни
Қорамтири Эшак.

Таништириди Бўривой:
– Бу – янги меҳмон.
Жуда ўткир товушли
Ва... хавфли ҳайвон.

Дона деди
Кўл силтаб:
– Буни кўрганмиз.
Очиқ айтсам, ҳаттоки –
Миниб юрганмиз...

«Қойил!» дея бош чайқаб –
Кўйдию Бўри,
Бизни шағал йўлақдан
Бошлади тўғри.

ЭСКИ ТОМ

Тонгда ёмғир
Қүйди шов-шов.
Лойқа сувга
Түлди тарнов.
Инда титрар
Олаҳакка.
Эски томдан
Үтди чакка.
Ҳакка борди
Майнахонга:
– Жой беринг
Мен... «полапон»га...
Майна айтди:
– Мана, жой бор.
Совқотибсан,
Илиқ чой бор...
Энди, Ҳакка,
Камроқ үйна.
Үйнагунча,
Томни үйла.

КҮЛВОРИ ИЛОННИНГ НАСИХАТИ

Инга қайтди Илонча
Кўзларида ёш мунчоқ.
Юзига бир Қурбақа
Урган эмиш шапалоқ.

– Э, ўғлим, – дер дадаси,
Ўпib унинг бетидан.
– Ўжарларни тинчгина
Ютиш керак кетидан.

ЧҮЧҚА

Назоратчи қуёнлар
Тураг жағин силашиб.
Келиб қолди маст Чўчқа
Автобусга илашиб.

Олмоқ бўлиб жарима,
Тўсди уни қуёнлар.
Чўчқа деди:
– Чектиринг,
Хур-р...
Хур-р-матли жиянлар...

БУРУНДИҚ

Қамиш унга
Ўриндиқ.
Дутор чертар
Бурундиқ...
Дингир-диқ.

Сўнгра қўшиқ
Бошлар у,
Яна кўзин
Ёшлиар у...
Дингир-диқ.

Ҳар куни –
Шу ашула,
Такрорланар
Бир жумла...
Дингир-диқ.

– Деманг:
«Ботқоқ бефойда...»
Биз яшаймиз
Шу жойда...
Дингир-диқ...

ПАНДАВАҚИ

Қарға деди:
– Юр, Булбул,
Гулзорда сайд қиласиз.
Асли,
Гуллар қадрини
Сендан кўпроқ биламиз.

Карнайгулни кўрсатиб,
Булбул дер:
– Бу қандай гул?
Жавоб қилди Қарға:
– Бу...
Ўзимизнинг... сурнайгул.

КАМТАРИН

Хунук Лайча бор эди,
Калтатумшуқ – пучуқча.
Акилларди унга кўп
Чиройли Оқ кучукча.

Жим ўтарди Лайчавой
Хафа бўлмай кичикдан.
Эслик эди у анча
Чиройли Оқ кучукдан.

СОБИҚ ВАҲШИЙ

Бўри турар сўқмоқда
Латта боғлаб оёққа.
Тинмай жаврар,
Суяниб –
Ёғоч қўлтиқтаёққа:
– Юрап эдим яйловда
Кўйлар ҳолин танг қилиб.
Бўлдим қаттиқ ярадор,
Итлар билан жанг қилиб.
Ўлжангиздан озгина
Ташлаб ўтинг, Шер оға.
Сиздан собиқ мард ваҳший
Сўрамоқда садака.

ТАХИР СОВҒА

Майса чайнар қўй-қўзи
Дарадаги ўтлоқда.
Улоқ чиқди қояга,
Тирмashiб тик сўқмоқдан.

Лола терди чида бүткөн
Қоқинса ҳам гоҳ тошга.
Ахир, дўсти Хачирвой
Тўлар бугун бир ёшга.

Дарага тушгач Улоқ,
Гулдастани тузатди.
Сўнг ўртоғин табриклаб,
Совғасини узатди.

Лолаларни кавшаркан
Хачирвой қилиб хузур,
Деди:
– Тахир бўлса ҳам,
Хашак учун ташаккур!

ШОИР

Шеърлар ёзар Исқабтопар,
Ой ботса ҳам ухламай.
Қувнаб-қувнаб ёзар,
Кейин –
Хўнграб-хўнграб йиғлагай.
Қийналганмиш ширин жони...
Йўқ,
Қийини – ёзишмас.
Гап шундаки, бечоранинг –
Шеърларини босишимас.

III

КУЛЧАЛАР

Танлаб олинг олмани,
Қоқи бўлар қолгани.

Содда ва лўнда гапиришини, дангал ва самимий кесатишини, губорсиз кулишини болакайлардан ўргангим келади. Кичкинтойлардаги бу ҳайратомуз фазилат, айниқса, уларнинг серқаймоқ термаларию ширин-шакар айтишиувларида янада ёрқинроқ намоён бўлади. «Кулчалар» туркумига жамланган ихчам шеърларим ўша термалар таъсирида ёзилганини, майли, яхшиликча бўйнимга олиб қўяверай. Бундан ташқари, баъзи чиройли сўзларни улардан ўмарган бўлишим ҳам эҳтимолдан холи эмас, буни болаларгина дарров пайқаб олишади.

КЕЗАМАН, ЁЗАМАН...

Менинг юртим
Олтиарик.
Оёғимда катта
Чориқ.

Йўлга бошла,
Чориқ «бобой»,
Шеърга янги
Гаплар топай.

ОТАСИННИГ ҚИЗИ

– Жамилахон,
Жамила,
Борми сенинг
Фамилиянг?

Ўйланиб дер
Жамила:
– Боғбон қизи –
Фамилиям.

ЎЙНАБ БЕРИНГ

Сурнай чалиб
Келди шамол.
Ўйнаб беринг,
Мулла Жамол.

Ёмғир ёғар
Чакир-чукур.
Ўйнаб беринг,
Мулла Шукур.

ҚОЧМАГИН, ХҮПМИ?

Оқ тўппончам
Ялтирас.
Қоплон ундан
Қалтирас.

Қўрқма,
Бахмал қоплонча,
Ўйинчоқ
Бу тўппонча!

ТУШ КЎРИБМАН..

Оч Чумоли
Итни еди.
Тангабалиқ
Китни еди.

Сени эса
Бурга еди.
Устингга ёғ
Суркаб еди.

ЭГИЗАКЛАР

– Ўйнамайман
Сен билан.
Уришдинг-ку
Мен билан.

– Адаштирма,
Одина.
Мен – Зухрамас,
Фотима.

ТАНИБ ҚЎЙИНГ

Гилос терар
Нодира.
Гилос еяр
Шотўра.

Ишга зўри –
Нодира.
Тайёрхўри –
Шотўра.

СИНЧКОВ БОЛА

Кўчамиздан
Эрта сахар,
Қочиб ўтди
Бир Олапар.

Тўхта, десам,
Тўхтамади.
Яхши итга
Ўхшамади.

ҚУВЛАШ-ҚУВЛАШ

Тутолмадим
Қувлаб сени.
Қувлаяпсан
Энди мени.

Қочиш қийин,
Қочган билар.
Қувиш гали
Қачон келар?

ОШҚОВОҚ

Тенг бўлинди
Ошқовок,
Бўлиб қолди
Бўш қовоқ.

Бир палласи
Оштовок,
Бир палласи
Боштовок.

ПЕЧАК ЎТ

Молхонага
Кирса Узок,
Унга қараб
Деди бузок:

– Беринг ўтнинг
Печагидан,
Кўпроқ бўлсин
Кечагидан.

ЧОРРАҲАДАГИ МИЛИЦИОНЕР

Нега қизил
Чироқда,
Чопқилладинг
Улоқдай?

Ёш бўлмасанг,
Карима,
Солар эдим
Жарима.

ҒАЛАТИ БОЛА

– Ҳамма сўйлар,
Сен жимсан.
Четда турма,
Хой, кимсан?

Тили чучук
Қўзибек –
Деди: «Менми?
Мен – ўзбек».

САЛ ЮМШАДИ

– Олибсан-да
Музқаймоқ?
Ошна эдик...
Жа иноқ...

– Тоқатим йўқ,
Аразга.
Бир ялаб кўр, ма...
Қарзга.

ҚАЁҚҚА ЙОРАЙ?

Муҳаббатда
Рубоб бор.
Муҳаммадда
Китоб бор.

Ўйнайлик, дер
Муҳаббат.
Ўйлайлик, дер
Муҳаммад.

ДЕҲҚОНЧИЛИК

Танлаб олинг
Олмани,
Қоқи бўлар
Қолгани.

Ўртамиизда –
Тарози...
Ортиғига
Биз рози.

БАҲОРОЙНИНГ АШУЛАСИ

Бойчечагим
Кўк майса,
Тугунчаси
Бир пайса.

Тегманг,
Гули қўпайсин.
Тугунчаси
Дўмпайсин.

ПАХТА ВА ЧИГИТ

Пахтагинам
Лўппича.
Чаноқларга
Дўппича.

Ўзи оппок,
Бир қаранг,
Болачаси –
Жигарранг.

АТЛАСМАКОН

Марғилоннинг
Маркази зўр.
Марказидан
Атласи зўр.

Атласларнинг
Зухраси бу.
Ўзбекларнинг
Чехраси бу.

ДИҚҚАТ!

– Жигарранг-ку
Бу тариқ.
– Қўйсанг-чи,
У – тўқ сариқ.

– Мен айтдимми,
Жигарранг!!!
... Жанжал тамом,
Энди – жанг

АРСЛОНБОБ

Арслонбобда
Шалола.
Чўмил,
Ялла-ялола.

Сувларини
Ачом қил.
Тоғларига
Салом қил.

ЯМАМАЙ ҚЎЯҶОЛИНГ

Томда ётар
Йиртиқ чопон.
Йиртиғида –
Уч полапон.

Йиртиқ чопон
Ямалмасин.
Полапонлар
Қамалмасин.

ЧАҚҚОН ҚИЗ

Саваб бўлиб
Увада,
Хамир ёйдим
Жувада.

Димлаб қўйдим
Қайлани...
Ўйнаб келсам
Майлими?

СЕРОБГАРЧИЛИК

Узум пишди
Маржон-маржон,
Ишкомларда
Ларзон-ларzon.

Саватларда
Сарсон-сарсон.
Бозорларда
Арzon-арzon.

ЧЎПОННИНГ ЎҒЛИ

Юраверинг
«Лунаход»да.
Сузаверинг
Параходда.

Учаверинг
Самолётда...
Менга мазза
Саман отда.

БУҒДОЙЖОНИМ

Буғдойдан бўлар
Нўхатли ширмон.
Норин, шилпилдок,
Манти ва лағмон.

Тинч бўлсин олам,
Бор бўлсин дехқон.
Тўхтаб қолмасин
Хеч бир тегирмон.

ЛАТИФА ИШҚИБОЗИ

Қанд узатса ҳам
Ойим,
Тинмай йиғлар
Гулойим.

Бувим айтди
«Афанди»,
Синглим дарров
Юпанди.

КАМПИРЛАР

Хол бобо чертиб
Танбурни,
Ўйинга тортди
Кампирни.

Қувониб юрса
Кампирлар,
Ширин бўлармиш
Патирлар.

ҚОРАҚАМИШ

– Узоқмикан
Қорақамиш?
Борғанмисан?
Қанақамиш?

– Яқин экан
Қорақамиш.
Бориб дедим:
«Қани қамиш?»

ЮМАЛАН, ЮМАЛО-О-ОН...

Дўнгдан пастга
Юмалайлик.
Ёшимизни
Чамалайлик.

Айланмаса
Бошимиз,
Тўртдан ошган
Ёшимиз.

ЎЗИНИ ТАНИМАДИ-Я

Ошначилик
Хурмати,
Чиздим Туроб
Суратин.

Унга боқиб
Дер Туроб:
– Қайси шўрлик
Бу суроб?

КЕЙИН БЎЛИШАМИЗ

– Томда чалай
Чирманда.
Сен ўйин туш
Хирмонда.

– Томда туршак
Мўлдир, ҳай?
Чўнтакка ур
Билдирмай!

ЙЎЛАК-ЧИ?

Кўйлак ётар
Челакда,
Челак ётар
Элакда.

Элак эса
Тилакда,
Тилак турар
Йўлакда...

«АЛИФБЕ»ДАГИ СУРАТ БЎЙИЧА

– Нечанчида ўқийсан?
– Биринчида.
– «Т» қанақа бўларкан?
– Ширин жуда.

– Нега «Т»ни ширин, деб
Учинасиз?
– «Т» деса, биз тарвузни
Тушунамиз.

ЖОН САҚЛАШ

– Кўзиқорин,
Кутвол акангни.
Бошдан олиб
Сават шапкангни.

– Тега кўрма,
Қайтавер қуруқ.
Мен заҳарли
Баттол замбуруғ.

ИККИ «АЙГОҚЧИ»

Кўлидаги
Туршакми?
Хўроҳандми,
Пашмакми?

Бир нарса бор
Турғунда.
Қараб кўр-чи
Дурбинда.

ЭГИЗАК ЧАҚАЛОҚЛАР

Биттаси
Озғин.
Ётар жим,
Хорғин.

Бири
Семиз эт,
Йиглар
«Эмиз», деб.

ЎЙИНЧОГИМ ҚАНИ?

Қайда қолди
Кўзичноқ?
Икки кўзи
Кўшмунчоқ.

Пешанаси
Дўнгина...
Қайтиб беринг
Жўнгина.

ПОЛВОН УКАМ

Йифилганда
Дастурхон,
Ортиб қолди
Тўғрам нон.

Уни бердим
Ортиқقا.
Булаб ур, деб,
Қатиқقا.

ҲАЛИ ЎЗИМ БОЛАМАН-КУ

Дадажоним,
Дадажон,
Отим нега
«Отажон»?

Ахир кимга
«Ота»ман?
Шуни ўйла-а-аб
Ётаман.

СИРНИ БОЙ БЕРМАЙ

Тўп ўйнасак,
Мадаминбек
Чақиб турар
Бодомин тек.

Десак: «Кел,
Бу – қийинмас».
Дер: «Бу менбоп
Ўйинмас».

ШУ ҲАМ ФИЛМИ?

Магазиндан
Ёш Қобил,
Олган эмиш
Ўрдак, Фил.

Яшик тормиш
Ўрдакка.
Фил сигармиш
Чўнтакка.

ТАҚИЛЛОҚ ЭТИК

Этигимнинг
Нагали зўр.
Йўлда юрган
Маҳалим кўр.

Этик ёқиб
Матқовулга,
Дер: «Ўхшайсан
Коровулга».

ГУЛЛОЛА

Очилибди
Гуллола.
Попуклари
Тиллодан.

Қиёқ барги
Қиличдан.
Ғунчалари
Севинчдан.

ЖАЖЖИ БЕКА

Чарчаб қолманг,
Хола, хола.
Жуда баланд
Болохона.

Боққа юринг,
Хола, хола.
Ҳаккалар бор
Ола-ола.

БАЛИҚЧИНИНГ АШУЛАСИ

Нор ўтирап
Қирғоқда,
Икки кўзи
Қармоқда.

Аста айтар
Ашула:
«Меҳмонга кел,
Акула!..»

ҚИЗИЛГУЛ

Қизилгулнинг
Гунчаси –
Атири тўла
Хумчаси.

Япроқлари
Ёстиқча...
Тиканлари
Ортиқча.

МАСЛАҲАТ

Ичиб олиб
Чойингизни,
Олиб чиқинг
Тойингизни.

Миниб олиб
Тойингизга,
Гул опкелинг
Ойингизга.

КУЛЧАЛАР

Анжиргинам,
Анжиржон.
Митти-митти
Кулчанон.

Кўпчиб
Тупроқ-хамирда,
Пишдинг
Куёш–тандирда.

ҚАДРДОНЛАР

Мен томонга
Боқи келар.
Қўйни тўла
Қоқи келар.

Мен бораман,
Ўрик билан.
Еган яхши
Шерик билан.

БУ ЎЙИНЧОҚ-КУ...

– Бу милтиқми?

– Xa.

– Кўштиғми?

– Xa.

– Сотиладими?

– Xa.

– Отиладими?

– Ba-a-a!

АЁЗ

Еб совиган
Овқатни,
Нор янаям
Совқотди.

Дароз юрар
Жайноқвой,
Ичиб олиб
Қайноқ чой.

ФАРҚИМИЗ

Мен ва укам
Хар хилмиз.
Бордир катта
Фарқимиз:

Укам сира
Гап уқмас,
Менга эса
Гап юқмас.

СОҒИНЧЛИК САЛОМ!

Хўжамбойдан
Хат келди.
Хат ичидা
Пат келди.

Ҳайрон қолдим
Хўжамга,
Хат ёзибди
Жўжамга.

СУВОНҚУЛ

Четда турар
Сувонқул.
Сувонқулдан
Гумон қил.

Ё қўлида
Қанди бор,
Ё лунжида
Манти бор.

ЖАСУРЛИК

Ўтда куяр
Қўрғошин –
Синаб кўрдик
Бардошин.

Тўкса ҳамки
Кўз ёшин,
Додламади
Қўрғошин.

ҚАЙСИНИСИ ШИРИНРОК?

Бир ёнда –
Нок,
Бир ёнда –
Ток.

Едим
Узум,
Нокда
Кўзим.

ХЕ, АТТАНГ!

Дадам олиб
Келди ҳасип.
Пирамонга
Кўйди осиб.

Мушукка ем
Бўлди ҳасип.
Қилмади-я
Менга насиб.

ИККИДАН ЎТГАНЛАР

– Юр кўчага,
Ҳей, Рамиз.
Ариққа
Тош отамиз.

– Кетмай тургин,
Жо-о-он Хотам,
Қуригунча
Иштончам.

ЮВОШГА МАЗА

Йиғлар
Боқи.
Кулар
Воқи.

Соқи
Ювош
Ичар
Сут ош.

КИМ РАНЖИТДИ?

Тақиллатиб
Мис томни,
Осмондан
Кўзёш томди.

Сўраб кўр-чи,
Йигитча,
Нега йиғлар
Булутча?

КЕМАЧАНИНГ УСТАСИ

Кемаларни
Сойга қўйиб,
Қуваладик
Пойга қўйиб.

Кемам қурғур
Чўкиб кетди.
Обрўйимни
Тўкиб кетди.

ЭСДАЛИК

Зўрми кигиз
Қалпоғим,
Гулдор,
Усти ялпоғим.

Буни қирғиз
Дўстимга,
Алмашганман
Дўппимга.

ҚАТИРМАХЎР

Тўйдан дарак
Топган он,
Етиб борар
Мамажон.

Боқмас сомса,
Патирга.
Дейди: «Борми
Қатирма?»

БОШДАН ЎТГАН-ДА

Чўмилавер,
Саёз бу кўл.
Қилмасанг бас
Шимингни ҳўл.

Шум болалар
Келишади,
Шими ҳўлдан
Кулишади.

АҚЛЛАРИ КИРГАЧ...

Мишавойда –
Мушукча.
Тешавойда –
Кучукча.

Мушукчага
Дўст кучук...
Улгайишгач –
Ит-мушук.

ҚОЧҚОҚ

Лола билан
Далада,
Қолиб кетдик
Жалада.

Ивимай деб
Жалада,
Қуёш ётар
Панада.

ТАҚСИМЛАШ

Мана, олти боғ
Хашак.
Бир боғини ер
Эшак.

Икки боғин
Қўйга бер.
Уч боғини
Қуён ер.

БИЛСА-КУ, АЙТАРДИ...

Бўталоқ дер:
– Равшан,
Бу янтоқми,
Ёвшан?

Қовоқ солди
Равшан:
– Эзмаланмай
Кавшан.

ХИДЛАШГА БАЛО БОРМИ?

Дарров емай
Жийдани,
Ёйиб қўйиб
Хидладим.

Келдию Нор,
Эломон,
Жийда бўлди
Таламон.

ОРТИҒИНИ СОТАМИЗ

Шолғом қайнар
Шўрвада.
Қолганлари –
Ўрада.

Улар бир ой
Тунашар,
Сўнг, бозорга
Жўнашар.

ИСИРИҚ

Уйим Олой
Тоғида.
Йўлнинг кунгай
Ёғида.

Лақабим бор –
Адресман.
Адашманлар
Адресдан...

ЁРДАМЧИ ТОПИЛАДИМИ?

Боққа кириб
Нормамат,
Беҳи терди
Бир сават.

Энди кутар
Самадни,
Кўтаролмай
Саватни.

БУЗГУНЧИ

Юлқиди
Кўк палакни:
Қовунни,
Ҳандалакни.

Ағнаб кетди
Капамиз...
Шамолдан
Сал хафамиз.

ЧАВАНДОЗНИНГ УКАСИ

Акасига дер
Аваз:
– Минай десам,
Бўйим паст.

Мунча баланд
Оtingiz?
Борми
Шоти-потингиз?

ОҚИБАТ

Тўп олишди
Яп-янги.
Тозалашди
Гард-чангин.

Уни пуфлаб
Ўпишди.
Кейин роса
Тепишди.

БИТТА КЎЧАДАНИМИЗ

Ҳаммамиз зўр
Боламиз.
Ўртада йўқ
Ғаламис.

Чиқиб қолса
Ғаламис,
Аямасдан
Соламиз.

АЙЁР

Тарвуз узиб
Энг катта,
Юмалатдим
Уватга.

Деди тарвуз
Сўлақмон:
– Кўтариб ол,
Чўлоқман.

МУҒАМБИР

Нок бердингиз
Талаштириб.
Кетинг энди
Яраштириб.

Бўлинг,
Топиб ўртасини.
Менга беринг…
Каттасини.

ЛОФЧИ

Таниб қўйинг
Сиз мани.
Зўрман, исмим
Шоғани.

Туяқушни
Тутганман.
Патин юлмай
Ютганман.

АЛДОҚЧИ

Холва жуда
Аччиқ бўлар.
Асал есанг,
Санчиқ бўлар.

Кўк қалампир
Мазза бўлар…
Ким ишонса,
Изза бўлар.

МЕҲРИБОН

Қарғани кўп
Қағиллатманг.
Укангизни
Вағиллатманг.

Қарғага дон
Сепиб қўйинг.
Укангизни
Ўпиб қўйинг.

ТАЙЁРХҮР

Омон
Ошпаз.
Қиласар
«Жаз-жаз».

Пишди
Жизза.
Еди
Мирза.

МЕҲМОНДЎСТ

Юринг, ака,
Ер очамиз.
Эрта баҳор
Дон сочамиз.

Донни сочиб,
Дон топамиз.
Меҳмонларга
Нон ёпамиз.

ТЎҒРИСЎЗ

– Бирдан ўлди
Уч пашса.
Боплаб урдинг,
Э, яша!

– Битта ўлди,
Холажон.
Иккитаси –
Чалажон.

ОЧИҚҚҮЛ

Үйнаб юриб
Сотволди,
Йўлдан танга
Топволди.

Олиб егин деб
Макка,
Берди уни
Читтакка.

ЛАНДАВУР

Машраб борди
Мактабга,
Кийиб олиб
Оқ шапка.

Дарсдан қайтди
Олиб «бир»,
Шапкасини
Қилиб кир.

ЕБТЎЙМАС

Лапанглайди
Норимбой.
Уни деймиз
«Қоринбой».

Пиширгандик
Ошқовок,
Еди фақат...
Беш товок.

ТАМАГИР

Сандиқчадан қайчини
Олди Жума.
Секингина қўйнига
Солди Жума.

Келиб деди акаси:
– Олдинг нима?
Ярмини чўз, барини –
Ўзинг ема.

ОДАМОВИ

Ҳаммага
Баджаҳлсан.
Ҳаммамизга
Бахилсан.

Ҳаммамиздан
Нўноқсан.
Ҳаммамиздан
Узоқсан.

АРАЗЧИ

Наргизахон
Чилвирқош.
Боғда ўйнар
У тўптош.

Чимрилмасин
Чилвир қош,
Ғолиб келса
Турсунтош.

БАҲОНАЧИ

Касал ётган
Эмиш Карим,
Оғрийди деб
Киприкларим.

Иштаҳаси йўқмиш
Ҳисоб.
Еяр эмиш
Бўлса кабоб.

ПИСМИҚ

Махмуд бокиб
Колбасага,
Тушиб қолди
Талвасага.

Бўлса ҳам у
Латтагина,
Тишлаб қочди
Каттагина.

ТАНТИ

Ошпаз бола
Танти экан,
Пиширгани
Манти экан.

Келди, ана,
Хўрандалар:
Хашароту,
Паррандалар.

ҒИЙБАТЧИ

Нурбек сени
Ёмон, деди.
Қараб турсин
Омон, деди...

...Омон сендан
Жуда хафа.
Нурбеквой, бу –
Қандай гап-а?

АНДИШАЛИ

Бизни бўшанг
Билманг, aka.
Чақимчилик
Қилманг, aka.

Ундан кўра
Писта чақинг.
Хоҳласангиз,
Юзта чақинг.

ФИКРЧАН

Оқ булутми
Осмонда,
Ё тўшакми
Тахмонда?

Ой шунчалар
Қирмизми,
Ё бўлинган
Тарвузми?

МЕШКАЙ

Қўшнайини
Чалар Али.
Ўйин тушар
Абдували.

Ҳалимахон
Чапак урап.
Манноб эса
Чалпак урап.

ВАСВАСАЧИ

Кўпайганмиш
Илонлар.
Кутурганмиш
Қуёнлар.

Кит юрганмиш
Жарсойда...
Хушёр бўлинг
Хар жойда.

ҲИСОБДОН

Ҳажалбиби –
Янга,
Менга берди
Танга.

Тўртта бўлса
Янгам,
Кўп бўларди
Тангам.

МЕЗБОН

Қишлоғимиз –
Полосон.
Келсанг,
Яйраб қоласан.

Куригунча
То палак,
Еб кетсанг-чи
Ҳандалак.

НАСИҲАТГЎЙ

Ўйнамагин
Ёмон билан,
Тепиб қочар
Товон билан.

Ўйна, яхши
Бола топиб,
Ё уйда ёт
Хола топиб.

ХУДБИН

Овқат есанг,
Мени чақир.
Эшитмасам,
Қаттиқ бақир.

Овқат есам,
Индармагин.
Борайми, деб
Имламагин.

ҲАВАС ҚИЛ

Бўлай десанг
Булбулча,
Ҳавас қилгин
Булбулга.

Ҳасад қилсанг
Булбулга,
Арзимайсан
Бир пулга.

КЎНГИЛ ЯҶИН БЎЛСА...

Гапиради
Жонзорлар:
Пашша, Товуқ
Ва Отлар.

Кимки бўлса
Мехрибон,
Сўйлар ҳатто
Ит, Илон.

ЭРТАК

Кўнғир Айиқ –
Пўстин экан.
Бўри – чарим
Костюм экан.

Тулки эса,
Телпак экан...
Биз учун бу
Эртак экан.

БОЗОРЧИЛАР

Сичқон келди
Болиш олиб.
Каламушвой –
Калиш олиб.

Сичқон еди
Калишчани.
Каламушвой –
Болишчани.

ИШТАҲА

Кўкка боқиб
Ўйлар Жўжа:
«Юлдуз териб
Есанг пича...»

Кучук боқар
Ойга улиб.
Ой кўринар
Суяк бўлиб.

ҚЎЗИЧОҚҚА ХАТ

Сени эслаб
Юрибман.
Тушимда ҳам
Кўрибман.

Унутмайман
Ҳеч қачон...
Салом билан:
БЎРИЖОН.

ПАНАДАН ТУРИБ

Мушт дўлайиб
Чигиртка,
Дўқ уради
Бургутга:

– Сен боламни
Чўчитма,
Кўлимни кўп
Қичитма.

ИХТИЁР ЎЗИДАМИ?

Илинди Чўртан
Қармоққа.
Кимдир тортқилар
Қирғоққа.

Болалар турди
Оёққа:
– Тўхтанг, бувижон!
Қаёққа?

ҒОЛИБ

Боксчи Ит
Деди хуриб:
– Олқишиламанг,
Қарсак уриб...

Тинглаб у дўст
Қарсагини,
Эслар рақиб
Тарсагини.

НОТАНИШ МАҚТАНЧОҚ

Анграйиб дер
Ёш Делфин:
– Жонзотмисан
Ёки жин?

Тимсоҳ деди:
– Акаси,
Мен – сувости
Кемаси!

ҚУЁШНИНГ МАКТУБИ

Райҳон баргмас,
Пат ёзди.
Баргга офтоб
Хат ёзди.

Хатни ўқир
Сўзанак,
Тақиб олиб
Кўзойнак.

ЧИЯБЎРИЛАР АШУЛАСИ

Чўл ўзгариб
Дафъатан,
Бўлиб қолдик
Беватан.

Югурмиз
Қирма-қир…
Қириламиз
Бирма-бир.

СУВ НЕГА ОҚАДИ?

Чархпалак
Айланар.
Ит термилиб
Ўйланар:

«Айланмаса
У илдам,
Оқмас эди
Сувлар ҳам».

ҚИШ КЕЛЯПТИ

Пашша санғиб
Кечгача,
Топди митти
Печкача.

Афсус, йўқмиш
Тараша,
Бу печкага
Яраша.

ҲЎКИЗНИНГ ВАСИЯТИ

Бўлиб келдим
Сизга тиргак.
Ўлганда ҳам
Бўлай керак.

Жунларимдан
Кигиз қилинг.
Мугизимдан
Бигиз қилинг.

КАСБИНИ ҚЎМСАГАНДА

Қисқичбақа
Монтёрмиш.
Шўрлик аммо
Шапкўрмиш.

Баъзан чархлаб
Омбирин,
Қирқар қамиш
Томирин.

ХАВФЛИ ЙЎЛОВЧИ

Извошли эди
Қуён,
Извошга чиқди
Қоплон.

Деди: «Ҳайда
Ўрмонга...
Кўздан пана
Томонга».

ЛАТВИЯГА ХАТ

Ипак қурти
Бизларда,
Атлас тўқир
Қизларга.

Атлас тўқир –
«Хон»идан,
Кечиб ширин
Жонидан.

ДЎСТЛИК ЎЗ ЙЎЛИГА

Иккови ҳам
Яхши Ит.
Уларда бор
Эс ва дид.

Улар қалин
Дўст, бироқ –
Бошқа-бошқа
Итялоқ.

ОТА ҚҮНГИЗ ҚАЁҚДА?

Қүнғизча дер:
– Тоққа қара,
Дадам кетган
Ёққа қара...

Мен қарасам
Томга чиқиб,
Қүнғиз боқар
Жомга чиқиб.

АДИ-БАДИ

Чойнак бокди
Ойнакка.
Ойнак бокди
Чойнакка.

Чойнак деди:
– Хе, ялпоқ!
Ойнак деди:
– Дингқулоқ!

«ШУДГОРДА ҚУЙРУҚ ЁТГАНМИШ...»

Сичқон айтди
Илонга,
Илон айтди
Қуёнга.

Қуён айтди
Қоплонга,
Қоплон... тушди –
Қопқонга!

ЭШАКЛИКНИНГ БОШЛАНИШИ

Севиниб дер
Ёш Ҳанги:
– Эгарим бор
Яп-янги.

Қари отлар
Кулишар.
– Демак, сени
Минишар.

ЧУМОЛИ

Қайга борар
Чумоли?
Бошда паранг
Рўмоли.

Елкасида
Чамадон.
Чамадонда
Арпа дон.

ҚУЁННИНГ ТУФИЛГАН КУНИДА

Ари келди
Асал олиб,
Эчки – қопга
Карам солиб.

Айик келди
Қошиқ билан,
Бўри – пичоқ,
Сочиқ билан.

КЕМИРУВЧИ

Ҳар ерда бор
Томир қурти.
Асли қайда
Унинг юрти?

Жавоб берди
Томир қурти:
– Қайда тўйсам,
Ўша юртим.

ОЧ РАҚҚОС

Терванбешик
Терванди.
Шўх ўйнашни
Ўрганди.

Чивин келиб
Най чалди.
Раққос унга
Чанг солди.

БОҚУВДАГИ ОТ

Тулпор четга
Тупурди,
Сўнг, Хачирга
Гупурди:

– Тўқ юрибман
Ишламай.
Нега энди
Кишнамай?

СИЧҚОННИНГ БАҲОНАСИ

Дуч келиб
Тўрт Мушукка,
Қочиб кирдим
Тешикка.

Чиқай десам
Ўртага,
Душманларим
Тўртта-да.

ҲОЗИРЖАВОБ

– Қайдан чиққан
Бу этик?
Билмайсанми
Вей, Хўтиқ?

– Керза этик,
Акаси, –
Ботинканинг
Дадаси.

АНА ХОЛОС!

Лойга ботиб
Бақирди,
Сичқон кимни
Чақирди?

Тақдир экан,
Шу дамда –
Мушук келди
Ёрдамга.

КЎЛМАҚДА

Икки очкўз
Ўрдакча
Талашиб қолди
Ўлжа.

Ана, борар
Қизғин жанг.
Томошабин –
Чуволчанг.

ТЕЛЕФОНДА – ИТЛАР

Олапар
Қилиб «ир-р, ир-р»,
Гап сўради
Қандайдир.

Тўрткўзхон
Шошиб дарров,
Жавоб берди:
– Вов-вов-вов!

ДЎСТ БЎЛМАЙ КЕТ!

Чагир Илон
Ёнбошлади.
Ўйга чўмиб,
Бош қашлади:

«Дўстим Қўнғиз
Келмади-я.
Очлигимни
Билмади-я...»

ДЎЛ САВАЛАГАНДА

Ёмғир ёғди,
Дўл бўлди.
Хўroz шўрлик
Хўл бўлди.

Товуқ қочди
Катакка,
Чидамасдан
Калтакка.

СОЧИҚ

Магазиндан
Олиб чит,
Гердайганча
Деди Ит:

– Қоқлагач
Итялоқни,
Артамиз
Қўл-оёқни.

ЙИРТҚИЧЛИККА ИШҚИБОЗ

Тишин кавлар
Бозғончи.
Бозғончилар
Ёлғончи.

Пашшахўрлик
Қилиб дер:
– Насиб экан,
Едик Шер.

БИТТА СУЯКНИ ДЕБ...

Ит узокдан
Чопиб келди.
Катта суяк
Топиб келди.

Кўққис ташлаб
Суягини,
Синдири-я
Тувагини.

ҚУРУҚЛИКДАГИ АҲВОЛ

Бақа кезар
Таксида.
Сайр қилиш
Яхши-да.

Ана, шўрлик
Илонбой,
Пойлаб ётар
Трамвай.

КАККУ

– Кенг далам бор,
Как-ку.
Бўлмайман хор,
Как-ку.

Уйим – эман,
Как-ку.
– Исминг нима?
– Как-ку,
Как-ку...

IV СИЗ ЭШИТМАГАН ҚЎШИҚЛАР

Ботир учун юракман,
Кўрқоқ учун пуфакман.

Одамлар қувонганда ҳам, ўкинганда ҳам, беихтиёр қўшик айта боишашиди. Шу туфайли ашуаларнинг бири жўшиқин, бошқаси мунглироқ.

Аммо фақат одамларгина куйлашини билади деб ўйласангиз, қаттиқ янглишасиз. Масалан, Сиз Копток ёки Бузоқбошининг, Сичқон ёки Шиппакнинг хиргойи қилганини кўрганмисиз? Пайқаб турибман, бу гапидан сўнг эс-ҳушиимнинг жойида эканига бироз шубҳа билан қарайпиз. Лекин мен бундан асло хафа эмасман. Сиз-ку, ҳали боласиз, бундан бир неча йиллар олдин ҳатто айрим олий маълумотли ноширлар ҳам менга нисбатан айнан шундай кайфиятда эдилар. Даили-исботлар кўрсатиб, уларни сўзимга зўрга ишонтирганман.

Сизларга ҳам ашёвий далиллар зарурга ўхшайди, улар эса менда жуда кўп. Марҳамат, ўзингиз бир боидан титкилаб чиқақолинг.

КАКЛИК ҚҰШИҒИ

Чиройлидир парвозим,
Какра-как.
Ширайлидир овозим,
Какра-как.

Үхшаб Булбул нодонга,
Какра-как.
Күйлайман мен арzonга,
Какра-как.

КОПТОКЛАР ҚҰШИҒИ

Сакроғичмиз, чаққонмиз,
Тұп-тұп-тұп.
Биз заводдан чиққанмиз
Күп-күп-күп.

Ранжимаймиз тепсангиз,
Тұп-тұп-тұп.
Бир зум жим тур, десангиз,
Хұп-хұп-хұп.

ЧИРМАНДА ҚҰШИҒИ

Юм-юмалоқ қосқоним,
Бак-бака-бум.
Бүйнімда мис маржоним,
Бак-бака-бум.

Менга тушар шапалоқ,
Бак-бака-бум,
Сиз отасиз шаталоқ,
Бак-бака-бум.

ХҮТИК ҚҰШИҒИ

Қамиш ручкам бор эди,
Иҳа-иҳа.
Укам уни ҳам еди,
Иҳа-иҳа.

Борсаммикан мактабга,
Иҳа-иҳа,
Олсаммикан справка,
Иҳа-иҳа?

СИРТЛОН ҚҰШИҒИ

Шердан күчсиз бўлсам ҳам,
Шердан кўра хавфлиман.
Писиб ётиб
Рақибга –
Мен орқадан сапчийман,
Ир-р-р!

Писмиклигим туфайли
Доим бешдир ишларим.
Омон бўлсин баҳтимга
Тирноқларим,
Тишларим,
Ир-р-р!

МИЛТИҚЧА ҚҰШИҒИ

Дўконларда сотиламан,
Пақ-пук.
Ёлғондакам отиламан,
Пақ-пук.

Ёқтираман мард ўртоқни,
Пақ-пук.
Чўчитаман ланж, қўрқоқни,
Пақ-пук.

ҒУЛҒУЛТОВУҚ ҚҮШИФИ

Қушларда ҳеч инсоф йўқ,
Сал нарсага қулишар.
Мени «Бурнинг қизил» деб
Доим эрмак қилишар,
Ғул-ғул-ғул.

Шу сабабдан, ошнавой,
Жиним суймас қизилни.
Қизил шимда йўлиқма,
Кўтармайман ҳазилни,
Ғул-ғул-ғул.

ҚИРЧАНГИ ҚҮШИФИ

Тош йўлларда мудрайман,
Тақа-тук, тақа-тук.
Зил извошни судрайман,
Тақа-тук, тақа-тук.

Қамчилашар ачитиб,
Тақа-тук, тақа-тук.
Ем беришмас ёлчитиб,
Тақа-тук, тақа-тук.

ШИППАК ҚҮШИФИ

Юраман уй ичида,
Шип-шип-шип.
Гилам юмшоғ-ей жуда,
Шип-шип-шип.

Туртинмайман мен тошга,
Шип-шип-шип.
Лекин зорман қуёшга
Шип-шип-шип...

РУЧКА ҚҰШИҒИ

Ишләяпман тинмасдан,
Қитир-қитир.
Соф юрсам бас синмасдан,
Қитир-қитир.

Күп үйласам, озаман,
Қитир-қитир.
Сен айтсанг, мен ёзаман,
Қитир-қитир.

ҒУРРАК ҚҰШИҒИ

Мусичага ўхшайман,
Ғур-р-ру.
Кенг далада яшайман,
Ғур-р-ру.

Келинг – дала серфайз,
Ғур-р-ру.
Териб еймиз тутмайиз,
Ғур-р-ру.

СИЧҚОНЛАР ҚҰШИҒИ

Деворларни емирамиз,
Чи-чи-чий.
Сандиқларни кемирамиз,
Чи-чи-чий.

Буғдойдарни ўмарамиз,
Чи-чи-чий...
Мушук учун семирамиз,
Чи-чи-чий!

ТИШОМБИР ҚҰШИҒИ

Менга юмуш буюрманг,
Шақир-шук.
Кейин додлаб югурманг,
Шақир-шук.

Мен бажарар бўлсам иш,
Шақир-шукъ,
Гумдон бўлар битта тиш,
Шақир-шукъ. Ғарс!

БЕДАНА ҚЎШИҒИ

Майли, қуинг тўрқафас,
Пит-пилиқ.
Ҳеч йўқ, сайраб турсам бас,
Пит-пилиқ.

Азал эркиндин зоғлар,
Пит-пилиқ.
Қафасдадир сайроқлар,
Пит-пилиқ.

ФОТОАППАРАТ ҚЎШИҒИ

Гапиртиранг кўп мени,
Ёқангизни тўғриланг.
Қадаб олинг тугмани,
Сочингизни сал таранг.
Тумтаймасдан, жажжи қиз,
Кулиб қаранг кўзимга.
Қолган ишни энди Сиз
Қўйиб беринг ўзимга...
Шириқ-шиқ!

АВТОМОБИЛЬ ҚЎШИҒИ

Вақтим йўқ ҳол сўрашга,
Дуд-дудут.
Шошиляпман гаражга,
Дуд-дудут.

Жим кетяпман ўнг қўлдан,
Дуд-дудут.
Ўралашма, қоч йўлдан,
Дуд-дудут.

ЧАККА ҚҮШИҒИ

Киролмадим ромингиздан,
Чакка-чук, чакка-чук.
Тешиб тушдим томингиздан,
Чакка-чук, чакка-чук.

Томчилайман бошингизга,
Чакка-чук, чакка-чук.
Тегиш учун ғашингизга,
Чакка-чук, чакка-чук.

ҚАЛДИРГОЧ ҚҮШИҒИ

Ёзганим чоқ мен қанот,
Қочар қурту ҳашарот,
Вижир-вижир.

Нонуштага ҳар куни
Ейман олма қуртини,
Вижир-вижир.

Қўнғиз бопдир тушликка,
Қурғур жуда гўштлик-да,
Вижир-вижир.

Қирқоёқ касофати –
Менинг кечки овқатим,
Вижир-вижир.

Болам ўчдир чивинга,
Уни ташийман инга,
Вижир-вижир.

Ирkit пашша тутсам gox,
Оқ нимчамни қилар доғ,
Вижир-вижир.

Мен уларга куюниб,
Дейман: «Юр-да ювиниб!»
Вижир-вижир.

ТҮРГАЙ ҚҰШИҒИ

Ширингина тилим бор,
Фю-фю.
Бошимда кокилим бор,
Фю-фю.

Зериксангиз шаҳарда,
Фю-фю.
Даштга келинг баҳорда,
Фю-фю.

МУСИЧА ҚҰШИҒИ

Мени кўплар ювош дер,
Кук-ку-ғу.
Баъзи бирор бевош дер,
Кук-ку-ғу.

Деҳқон мени сийлайди,
Кук-ку-ғу.
Омборчилар қувладиди,
Кук-ку-ғу.

ҚҰҒИРЧОҚЛАР ҚҰШИҒИ

Болажонлар, тўсиқдан –
Сизга бўйлаймиз.
Вақтингиз чоқ бўлсин деб,
Шўх-шўх ўйнаймиз,
Жикир-жикир.

Товуқ бўлсак биттамиз,
Биримиз – Тулки.
Бари ёлғон йифидир
Ва ёлғон кулки,
Қиқир-қиқир.

Олишади ҳаттоқи
Бизни кинога.
Сакратишар гоҳида
Пианинога,
Дикир-дикир.

Кўнглимида сирайм
Йўқдир киримиз.
Лекин, дўстлар, бизнинг ҳам
Бордир сиримиз,
Пичир-пичир.

Сўйласин деб фақат биз
Айтган гапларни,
Четдан тортиб туришар
Турли ипларни,
Шитир-шитир.

ЧУМАКАРИ ҚЎШИҒИ

Белда чилвир белбоғим,
Бекасам тўн устимда.
Болари гоҳ жилмайиб –
Туртиб ўтар, дўстим-да!
Виз-з-з.

Аммо қовоқарилар
Мени қасддан туртишар.
«Хе, ризқингдан ўргилдим!» –
Деб хўмрайиб ўтишар.
Виз-з-з.

ТЕЛЕФОН ҚЎШИҒИ

Айлантириб бошимни,
Сўрайсиз қондошимни,
Жир-р-ринг.

Гоҳ янглишсам номердан,
Тумтайманг-да Сиз бирдан,
Кечир-р-ринг.

ҲАҚКА ҚЎШИҒИ

Қорним очса, бўғилмайман,
Шақ-шақ-шақ.
У-бу нарса ўғирлайман,
Шақ-шақ-шақ.

Нафсимни ҳеч тиёлмайман,
Шақ-шақ-шақ.
Кўлга тушсам, уялмайман,
Шақ-шақ-шақ.

ШАМОЛ ҚЎШИФИ

Болаларга ёқаман,
Гув-гув.
Меваларни қоқаман
Дув-дув.

Баъзи феълим беъмани,
Гув-гув.
Чўқтираман кемани...
Кий-чув!

ИРМОҚ ҚЎШИФИ

Тошдан-тошга сакраб келдим,
Шилдир-шилдир.
Ариқларни ялаб келдим,
Шилдир-шилдир.

Қитиқлайман томирларни,
Шилдир-шилдир.
Қўмсайман Ўш, Помирларни,
Шилдир-шилдир.

БОЙЎҒЛИ ҚЎШИФИ

Бозорларда дон сероб,
Лекин пулга сотишар.
Агар яқин борсак биз,
Дарров кесак отишар,
Ху-ху-хув.

Жонни қўйиб хатарга,
Юраманми бозорда.
Ҳамма нарса текиндир
Вайронада, мозорда,
Ху-ху-хув.

МЕВА ВА САБЗАВОТ ҚЎШИҒИ

Чалиб горн, барабан,
Келдик боф ва даладан.
Анави – нок, бодринг – бу…
Дўмбира-дўм-дўм,
Тут-тут-ту.

Йўлда чангга ботдик биз,
Қайноқ сувни келтир тез.
Қилволайлик бир чўм-чўм…
Тут-ту, тут-ту,
Дўмбира-дўм.

ТОМИРҚУРТ ҚЎШИҒИ

Тайёрхўрман, уринмайман,
Қирт-қирт.
Энг муҳими – кўринмайман,
Қирт-қирт.

Томирларни қирқаман мен,
Қирт-қирт…
Эртамдан сал қўрқаман мен,
Қирт-қирт.

ПАРОВОЗ ҚЎШИҒИ

Югуроқман ҳамда шўх,
Кух-кух, пишшо-пиш.
Чунки ҳозир қорним тўқ,
Кух-кух, пишшо-пиш.

Беришмаса қўмирош,
Кух-кух, пишшо-пиш,
Бўлиб қолардим ювош,
Кух-кух, пишшо-пиш.

САМОВАР ҚҰШИҒИ

Менга ўтин чайнатинг,
Вақира-вук.
Сизга сувни қайнатай,
Вақира-вук.

Параходга укаман,
Вақира-вук.
Лекин... сойда чўкаман!
Вақира-вук.

ҚИЛИЧ ҚҰШИҒИ

Рақиб билан олишаман,
Жангира-жунгир.
Сингунимча солишаман,
Жангира-жунгир.

Синса агар шўрлик рақиб,
Жангира-жунгир.
Раҳмим келар унга боқиб,
Жангира-жунгир.

ЖҮЖА ҚҰШИҒИ

Хатто чивин ҳам эркин,
Катақдаман мен лекин,
Чип-чип-чип.

Бирорларга қарамман,
Дон сочса деб қарайман,
Чип-чип-чип.

Очлик жуда ёмон иш,
Мушук яна бир ташвиш,
Чип-чип-чип.

Ҳамма бало тухумда,
Синиб кетди уйқумда,
Чип-чип-чип.

АРРА ҚҮШИҒИ

Дўстлар, ишлаб яйраш керак,
Шарра-шурра.
Аввал тишни қайраш керак,
Шарра-шурра.

Қайрасангиз, арралайман,
Шарра-шурра.
Хўл-куруққа қарамайман,
Шарра-шурра.

БОЛТА ҚҮШИҒИ

Тик қўйинг-чи ғўлани,
Гуп, қарс!
Калла солай бир, қани,
Гуп, қарс!

Четда ёқинг ўтинни,
Гуп, қарс!
Мен кўрмайин тутунни,
Гуп, қарс!

БУЗОҚБОШИ ҚҮШИҒИ

Баъзан учиб кўраман,
Кўпроқ яёв юраман,
Вишт-вишт.

Камтаринлик яхши иш,
Бошга етар кўп учиш,
Вишт-вишт.

Очликка йўқ тоқатим,
Пашша – севган овқатим,
Вишт-вишт.

Бугун қўпроқ тутаман,
Мехмон бўлинг, кутаман,
Вишт-вишт.

СОАТ ҚҰШИГИ

Уйғонибоқ, күзингни –
Ишқаб, менга қарайсан.
Йўл кўрсатиб турмасам,
Сен нимага ярайсан,
Чиқ-чиқ-чиқ,
Чиқ-чиқ-чиқ...

Мен ўлчайман кунингни
Ва ухлаган вақтингни.
Хисоблайвер сен ўзинг
Ташвишиңгни, баҳтингни,
Чиқ-чиқ-чиқ,
Чиқ-чиқ-чиқ...

ҚИРҒИЙ ҚҰШИГИ

Меникидир шу осмон,
Қий-й!
Тип-тиниқ ва бепоён,
Қий-й!

Ташлаб тушдим осмонни,
Қий-й!
Тутмоқ учун сичқонни,
Қий-й!

КОМБАЙН ҚҰШИГИ

Бошоқларни ғажийман,
Ғарчча-ғурч.
Донни элаб-янчийман,
Ғарчча-ғурч.

Сизга ёқар аччиқ чой,
Ғарчча-ғурч.
Менга бериб туриңг мой,
Ғарчча-ғурч.

БҮФИРСОҚ ҚҰШИГИ

Қозончада тутар ёғ,
Демак, роса бўлди доғ,
Жаз-жуз.

Шартта калла ташладим,
Сўнг қизара бошладим,
Жаз-жуз.

Ёғни шимиб ичдим мен,
Мана энди пишдим мен,
Жаз-жуз.

Соққа қилиб ўйнаманг,
Енг-да мени қийнамай,
Жаз-жуз.

АСАЛАРИЛАР ҚҰШИГИ

Гулни яхши қўрамиз,
Ғув-ғув-ғув.
Ундан шарбат сўрамиз,
Ғув-ғув-ғув.

Бизга қуринг уйчалар,
Ғув-ғув-ғув.
Болга тўлар хумчалар,
Ғув-ғув-ғув.

ЭШИК ҚҰШИГИ

Мен очиқман ҳаммага,
Ғийқ-ғийқ.
Хожат йўқdir тамбага,
Ғийқ-ғийқ.

Кирсин покдил меҳмонлар,
Ғийқ-ғийқ.
Қайтаверсин ёмонлар,
Ғийқ-ғийқ.

БУЛБУЛ ҚЎШИҒИ

Қизилгулда ўйнайман,
Чика-чука.
Атиргулда тунайман,
Чика-чука.

Менинг кулчам – тўлин ой,
Чика-чука.
Ризқим – дон ва шудрингчой,
Чика-чука.

ЭГИЗ ҚЎЗИЛАР ҚЎШИҒИ

Серка – бошлиқ подага,
Асли нодон у ўзи.
Орқасидан эрмаклаб
Юрап ҳамма қўй-қўзи,
Бе-е-е,
Ба-а-а.

Бизлар унинг ўзига
«Катта кетманг», деганмиз.
Бетга айтиб тўғрисин,
Пича калтак еганмиз,
Бе-е-е,
Ба-а-а.

ЧИВИНЛАР ҚЎШИҒИ

Товуқларга дон ширин,
Минғир-минғир.
Чивинларга қон ширин,
Минғир-минғир.

Биз ҳаммага ёқамиз,
Минғир-минғир.
Ҳақ олмасдан чақамиз,
Минғир-минғир.

ҚАРҒА ҚҮШИГИ

Ишонинг, бу чин сўзим,
Энг сезгири қуш – мен ўзим.
Ўйнайликми ё гаров?
Қар-р-ров!

Гўнгтепани титаман,
Нима топсам – ютаман.
Ишим азал шу – «ков-ков»,
Қар-р-ров!

Дурустроқман Товуқдан,
Қўрқмагайман совуқдан.
Жунжиктирмас қор, киров,
Қар-р-ров!

Юраман чўл, қир ошиб,
Ундан-бунга гап ташиб.
Чақимчи деманг дарров,
Қар-р-ров!

САРАТОНҚҮНФИЗ ҚҮШИГИ

Шапкўрроқман, бор ҳассам,
Вис-с.
Тургизиб қўй ағнасанам,
Вис-с.

Мен кетяпман меҳмонга,
Вис-с.
Айтиб қўйма Илонга,
Вис-с.

САМОЛЁТ ҚҮШИГИ

Тегиб ўтсам булутга,
Ғўнғ-ғ-ғ.
Ўхшатишар бургутга,
Ғўнғ-ғ-ғ.

Қүш эмасман, ошнажон,
Ғўнғ-ғ-ғ.
Сепиб юрма менга дон,
Ғўнғ-ғ-ғ.

ҚАРМОҚПҮКАК ҚЎШИФИ

Қармоғим – сув остида,
Чулуп-чулуп.
Мен эсам ўз постимда,
Чулуп-чулуп.

Балиқ тутса қармоқжон,
Чулуп-чулуп.
Менга қиласар телефон
Кулиб-кулиб.

КАРНАЙ ҚЎШИФИ

Томга чиқиб бақираман,
Вахах-ха.
Сени тўйга чақираман,
Вахах-ха.

Эшитган пайт товушимни,
Вахах-ха.
Дарров кийгин ковушингни,
Вахах-ха.

ТИКУВ МАШИНASI ҚЎШИФИ

Турганим йўқ ғалтак ўйнаб,
Ғилдир-ғилдир.
Кўйлак тикдим ипни чайнаб,
Ғилдир-ғилдир.

Қани, кийиб кўр-чи, Гулсин,
Ғилдир-ғилдир.
Хўб ярашди, қутлуғ бўлсин,
Ғилдир-ғилдир.

КАПАЛАК ҚҰШИФИ

Күй ҳам борди яйловга,
Мен ҳам бордим яйловга.
Күйнинг күзи печакда,
Менинг күзим чечакда,
Қанотларим пирпирак.

Той ҳам борди далага,
Мен ҳам бордим далага.
Тойнинг күзи далада,
Менинг күзим лолада,
Қанотларим пирпирак.

ХИРОМ ЭТИК ҚҰШИФИ

Офтоб чиқса ялтирайман,
Ғарч-ғурч.
Совуқда сал қалтирайман,
Ғарч-ғурч.

Уйга кириңг мени артиб,
Ғарч-ғурч.
Ҳамма жойда керак тартиб,
Ғарч-ғурч.

БАҚА ҚҰШИФИ

Эгнимда күк күйлагим,
Вақ-вақа-вақ.
Олдимда тошойнагим,
Вақ-вақа-вақ.

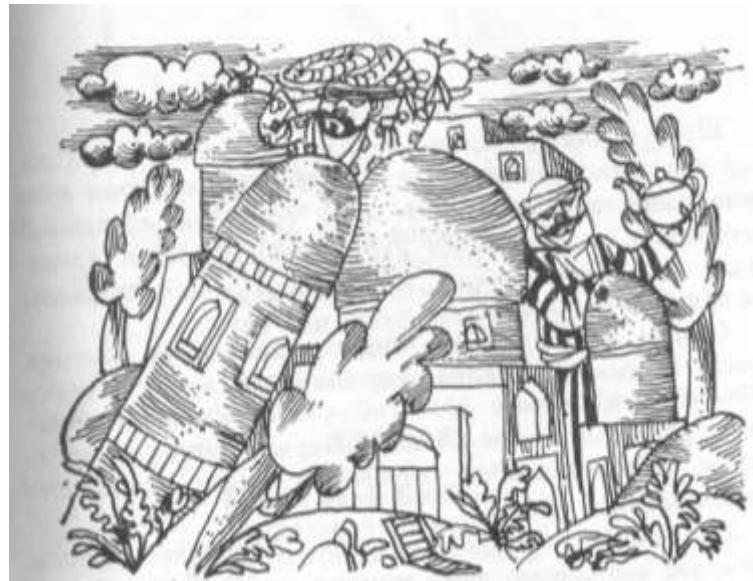
Кулча экан юзларим,
Вақ-вақа-вақ.
Шахло экан күзларим,
Вақ-вақа-вақ.

ЮРАК ҚЎШИҒИ

Кўкрагинда тураман,
Дук-дук-дук.
Бокс ўйнаб юраман,
Дук-дук-дук.

Ботир учун юракман,
Дук-дук-дук.
Қўрқоқ учун пуфакман,
Дук-дук-дук.

V
БОТИРВОЙНИНГ КУНДАЛИГИ

Териб келди акам гилос,
Ўн тўрттадан едик, холос.

Шоир бўлиш учун, энг муҳими, кундалик тутиши зарур экан. Акс ҳолда, ҳаётда ўзинг кўриб-кузатган кўпгина қизиқ воқеалар аста-секин ёдингдан кўтарилиб кетаркан-у, кейин бирор ўқиса ишонмайдиган ёлғон-яшик воқеаларни тўқиб, шеърхонлар олдида шарманда бўлиб қоларкансан.

Охирги пайтларда мен ана шундай чатоқ аҳволга тушиб қолгандим. Хайриятки, Ботирвой менга ўзининг ғаройиб кундалигини кўрсатиб қолди. Ундаги жумлаларни ўқиганим сайин болалик даврим, мурғак ўй-хаёлларим, орзу-истакларим хотирамда қайта жонланаётгандек бўлди.

Ҳа, дунёда яхши одамлар кўп. Шулардан биттаси Ботирвой эканлигига энди заррача шубҳам йўқ. Чунки у паришонхотир бир шоирни ёлғон гаплар тўқишидек кулгили ҳолатдан ўз вақтида қутқариб қолди.

1 ЯНВАРЬ

Янги йил кирди, мана,
Қилдик роса тантана:
Дадам ишга бормади,
Аям хамир қормади,
Акам иншо битмади,
Мен ҳам китоб титмадим...
Энамда тугаб тоқат,
Пишириб келди овқат.

3 ЯНВАРЬ

Кенжак укам Бунёдни
Боғчасидан опкелдим.
Йўқолмасин деб қанди,
Чап лунжимга сопкелдим.

Кўриб музда йиқилган
Қорни мешдай Хурсандни,
Куламан деб,
Оғзимдан –
Туширвордим, эҳ, қандни.

Қандни сўри-и-б юардим,
Хурсандвойдан куламасам...
Йиқилганга мен нега –
Ачинмадим,
Билмасам?!

6 ЯНВАРЬ

Мана, кичик таътилда
Куним ўтмоқда хушхол.
Қийнашарди мактабда
Беришиб ҳар хил савол.

Энам-чи, менга савол –
Ёғдиришни сўймайди.
Чалкаш жавоб берсам ҳам,
Сира «икки» қўймайди.

7 ЯНВАРЬ

Аччиқ шамол аралаш
Қор ёғяпти бўралаб.
Ўтирибман бойқушдек
Деразадан мўралаб.

10 ЯНВАРЬ

Таътил дегани –
Ўйин, кулки, дам.
Қанча ухламай,
Тергамас аям...

Уйғотди бугун
Эркалаб, мақтаб.
... Чамаси, яна –
Бошланди мактаб!

14 ЯНВАРЬ

Муаллим дер:
– Бешта ёнғоқ
Тураг ана.

Қанча бўлар
Бештасини
Қўшсак яна?

Жавоб қилдим:
– Иккита беш
Ўн бўлади...

Қўшмай туриб
Еб қўйсак-ку,
Жўн бўлади.

19 ЯНВАРЬ

Осилириб тилини
Равшан келди эрталаб.
Чанасида ўтирас
Кўпрак ити эркалаб.
Ҳайрон боқсам,
Дер Равшан:
– Мен... вақтинча «энага».
Итни пича ўйнатиб,
Сўнг... қўшаман чанага.

23 ЯНВАРЬ

Зап ғалати туш кўрдим:
Очилганмиш печакгул.
Боларига айланиб,
Асал йиғибман нуқул.

Келиб қўшни болалар,
Қулоқ солмай сўзимга;
Асалимни ермишлар,
Қолдирмасдан ўзимга.

Жим ўтирган эмишман
Бир чеккада ичикиб...
Кейин чўчиб уйғондим,
Баданларим жунжикиб.

27 ЯНВАРЬ

Акаларим туш пайти
Ғўлани арралашди.
Ҳали кичик бўлсам ҳам,
Уларга қаралашдим.

Иккаласи терлашиб
Арра тортган маҳалда.
«Полвонлар, бўш келманг!» деб
Бериб турдим хўп далда.

30 ЯНВАРЬ

Гап қистирдим дадамга,
Тортиб туриб бурнимни:
– Нишонласам дегандим
Мен... тугилган кунимни.

Ўртоқларим келишар:
Нозим, Ҳабиб, Марҳабо...
Етса керак учта нон,
Тўрт пиёла мураббо.

31 ЯНВАРЬ

Бозор-пиён қарғани –
Отиб қўйди,
Маст келиб.
Эҳ, ҳозирча кучсизман,
Бўлмас унга бас келиб.

Зўравонга жим боқиб,
Тугиб қўйдим муштларни.
... Нега ёмон кўраркин
Бозор-пиён қушларни?!

4 ФЕВРАЛЬ

Акам тинмай йўталар,
Қолган эмиш шамоллаб...
Бечоранинг томоғин
Қўйишса-ку дазмоллаб.

7 ФЕВРАЛЬ

Чийиллади нимадир,
Шошиб чиқдим айвонга.
Кўрсам,
Тураг сичқонча,
Думи эса – қопконда.
Астагина бўшатдим
Унга жабр қилмасдан.
Қочаётуб

Қўлимни –
Тишлаб олди... билмасдан.

11 ФЕВРАЛЬ

Парво қилмасдан лойга,
Мактабдан қўйдим пойга.
Ҳозир етиб бораман,
Ҳа-да, етиб бораман
Уйга – қандчой бор жойга.

12 ФЕВРАЛЬ

Нега мени болалар
Эрмаклашар «сариқ» деб,
Семизларни пуфагу
Хипчаларни ориқ деб?

Бирордан айб қидирмай,
Қилишса ўз ишларин;
«Икки»лари камайиб,
Кўпаярди «беш»лари.

17 ФЕВРАЛЬ

Аммам келди
Шаҳардан
Мехмонга.
Ошнажонлар,
Марҳамат
Ширмонга!

21 ФЕВРАЛЬ

Иштаҳаси зўр,
Ашаддий сутхўр
Ўғри мушук бор.

Тутволиб уни,
Чимчилаб бурнин,
Йиғлатганмиш Нор.

Урганмиш сўнг дўқ:
«Ҳой, инсофи йўқ,
Юргин-да тўғри!»

Мўйловин бураб,
Кечирим сўраб,
Кетганмиш «ўғри».

25 ФЕВРАЛЬ

Акам мени уришди:
– Ҳей, бузоқни қувлама.
Аразлатиб сигирни,
Ҳаммамизни қийнама.
Сут беришни тўхтатиб –
Қўйса агар молимиз,
Нонуштада қаймоқсиз
Нима кечар ҳолимиз?

26 ФЕВРАЛЬ

Келди Аюб,
Келди Нор,
Келди Эркин, Гулбаҳор,
Келди Отабек, Рамз,
Гавжум бўлди ҳовлимиз...

Қўшнилар билан
Ўйнадим роса.

Кетди Эркин,
Кетди Нор,
Кетди Рамз, Гулбаҳор,
Кетди Отабек, Аюб,
Ўзим қолдим шумшайиб...

Қўшнилар билан
Қилмай муроса.

28 ФЕВРАЛЬ

Кунлар илиб,
Томдаги –
Тарновлар кўз ёшлади.
Ерлар ҳам ола-була,
Қорлар эрий бошлади.
Уйда акам Баходир
Дадамга бўлиб пашша,
Чана олиб беринг, деб
Қилар ҳануз хархаша.

2 МАРТ

Қуёш қорни эритиб
Турса турар илжайиб.
Бизлар юраверамиз
Қор бўлмаса,
Лой чайиб.
Сўнг бошланар дағдаға,
Остонадан қувишлар.
Жондан ўтиб кетади
Ҳар кун калиш ювишлар.

3 МАРТ

Жуни туллаб Олапар –
Юрап гўё бенимча.
Шод чуғурлар чумчуқлар,
Қорни тўқ-да, менимча.

5 МАРТ

Хафа юрдим кун бўйи
Мушугимиз Қорадан.
Фарҳод билан тургандик,
Ўтиб кетди орадан.

Мен ва Фарҳод дўст эдик,
Энди йўқдир чорамиз –
Қора мушук ўтдими,
Бузилар, эх, орамиз...

8 МАРТ

Пул ундиридим дадамдан,
Аямга гул олгани.
Хўрозқандга ҳам етар
Гулдан ортиб қолгани.

10 МАРТ

Тош ака ва Хол тоға
Уриштириди итларин.
Итлар тишлар аямай
Бир-бирларин этларин.

Шўрликларнинг юнгиға
Сачрап қизил қонлари.
Сезяпманки,
Жудаям –
Оғрияпти жонлари.

Гиж-гижлаган одамлар
Мамнун мўйлов силашар…
Қонга ботган бу итлар
Ўзи нима талашар?

13 МАРТ

Паловни еб ўтиргандик,
Бирдан чироқ ўчиб қолди.
Кимдир гангиган анграйган пайт,
Кимдир гўштни «чўқиб» олди.

Ташқарига чиқай десак,
Ёмғир ёғар нақ челаклаб.
Кўрпаларга тарқалишдик
Ким туртиниб,
Ким эмаклаб.

16 МАРТ

Еб қўйганмиш очкўз қўй
Сигиримнинг ўтини.
Ўтни-ку ейди,
Аммо
Кўрсатмайди сутини.

18 МАРТ

Дадам билан кечки пайт
Телевизор кўрдим мен.
Кўрганларим ҳақида
Кўп ўйланиб турдим мен.

Ёдгорликлар тарихин
Қилишибди зўр кино.
Сонсиз экан Хевада
Жилокор кўхна бино.

Мана, қадим Бухоро
Тош кўчалар бунча тор?
Жонлантирар ўтмишни
Лаби ҳовуз, Чор минор.

Айниқса-чи, Самарқанд
Обидага бой экан.
Гўри Амир қуёшу
Бибихоним ой экан.

Ана, Кўқон...
Гўё мен –
Юрибман ёт асрда.
Зар чопонни кийиб хон,
Ўтиргандай қасрда.

Кўз олдимдан кетмас ҳеч
Тошкентдаги мадраса.
Девордаги нақшлар
Қуйиб қўйган атлас-а!

...Қачон, қандай қурилган
Бундай қаср, бинолар?

Ҳамма гапни батафсил
Айтолмайди кинолар.

Осилдиму бўйнига
Дадамга қилдим хитоб:
– Топиб беринг, дадажон,
Шулар ҳақида китоб.

22 МАРТ

Айланамиз қозоннинг
Атрофида жонсарак.
Энам баҳорга атаб
Пиширяпти сумалак.

Тошча териб ариқдан,
Дошқозонга ташлаймиз...
Бунча қийин пишиши?
«Иш»ни қачон бошлаймиз?!

23 МАРТ

Қирдан топсанг чучмома,
Қават-қават пўстин арч.
Мусобақа қилгандек
Кавшанайлик «ғарчча-ғарч».

Кўпроқ ялпиз теролсанг,
Дарров уйга учвор-а.
Катта бувинг соғ бўлса,
Тугиб берар чучвара.

24 МАРТ

Бахром акам ва аям
Бугун бодринг экишди.
Тепаласа жўякни,
Олапарни сўкишди.

Хафа бўлиб улардан,
Нари кетди Олапар...

Наҳот туғиб бермас у
Энди кучук болалар?!

29 МАРТ

Сайраб қўяр майнахон
Чўкиб бодом гулидан.
Мушук пастда хурпаяр,
Кетавермай йўлидан.

1 АПРЕЛЬ

Аҳмадвойнинг эшигин
Тўхтатмай тақиллатдим.
Чиққач,
Ўралган қофоз –
Узатиб лақиллатдим:

– Ма, ол,
Бериб юборди –
Аканг мендан музқаймок.
... Очган эди қофозни,
Чиқди йиртиқ жунпайпок.

4 АПРЕЛЬ

Бу йил бунчаям эрта
Очилибди қизил гул?
Қани, қўн-чи қўлимга,
Бир... икки... уч...
Узил, гул!

7 АПРЕЛЬ

Ўйнагани боргандим
Жумавойнинг тўйига,
Жума хафа ўтирас
Ариқчанинг бўйида.

Йиғламсираб деди у:
– Қочиб чиқдим уйимдан.

Қассоб келди эрталаб...
Ажраб қолдим қўйимдан...

9 АПРЕЛЬ

Ўқитувчи савол берди:
– Айт-чи, Зиёда,
Сенингча, энг оғир жисм –
Нима дунёда?

Зиёда – жим. Кафтин ишқаб –
Ориф бетига,
Дер: «Дунёда... оғир нарса...
Арифметика!»

11 АПРЕЛЬ

Чипор товуқ жўжа очди,
Кўп-да унда эс!
«Бир, икки... беш...
саккиз...
ўн бир...»
Санаб чиқдим тез.

Энам эса ўйланиб дер:
– Санаймиз кузда...
Бу ҳовлида сал тезкорроқ
Хисобдон – биз-да.

14 АПРЕЛЬ

Олиб келди дадам
Тошбақа.
Косачаси худди
Тошдақа.

Чиқарди у
Косасидан бош...
– Нима ейсан,
Қовурмами, ош?

17 АПРЕЛЬ

Бодрингларнинг орасига
Экиб чиқдик бугун макка.
Қанотини шапиллатиб,
Шохда қарсак чалар ҳакка.

Кенжা укам конфет сўриб,
Бир чеккада бегам юраги.
Бу гал «ишга аралашмай»,
Олапар ит хомуш турар.

25 АПРЕЛЬ

Тош бувага помидорин
Суғоришга ёрдам бердим.
Ўзимни са-а-л терлатдим-у,
Қари чолга са-а-л дам берди.

26 АПРЕЛЬ

Шаршаранинг шундоқ ёнида
Бўлган экан эски тегирмон.
Баҳор келса,
Унинг томида –
Қизғалдоқлар гулларкан чунон.

Ёшу қари миниб от-эшак,
Буғдой ортиб келар эканлар...
Уни бузиб кетганмиш
Ўзга –
Тегирмоннинг нонин еганлар.

30 АПРЕЛЬ

Аям мени ювиб-тараб,
Кийимимга босди дазмол.
Ах-х...
Куйсаям бирор жойи,
Дод сололмас шўрлик «газмол».

1 МАЙ

Бугун байрам дўстларим,
Катта-кичик ўйнайди.
Хеч ким «икки» олмайди,
Хеч ким «икки» қўймайди.

5 МАЙ

Териб келди
Акам гилос.
Ўн тўрттадан
Едик холос.

Есак ҳамки
Гарчи шитоб,
Ҳар бир данак –
Ҳисоб-китоб!

9 МАЙ

Хоҳ ишонинг, хоҳ ишонманг,
Бугун яна байрам бўлди...
Хат йўллабди аскар тоғам,
Кўнглим бирдан бардам бўлди.

12 МАЙ

Кунлар жуда тез ўтаркан,
Мана, бодринг пишиб қолди.
Янглишмасам,
Олапар ҳам
Аччиғидан тушиб қолди.

13 МАЙ

Жуда қизиқ...
Пилла қурти
Ширин тутни емайди.
Лекин таъмсиз баргларини –
Берсанг, тўйдим демайди.

Жуда қизиқ...
Сув ичмасдан,
Фақат овқат сўрайди.
Пишиқ иплар билан охир
Ўзин тўрга ўрайди.

16 МАЙ

Бугун бирдан
Келдию бўрон,
Хуштак чалиб
Қилди тўполон.

Дов-дараҳтга
Ўзини отди,
Толни зўрлаб
Рақсга тортди.

Қариликни олмай
Бўйинга,
«Чол» чинор ҳам
Тушди ўйинга.

Кечга яқин
Тўполон тинди.
Ким ўйнашни билмаса...
Синди!

19 МАЙ

Тракторчи қўшнимиз
Қувноқ келди даладан.
– Текис ўсар ғўзалар,
Қуввати зўр танада!...

Фақат айрим жойларда
Учатратганмиш «ола»ни.
... Тинч қўйишса кераг-ов
Бу йил «мактаб бола»ни.

24 МАЙ

Бугун телевизорда
Мултфилмлар қўйилди...
Инжиқ, йифлоқ укамнинг
Жағи анча тийилди.

27 МАЙ

Мирзавойнинг уйидан
Қайтдик шод, тетик.
Шу денг шакарга булаб
Қулупнай едик.

28 МАЙ

Чиқадиган бўлдик биз
Энди катта таътилга...
Эҳ, дадам қўл қўйсайди
Қарамасдан табелга.

31 МАЙ

Пича қийин бўлди-да
Акмал болапақирга.
Бу ёқда ўрик пишар...
У ... жўнармиш лагерга.

1 ИЮНЬ

Сартарошнинг ойнасин
Синдирибсан тепиб тўп.
Энди, Норбек,
Хивичда –
Савалайди аканг хўп.

Бувинг олсин ёнингни,
Вазиятни тушунтири:
Болаларни ҳимоя –
Килиш куни бугундир.

3 ИЮНЬ

Карам шўрва пишириб,
Сузди аям барчага.
«Ме... мен-чи?» деб эчкимиз
Мўралади дарчадан.

6 ИЮНЬ

Учиб ўтди
Бир турна
Қийқириб.

Шод юрарми
У янги
Уй қуриб?

Ёйиғларми,
Рўзгори
Тўзганми?

Ёмон одам
Уйини
Бузганми?

8 ИЮНЬ

Қизиқ китоб ўқидим,
Буратино ҳақида,
Чиқиб олиб
Эртанги –
Ғайнолининг шохига.

11 ИЮНЬ

Аввал раис, агроном
Донни чайнаб кўришди.
Комбайнлар келиб сўнг
Буғдойларни ўришди.

15 ИЮНЬ

Бугун чилги узум туғиб
Келган пайт холам,
Янаям кенг ва чиройли
Кўринди олам!

18 ИЮНЬ

«Уруш-уруш» ўйнадик,
Бўлди роса қаттиқ жанг.
Ана,
Юрар «ўлганлар»,
Хаммасининг усти чанг.

20 ИЮНЬ

Чўмилсин деб набирам,
Ўргансин деб сузишни,
Эпласин деб, менимча,
Бошқалардан ўзишни,
Шербилакли боболар
Зўр ишга бел боғлашган,
Шу Фарғона каналин
Қирқ беш кунда кавлашган.

22 ИЮНЬ

Момом
Уруш ҳақида сўзлаб,
Айтди
Жуда ғалати бир гап:
«Одам
Бомба ясаб толмайди...
Бомба...
Одам ясай олмайди...»

25 ИЮНЬ

Дадам нега чекар ахир,
Нега баъзан ичади?
Нега ўзи билиб туриб,
Соғлиғидан кечади?

Дадамга гоҳи шуни айтсак,
Кулиб қўяр: «Оббо сиз!..»
...Ўртоғим Хол шу туфайли
Қолди ахир... дадасиз...

28 ИЮНЬ

Энам билан
Ток остида
Шўрва ичар кампирлар.
Гўшти – бизга,
Кампирларга –
Ёқар райҳон-жамбиллар.

2 ИЮЛЬ

Бодрингларнинг ўрнига биз
Экдик кечки картошка...
Эсга тушди
Қўшиқдаги
Тайёрхўр хў-ў Антошка.

4 ИЮЛЬ

Дадам билан икки кунга
Дам олгани жўнадик.
Тоғнинг ярим белидаги
Турбазада тунадик.

Қўрқмай фотоаппаратдан
Тушдим ҳатто суратга.
Қойилмисиз, ошнавойлар,
Мендаги бу журъатга?!

7 ИЮЛЬ

Тоғдан олиб келган гулим
Бугун бирдан сўлиб қолди.
Дадам деди: «Ўз еридан –
Айрилди-ю...
«Ўлиб» қолди...»

10 ИЮЛЬ

Йўқолган кўк каптаримиз,
Э, ҳайрият, қайтиб келди.
Хеч ким билмас,
Бир ҳафтача
Қаерларда дайдиб келди.

Чиройли оқ каптарни ҳам
Эргаштириб қайтди бирга.
«Ана келин!» деди акам...
Тушунмадим мен бу сирга.

14 ИЮЛЬ

Баҳор едик сумалакдан,
Эрта ёзда – ҳандалакдан...
Мана,
Бугун урдик қовун,
Мен «бошлиғу»
укам «муовин».

17 ИЮЛЬ

Бугун «лўли тоға» келди
Эшагини гижинглатиб.
Қизил, сариқ пуфакларни
Кўз-кўз қилиб,
Пичинг отиб.

Олиб чиқсан эдим унга
Ўнта беҳи –
Муштдек-муштдек,

Яна оз-моз қарздорсан, деб,
Берди битта сопол ҳуштак.

18 ИЮЛЬ

«Битта уриб,
анжир қиласан», -
Дея Илҳом хўмрайган кезда,
Эсга тушиб Норнинг анжири,
Уникига йўл олдим тезда.

21 ИЮЛЬ

Соли билан Аҳмад
Сурди роса шахмат...
Э, иккала қайсар,
Тоқатингга раҳмат!

25 ИЮЛЬ

Сўйлаб берди бугун дадам
Опоқ отам тўғрида.
Опоқ отамнинг сурати
Туар, ана, тўрида.

Ҳеч кўрмаган бўлсам ҳамки,
Софинч билан боқаман.
У жилмайиб турар доим,
Чамаси, мен ёқаман.

26 ИЮЛЬ

Нарсаларга аёвсиздир,
Карим жуда «ёвуз»-да:
Дадасининг калишини
Кема қилди ҳовузда.

3 АВГУСТ

Сезмабмиз
 Биз – гаранглар...
 Нок пишибди,
 Қаранглар!

5 АВГУСТ

Жўхорини
 Ўриб бўлдик.
 Кушлардан ҳам
 Қўриб бўлдик.

8 АВГУСТ

Опам эрга тегяпти, деб
 Мамағози,
 Тўйга айтди...
 (Кулоғида денглар оғзи.)

Ошначилик...
 Майли, бориб қўямиз-да.
 Ош тегмаса,
 Нишолдага тўямиз-да.

12 АВГУСТ

Дадам бугун эриб кетиб,
 Велосипед олиб берди.
 Радио ҳам
 табриклаган –
 Каби карнай чалиб берди.

13 АВГУСТ

Тош бригадир дер: «Кўпайди –
 Кўсак қурти.
 Захар берсак, ўлмайди-я,
 Йўқ-да бурди!»

19 АВГУСТ

Чала пишган анорларга
Тўйиб олиб,
Қорин оғриқ азобида
Ётар Ғолиб.

Касал дўстин йўқлаб келган
Абдусаттор –
Тугунидан олди...
Чала пишган анор.

23 АВГУСТ

Бугун ўқиб тугатдим
Мен «Алпомиш» достонин.
Кўп экан-да одамнинг
Яхшисию ёмони.

Жодугарлар, қонхўрлар
Қайдан келган ўзлари?..
Олмаган-да қулоққа
Онасининг сўзларин!

24 АВГУСТ

Холбобонинг полизида
Қилдик яйраб тарвузхўрлик.
Яrim тилик ортиқ есам,
Нор муттаҳам дер:
– Бу... зўрлик!

27 АВГУСТ

Чагир илон тутиб олиб,
Совға қилдим тогамга.
Тогам
Беҳол ётар энди
Қарамай сув-таомга.

30 АВГУСТ

Акам дер:
– Юр, ғаламис,
Ҳаммом қилиб
Келамиз.

Эргашгандим
Акамга,
Бошлаб борди...
Заканга.

1 СЕНТЯБРЬ

Яна мактаб бошланди,
Йўлга тушдим мен аста.
Бир қўлимда китобдон,
Бир қўлимда гулдаста.

Бунча оғир бўлмаса
Қуриб кетгур китобдон:
Ярми – ўқув қуроли,
Ярми – пишлок, қази, нон...

4 СЕНТЯБРЬ

Маҳалламиз
оқсоқоли
Деди: «Тўйлар тўхтайди...»
Бу йил пахта сал эртароқ
Очилганга ўхшайди.

7 СЕНТЯБРЬ

Мана,
биринчи баҳо:
Ёзма ишга «тўрт» чиқди.
«Беш»ни мўлжал қилгандим,
Мўлжал қурғур мўрт чиқди.

11 СЕНТЯБРЬ

Учиб юрар
уч ойки
Иккита зўр космонавт.
Аҳвол сўраб улардан,
Ёзib қўйсаммикан хат?

Ер – «Союз» оралиғи
Камида қирқ тераг-ов.
Анов капитар
хатимни
Етказолса кераг-ов.

14 СЕНТЯБРЬ

Гарчи касаллар
Йўқдир,
Мактабни босди
Дўхтири.

Ёпиб
Эшик-дарчани,
Эмлаб чиқди
Барчани.

... Укол олдим
Куракдан.
Бор-да бизда
Юракдан!

16 СЕНТЯБРЬ

Ошқовоқни
Сутга қўшиб
Пиширдик.

«Раис тога»
Бўлиб
Қорин иширдик.

20 СЕНТЯБРЬ

Дадам уззукун ишда,
Мен ва Бунёд – ўқишда,
Бахром акам – пахтада,
Баҳодир ҳам – пахтада,
Бобур акам – пахтада,
Чаққон аям – пахтада...

Энам яна ҳовлида
Қолди «зарбдор вахта»да.

22 СЕНТЯБРЬ

Кечки маккажўхорилар
Ўрилганди,
Думбул тердик.
Колхоздаги товуқларга
Акаларча ёрдам бердик.

26 СЕНТЯБРЬ

Бу кеч пича ёмғир ёғди...
Зора, жала ташламаса!
Аям кўпроқ пул олармиш
Пахта сорти пастламаса.

29 СЕНТЯБРЬ

Битта жонга бойиди
Бугун бизнинг ҳовлимиз.
Яни тарғил бузоқча
Туғиб берди молимиз.

2 ОКТЯБРЬ

Баҳордаги ўн бир жўжа
Бўлиб қолди энди катта.
Хўрзлари ғирт безори,
Товуқчалар бир оз латта.

4 ОКТЯБРЬ

Бугун Баҳром акамизнинг
Туғилган қуни.
Лимонадлар олиб келса,
«Ювамиз» уни.

9 ОКТЯБРЬ

Темир-терсак
йиғиб келдик,
Айтиб «пахта»
ашуласин.
Бу темирлар
қайтиб келсин
Бўлиб
терим машинаси.

11 ОКТЯБРЬ

Қўй сигирни четга боғлаб,
Молхонани пухта қурдик.
Нураб ётган деворини
Бузиб ташлаб,
Бошқа урдик.

Энам деди:
– Қишидан
Тўқ қилдинглар сал кўнглимни.
... Сигирим ҳам хурсанд бўлиб,
Ялаб қўйди лой қўлимни.

15 ОКТЯБРЬ

Бугун дадам гапирдию
Телевизордан,
Ўқиб берди сўнг пахтамиз
Хақдаги шеърдан.

Кенжа укам,
Эшиттириш тугатган замон,
Телевизор орқасига
Ўтди жиг-бийрон:

– Қани дадам,
қани дейман?
Чиқинг дадажон!!!
...Диктор йигит
укамга бир –
Ўқрайди ёмон.

18 ОКТАБРЬ

Тош бригадир айтиб ўтди –
Ўша эски ўланин.
У бекорга хурсанд эмас,
Тўлгандир-да плани!

21 ОКТАБРЬ

Шўх йигитлар уйимизга
Трубалар тортишди.
«Қани, кампир, ош қилинг», деб
Энамга гап отишди.

Янги йилга яқин бизга
Келар эмиш оқма газ...
Бултур ортган кўмиirimiz
Ўшангача етса бас.

25 ОКТАБРЬ

Қизилгуллар тўзиб,
Баргин –
Ранглари ҳам ўчиб кетди.
Ашулачи булбулчамиз
Қаёққадир кўчиб кетди.

28 ОКТЯБРЬ

Бахром акам
 сопол итин
 Пачоқлади қорнидан.
 ...Ит ҳам
 танга еган экан
 Чиккунича бурнидан.

31 ОКТЯБРЬ

Бозор-пиён гандираклаб,
 «Ҳикмат айтар» ҳаммага:
 – Дарвоза йўқ жойда, дўстлар,
 Ҳожат бўлмас тамбага!..

Кейин менга гердайганча
 «Эс ўргатди» боя бир:
 – Октябрдан кейин келар...
 Шак-шубҳасиз...
НОЯБРЬ!

3 НОЯБРЬ

– Ёрдам беринглар, –
 Деди Тоштемир, –
 Олиб келдилар
 Дадам тошқўмир...

Ҳаммамиз кулдик
 Кўрибок ўни.
 Туарди шўрлик
 Корайиб бурни.

Қўзғолдик, ўзни –
 Ёрдамга чоғлаб.
 Эҳтиёт шартдан
 Бурнунни боғлаб.

7 НОЯБРЬ

Дадамдан, тонгда,
Байрамлик олдим.
Кейин... тангалар
Фойдага қолди.

Чунки, қайтиб тез
Хонага кирдим.
Телевизордан
Парадни кўрдим.

10 НОЯБРЬ

Ширироқ нарса
Егим келяпти.
Шириндан беринг
Дегим келяпти.

Ёмон бўлмасди –
Тотсак, масалан,
Орифжон бува
Йиққан асалдан...

13 НОЯБРЬ

Футбол тугаб,
Дадамнинг –
Солинди қош-қовоғи:
– Тамом олий лига ҳам...
Эҳ, итнинг орт оёғи!..

Энам айтар,
Қарғамай –
«Пахтакор» командасин:
– Юртда шундай беобруй
Бўлмасин ҳеч бандаси...

16 НОЯБРЬ

Қишига атаб
Омборгача –
Пича қовун-тарвуз босдик.
Кейин,
Даҳлиз, уй-шифтига
Беҳи, анор, узум осдик.
Эҳ, беҳилар,
Эҳ, анорлар...
Тезроқ етиб келсайди қиши.
Нима дейсиз,
То қишигача
Дарров занглаб қолмас-а тиш?

22 НОЯБРЬ

«Она тили»дан
Олдим мен «икки»...
«Ота тили»нинг
Йўқлиги – чакки!

24 НОЯБРЬ

Уйда ётдим кун бўйи
Ёмғир қўйди челаклаб.
Ўлармиди булатлар
Қор ёғдирса элаклаб?!

Кийиб энам ковушин,
Ботинкамни қизғаниб,
Ўйнар эдим очликдан –
Сулайгунча сирғаниб.

28 НОЯБРЬ

Шум, қароқчи ҳаккалар
Қайгадир бўлди гумдон.
Энди товуқ момолар
Бехавотир еяр дон.

2 ДЕКАБРЬ

Радиодан қўшиқ айтди
Дармонов Хотам.
Ўзимизнинг маҳалладан
Чиққан бу одам.

У Тошкентда яшар энди,
Тошкентда куйлар...
Кишлоқقا ҳам келиб турар
Кўпайса тўйлар.

5 ДЕКАБРЬ

Майдон лойроқ бўлса ҳам,
Ўйнарвердик биз футбол.
Дарвозабон бўлдим мен,
(Урмасам урмабман гол.)

Лойда ботмай, орқада
«Ишламасдан» ётинг-да...
Дарвозамга кирди денг,
Учта тўп,
Тўрт... ботинка.

8 ДЕКАБРЬ

Тушда колхоз фермасида
Қаттиқ мажлис бўлганмиш.
Ферма мудирин буқаси
Мих ютвориб ўлганмиш.

12 ДЕКАБРЬ

Телевизор ўчиқ турар,
Биз эсак, гап сотамиз:
Мен ва аям «кино» десак,
«Хоккей» дейди дадамиз.

14 ДЕКАБРЬ

Изгириналар эсган сайин
Кўпаймоқда қарғалар.
Матал бор:
– Киш – совуқ кема,
Пўмқарғалар – дарғалар...

17 ДЕКАБРЬ

Энам айтган ўгит қувват –
Бўлиб танага,
Ҳашар қилиб, ғўзапоя –
Йиғдик далада.

Энамларнинг фикри шундай:
Келгандаям газ,
Фақат уйни қиздирармиш,
Тандирни эмас...

20 ДЕКАБРЬ

Бугун «Пахта байрами»ни
Ўтказдик қувноқ.
Дорбоз келди,
Кейин даштда
Бўлди зўр улоқ.

Улоқ деганлари –
Майдон
Ортиқ тўзмаса,
Ўхшар экан ўзимизнинг
«Қулоқчўзма»га.

23 ДЕКАБРЬ

Аяжоним колхоздан
Олди анча мукофот.
Дадам менга кўз қисди,
Демак...
Бўлар зиёфат...

27 ДЕКАБРЬ

Мусо ака армиядан
Келганди кузда.
Қаранг,
Бугун уйланяпти
Чиройли қизга...

Синфдошим Салима ҳам
Жуда чиройли.
Яна денглар
Мендан кичик
Роса уч ойлик.

30 ДЕКАБРЬ

Холбобо дер:
– Кор ҳам ёғди
«Оқлик» бўлиб янги йилга.
Ўтган йили бу пайтда
Кор топилмас эди... пулга.

31 ДЕКАБРЬ

Кўрганимни шеърга солдим,
Ортиқча бош қотирмадим.
Бир-бирига ўхшаш қунни
Такрор ёзиб ўтирмадим.

Энди янги «кундалик»ни
Бошлишим ҳам мумкин,
Бироқ –
Бундан хабар топса ношир,
Бўпқолмасми юракўйноқ?!

VI БУЛБУЛНИНГ ЧЎПЧАКЛАРИ

Эшитилди қўнғироқ: «жиринг-жиринг»,
Тугаб қолди танаффус, юринг-юринг.

Аждоодларимиз мерос қолдирған дурдона асарларнинг деярли ҳаммаси аruz вазнида битилган. Айни пайтда, бу вазнда болалар учун жуда кам нарса ёзилган.

Кичкинтий замондошларим қалбидагазалга қай тарзда күнкима ҳосил қилдириши устида бош қотириб юрган кезим, масодифан бир Булбулча билан танишиб қолдим-у, мушкулим осон күчди. Қарангки, қишлоқда түгилган оддий қүшча бўлишига қарамай, у шеър тўқишига жуда ҳавасманд экан. Тағин, ёзганларининг ҳаммаси газал шаклида денг.

Ҳа, шеърларнинг шаклигина газалга ўхшайди, яъни унда аruz қонун-қоидаларига тўлиқ риоя қилинмаган. Янглишимасам, шоир қуиҷчанинг ўзи ўша қонун-қоидаларни чуқурроқ ўрганиб улгурмаган кўринади.

Умуман, бунга ажабланмасак ҳам бўлади. Ахир, бу газалларни доно ва заковатли Бургут эмас, саводи ўртамиёна бир Булбулча ёзган.

АТРОФГА БИР ҚАРАНГ-ЧИ...

Жўжаларин чакирди Ўлғул, битта-битталаб,
Қилди қанот остига қабул, битта-битталаб.

Жўхоризор ичида поя чайнар Бўталоқ,
Кирди унинг лунжига думбул, битта-битталаб.

Пишгач кишмиш узумлар, Чумчук қўнар ишкомга,
Тотиб кўрар шошмасдан, нуқул битта-битталаб.

Индан чиқса ясаниб жиккаккина Болари,
Унга новвот узатар ҳар гул, битта-битталаб.

Сўфитўрғай янгада бордир тўртта полапон,
Ҳаммасига қўйибди кокил, битта-битталаб...

Кузатсангиз атрофни, завқ-шавқ берар табиат,
Барин айтиб беролмас Булбул, битта-битталаб.

ФЕЛЬ-АТВОР

Мусичалар юввошу Чумолилар тиришқоқ,
Сувараклар бебошу Кучукчалар уришқоқ.

Хўтиклар зўр яллачи, Қўй, Сигирлар далачи,
Шўх Қўчқорлар каллачи, Такалар ҳам сузишқоқ.

Лайлак бўзлар саёзда, семирволай деб ёзда,
Қарға қўрқмас аёздан, Қарқуноқлар қунишқоқ.

Бегемотлар гирт гаранг, Тустовуқлар сал сатанг,
Бўрилар қўрс ва тажанг, Мушукчалар юлишқоқ.

Булбул митти хонанда, Чигирткалар созанда,
Маймун чалар чирманда, икки юзи буришқоқ.

КҮНГИЛХУШЛИК

Ёнбошлади шаҳзода Шер, ёстиқларни қалаштириб,
Кўнглини хуш қилди пича, икки Итни талаштириб.

Судья бўлиб сўнгра Қуён, чуриллатди ҳуштагини,
Илон билан Кирпини у жангга солди, сўраштириб.

Думин қамчи қилиб Илон сола кетди Кирпичани,
Бир бор урди Қуённи ҳам, рақиб билан адаштириб.

Томошабин аҳли роса қий-чув билан чалди қарсак,
Тўрт боксчи Маймунчани сулайгунча саваштириб.

Шахзода Шер қилди амр «Полвонларим, даврага!» деб,
Хўб яйради Эшак билан Каркидонни кураштириб.

Бўри тишин ғижирлатиб, дер: «Даврага чиқ-чи, Шоқол!»
Қон тўкилмай туриб, Булбул, қўйиш керак яраштириб.

ОВЧИННИГ ТЎЙИ

Овчи Шер тўй қилибди, Юмрон келибди,
Юмрондан сўнг бир гала меҳмон келибди.

Чиябўри чийиллаб, рақс тушиб Маймун,
Карнай чалиб Фил оға шодон келибди.

Айиқ билан даврада бир беллашай деб,
Белин боғлаб Чумоли полвон келибди.

Туар сават кўтариб Каламуш новвой,
Ертандирда ёпилган ширмон келибди.

Йўлак қолиб, девордан келган Мушукнинг
Панжасида чийиллаб Сичқон келибди.

Ана таниш Бегемот, Тўнғиз ва Сувсар,
Бошқа юртдан ғалати ҳайвон келибди.

Тўй охирлаб қолганда шовқин солганча –
Қувлаб семиз Қуённи Қоплон келибди.

Боши қотди очининг, қара, Булбулвой,
Тўёнаға тўқсонта қопқон келибди.

ЁЗ

«Ўтин ташлаб» қуёшга, ўтни баланд ёқди ёз,
Гурзаилон қишдаги пўстинидан кечди воз.

Сийраклатиб юнгини туллай бошлар Тулкилар,
Ортиқчароқ патларин чўқиб-чўқиб юлди Ғоз.

Каклик башанг кийинди ечиб эски лиbosин,
Унинг чипор нимчаси тоғ рангига тушди мос..

Хачир ётар сояда, думи ҳайдар Чивинни,
Қуёш нурин яламоқ Мушук учун бунча соз?

Шод кавшанар Семизқурт, Чумакари баҳтиёр,
Тўрткўз кўча чангитиб, тинмай чопар итга хос.

Ғунча илиқ, гул илиқ, борлиқ илиқ, дил илиқ,
Бу фаслни, Булбулвой, қанча севсанг, шунча оз.

КУЗ

Дастурхонга файз кирап ўлкамизда куз бўлиб,
Ҳамма тенгдан кавшанар, мевалар «уз-уз» бўлиб.

Энди ёнғоқ қоқиб ер ишбилармон Ҳаккалар,
Шарбат ташир анордан Арилар ғиз-ғиз бўлиб.

Ётар семиз ошқовоқ баргларида елпиниб,
Тилла рангли беҳиой боқди кулчаюз бўлиб.

Тарс ёрилган тарвузни баҳам кўрар Чумчуқлар,
Пишди анжир қанд мисол, шўртак олма – туз бўлиб.

Сур Майналар узумдан тотиб кўрар гердайиб,
Сўритоқда хусайнин товланар юлдуз бўлиб.

Чечак сўлди, Булбулжон, тўзар энди атиргул,
Кейин пахта очилгай куз бобога қиз бўлиб.

БЕФАРОСАТ

Шернинг учта ўғли бор, бари бирдек сарамас,
Иккитаси беозор, кенжатойи – ярамас.

Ундан тугал ёт севинч, инжиқланар, турмас тинч,
Тунда қиласы тиқилинч, деб: «Ой нега хирамас?»

Ёлғон йиғлар ҳар куни, оғрир эмиш биқини,
Ақаларин ризқини тортиб олар, сўрамас.

Иш бор жойда келмас дуч, уйқусидан турар кеч,
Бет-қўлини ювмас ҳеч, сочини ҳам тарамас.

Йўқдир унда зарра шавқ, табиатдан олмас завқ,
Булбул куйлар «чаҳ-чаҳ-чаҳ», у ҳаттоқи қарамас.

ҚАНДОЛАТЧИ

Ўрмондаги сайлдан топди хабар Кенгуру,
Сотган эди хўrozқанд ўтган сафар Кенгуру.

Ўйлаб кўриб, бу сафар қилмоқ бўлди нишолда,
Иш юришса, энди жа бойиб кетар Кенгуру.

Биқ қайнатиб қозонда, чақди укки тухумин.
Кейин унинг устига солди шакар Кенгуру.

«Бир косаси бир мири, кепқолинг, зўр нишолда!»
Озроқ бериб Қуёнга, деди «етар» Кенгуру.

Бир мирини бериб Фил, қоқлаб қўйди қозонни,
Қозон – Филга косадир, билса агар Кенгуру.

Қандолатчи анграйиб, чангллади калласин,
Сездимки мен – Булбулбек, кўрди зарап Кенгуру.

КИМНИНГ КЎНГЛИ НИМАДА?

Ғуррак тутни эсласа, тонг отгунча изиллар,
Чумчуқ қуртни эсласа, боғ ичиди пизиллар.

Қичқирганда ёш Хўрозд, эшитса Қашқир бехос,
Уйқусидан кечиб воз, қишлоқ томон ғизиллар.

Хаёл суриб ётган Ит сезиб қолса бирон ҳид,
Суякка боғлаб умид, юрак-бағри жизиллар.

Пашша деган сур хола тўйган бўлса сал чала,
Борми деб кирроқ бола, тиним билмай визиллар.

Пашшамасман, мен – Булбул, ёқтирганим фақат гул,
Тушимга кирап нуқул пушти, сариқ, қизиллар.

МУСИҚА ДАРСИ

Эшитилди қўнгириқ: «жиринг-жиринг»,
Тугаб қолди танаффус, юринг-юринг.

Тайёр турар синфда ғижжагу най,
Мусиқадан дарс бўлар, киринг-киринг.

Торни олди Қўзичоқ, найни Хўтиқ,
Улоқ чалди рубобни «тиринг-тиринг».

Новвос карнай пуфлади, Мушук – сурнай,
Муаллим дер: «Дойрани уринг-уринг».

Дойра урди Бўталоқ, чанг чалди Той,
Ана сизга ансамбль, кўринг-кўринг.

Булбул ёзди шеърини жилмайволиб,
Кошки, ўқиб кулсангиз «хиринг-хиринг».

ЎЗИМИЗ БИЛГАН ҲАЙВОНЛАР

Хў узоқда турган нима? Бўталоқ-да, Бўталоқ,
Ажриқ емай, янтоқ чайнар… Чақалоқ-да, чақалоқ!

Дўнглиқдаги нақшолмани Той силкиди, суйканиб,
Олма четга қочиб кетди, юмалоқ-да, юмалоқ.

Гўнг титкилаб юриб Чўчқа, ағнаб тушди чуқурга,
Чиқолмасдан дод солди хўб, бақалоқ-да, бақалоқ.

«Ернинг шакли қандақайкин?» деб сўрар Ит Эшакдан,
Жавоб берар Эшак ҳанграб: «Тапалоқ-да, тапалоқ!»

Қўнғирофин чалиб Эчки, бошлаб борар подани,
Орқасидан юрганга – шапалоқ-да, шапалоқ.

Шеърни ўқиб завқлансангиз, Булбулжоннинг вақти чоғ,
«Шуям гапми» десангиз, у хафароқ-да, хафароқ.

БУЗОҚЧА

Бугун эски молхонада туғилди бир хайвонгина,
Тарғил тўнли онасига термулди у ҳайронгина.

Онасига боқиб узок, деди: «Номим – мулла Бузоқ»,
Чиқса керак шўх ва сузок, кўриниши шайтонгина.

Секин ўпиб пешонасин, мол ялади шўх боласин,
Бузоқ таниб ўз онасин, ирғишлади шодонгина.

Туёқчасин такиллатар, думчасини ликиллатар,
Юракчасин пўкиллатар, қўйдан чўчиб нодонгина.

Онасига суйканади, эмизмаса куйканади,
Қорни тўйса, юпанади – мўвраб қўяр бийронгина.

Болажонлар, кўмак беринг – Бузоқчага курмак беринг,
Битта янги хуштак беринг Булбулга ҳам арzonгина.

БОЛАЛАР УХЛАГАНДА

Думи гажжак, уйга қайтар Чәён оҳиста-оҳиста,
Ўтламоққа чиқиб келар Қуён оҳиста-оҳиста.

Адирда дуд чалиб Бўри, овга чорлар ўртоқларин,
Юриб келгай улар яйлов томон оҳиста-оҳиста.

Тўнғиз момо дўмбоқларин уйқусираб эмизган чоқ,
Хаёл суриб пичан чайнар Қулон оҳиста-оҳиста.

Кундуз емиш излаб, энди қотиб ухлар чўл қушлари,
Улар сари ўрмаларди Илон оҳиста-оҳиста.

Тошбақа хў, сойни кўзлаб, йўлга чиққан эди тонгда,
Яrim йўлда ўрмалар у ҳамон оҳиста-оҳиста.

Кун бўйи қир, ўрмон кезиб, яна жарга қайтган Укки,
Кўрганларин қиласи тунда баён оҳиста-оҳиста.

Кўршапалак учиб гир-гир, яrim тунда нени излар?
Бемаҳалда борар Тулки қаён оҳиста-оҳиста?

Болалар тинч ухлаган пайт нега уйғоқ ҳануз Булбул?
Оlam сири бўлар бизга аён оҳиста-оҳиста.

СУВАРАК

Чатоқроқ дер иштаҳам, кўп емасмиш Суварак,
Лекин тоғни берсанг ҳам, кўп демасмиш Суварак.

Нафси текин тилармиш, қайда не бор билармиш,
Аста писиб келармиш, нарзи пастмиш Суварак.

Кезиб яқин-узоқни, излармиш оштовоқни,
Ёқтиармиш сарёғни, гўл эмасмиш Суварак.

Ўхшар ўтмас эговга, ўхшар яна сур ёвга,
Еганини бировга индамасмиш Суварак.

Булбул боқиб кўзингга, шартта айтар юзингга,
Очкўзлигинг ўзингга фойдамасмиш, Суварак.

КИМ НИМА ДЕЙДИ?

Шиллиқурт дер: «Эпчилроқман Балиқдан ҳам,
Эсон-омон сузуб ўтдим ариқдан ҳам».

Загча айтар: «Энди сира армоним йўқ,
Қурт еярдим, тотиб кўрдим тариқдан ҳам».

Товус деди: «Оқ, кўқ, қизил патларим бор,
Сотиб олдим кеча пушти, сариқдан ҳам».

Семиз Қўйга ем беришса, маърар Така:
«Баъзан хабар олинглар-да ориқдан ҳам».

Тушунтирди Кўршапалак: «Тунда файз қўп,
Фойда йўқдир менга қуёш, ёруғдан ҳам».

Тишин кавлаб, Булбулжонга деди Сичқон:
«Мазалироқ нарса борми чориқдан ҳам?»

БАДНАФС

Эртаю кеч лойни титар Ўрдакбурун,
Чувалчанг ва қуртлар тутар Ўрдакбурун.

Сербарака бўлиб унинг ови бугун,
Кулбасида меҳмон кутар Ўрдакбурун.

Қаранг, меҳмон егунча бир чувалчангни,
Ўзи бешта куртни ютар Ўрдакбурун.

Меҳмон азиз, аввал уни сийлаш керак,
Кавшанма кўп, энди етар, Ўрдакбурун.

Оқил, сипо бўлиб, нафсин тиёлмаса,
Бир кун ўзин бадном этар Ўрдакбурун.

Хаддан зиёд ёмонлама, Булбул, уни,
Йўқса сени қарғаб ўтар Ўрдакбурун.

КЕЛ, СУҲБАТЛАШАМИЗ

Берироқ кел қирғоққа, Чўртан,
Бир тўйиб ол пишлоққа, Чўртан.

Қўрқмасанг-чи, тушганмисан ё –
Бирон марта тузоққа, Чўртан.

Кошки, сендек сузиб дарёда,
Кетсам узоқ-узоққа, Чўртан.

Балки сен ҳам қиласан ҳавас
Чексиз осмон, сўқмоққа, Чўртан?

Дадилроқ бўл, келақол бери,
Бир бор ишон ўртоққа, Чўртан...

Хеч қафасга тушмасин Булбул,
Сен илинма қармоққа, Чўртан!

ЮПАНТИРИШ

Йиғлар Мушук шумшайиб – Ит талаб ўтди,
Сигир уни юпатиб, бир ялаб ўтди.

Меҳрибонлик билан Қўй силади уни,
Хачир зимдан кўз қисиб, йўргалаб ўтди.

Сичқон азал хафароқ эди Мушукдан,
Юзин четга ўгириб, орқалаб ўтди.

Товуқ момо катакдан чиқди қоқоғлаб,
Қанотида елкасин сийпалаб ўтди.

Овунтирди Бўталоқ, овунтирди Той,
Эчки эса қитиқлаб, эркалаб ўтди.

Булбул қизик қўшиқлар айтди Мушукка,
Эшак уни кулдириб, шатталаб ўтди.

ЭСИЗГИНА МОПЕД

Миниб эски мопедни, овга чиқди Бўривой,
Ёлғондакам милтиқقا пўк ўқ тиқди Бўривой.

Кезди дашту тўқайни, ошиб ўтди адирдан,
Энг охири яйловга тумшуқ суқди Бўривой.

Ўтлар барра қўзилар, «овчи» боқар узоқдан,
Олапардан, чамаси, пича кўрқди Бўривой.

Патиллатиб мопедни қувлади сўнг Күённи,
Мопед бирдан бузилди, уни йиқди Бўривой.

Ғилдиракни ирғитиб, тўртга бўлди моторни,
Тўкилди бор темирлар, ярмин йиғди Бўривой.

Қара, Булбул, сочилиб ётар темир-терсаклар,
Бензин тамом бўлганин кечроқ уқди Бўривой.

ВАҚВАҚАЖОН

Таниб қўйинг, дўстларим, мен Бақаман, вақвақа,
Ўйноқидир кўзларим, шўх бокаман, вақвақа.

Бақатўнга ялпайиб, ухлагайман шалпайиб,
Сув бетида тарвайиб, гоҳ оқаман, вақвақа.

Балиқ шерик ошимга, боқмас қари ёшимга,
Лайлак деяр: «Бошингда мих қоқаман», вақвақа.

Устаман сув сочишга, Сувилондан қочишга,
Гоҳи кўнгил очишга гап чақаман, вақвақа.

Тимсоҳ бизга падардир, фақат бўйим пакардир,
Тилим эса шакардир, қанд-«қақа»ман, вақвақа.

Чиқиб ариқ лабида, куйлаб Салим, Набига,
Булбулларнинг қалбига ўт ёқаман, вақвақа.

ЯРИМ КЕЧА ПАЛЛАСИ

Ухлар ҳатто чечаклар яrim кеча палласи,
Тинмас, бироқ, жонсарак Чигирткалар ялласи.

Бургут қайрар тирноғин, Бўри ҳидлар изларни,
Юлдуз санар Буғувой, бошда оғир салласи.

Кучукларга она Ит машқ қилдирап хуришни,
Ҳаммадан соз акиллар битта думи калтаси.

Мушук томни текширар, пичан ўрар Қуёнлар,
Овга чиқди Йўлбарсшоҳ, очмиш кенжा малласи.

Фор ичиди Қаплонча инграб ётар беором,
Тош ёстиққа ҳали ҳам ўрганмабди калласи.

Нега сергак Кирпилар, Какқу нега ухламас?
Ором берсин уларга Булбулжоннинг алласи.

VII МЕНИНГ КОЛЛЕКЦИЯМ

Мен ҳозирча яккаман,
Йўл бошловчи такаман.

Маданият гуркираб ривожлангани сайин коллекциячилик «касали» тобора күпроқ кишиларга юқиб бормоқда. Марка йиғувчилардан ташқари эндилекда гүгүрт этикеткалари, автобус билетлари, конфет қогозлари, ҳатто турли асрларда ясалган мантиқозонларни түплөвчилар ҳам пайдо бўлди. Булар сафига машҳур одамлар чекиб ташлаган сигарет қолдиқларини йиғиштириб юрувчилар келиб қўшилгач, коллекциячиларнинг шуҳрати янада ортиб кетди.

Мен ҳам ўша нусхалардан биттасиман. Ҳозирча ҳар хил жойларга ва турли буюмларга ёзилган олди-қочди шеърларни йиғиши билан шуғулланиб юрибман. Манаман деган кишилар туфлаб ташлаган сигарет қолдиқларини тўплаш даражасига етишим учун камида йигирма қовун пишиги борга ўхшайди.

Хулласи калом, қўлингизда менинг гарифона коллекциям турибди.

ШОИРНИНГ БИРИНЧИ ВАРАҚҚА ЁЗГАН ШЕЪРИ

Бериоқ кел, кичкинтой,
Даврамиздан танла жой.
Мен сўзлайн, сен тингла,
Хоҳ хўнгра,
Хоҳ ҳирингла.

АСФАЛТЬГА ЁЗИЛГАН ШЕЪР

Боғчадан
Сал ўтганда,
Чорраҳага
Етганда,
Фурсатни ҳеч
Берма бой,
Чапга бурил,
Ошнавой.
Сояда бир
Дўкон бор.
Ўзи кичик,
Номи «Қор».
Унда мўлдир
Музқаймоқ...
Чақанг йўқми?
Иш чатоқ!

ТЕЛПАККА ЁЗИЛГАН ШЕЪР

Оч Бўрига ем бўлсанг,
Қуритарди шўрингни.
Гўштинг қолиб, ҳаттоқи –
Қиймаларди терингни.

Овчиларга йўлиқиб
Қилибсан-да усталик.
...Бизлар учун бу телпак
Сен Күёндан эсдалик.

ДЕВОРГА ЁЗИЛГАН ШЕЪР

Акам ишни боплади,
Шу деворни оқлади.
Энди унга ким чизса –
Ғирт аҳмоқ ва bemaza.

ҲАРСАНГГА ЁЗИЛГАН ШЕЪР

Олдимиизда – Олойтоғ,
Биз – сайёхлар жа иноқ.
Наргиз ўртоқ Тош билан,
Мунира – Йўлдош билан.
Саддихонга дўстдир Нор,
Жамилага – Абжаббор...
Мен ҳозирча яккаман,
Йўл бошловчи такаман.

ФУТБОЛ ДАРВОЗАСИГА ЁЗИЛГАН ШЕЪР

Бизга қарши
Ўйнама.
Гол хақида
Ўйлама.

Дарвозада
Тураман,
Яқин келсанг...
Ураман!

ТЕРАККА ЁЗИЛГАН ШЕЪР

Юпқа кесилса
Шу улкан терак,
Аравачамга
Бўлар ғилдирак.

«АРИФМЕТИКА»НИНГ МУҚОВАСИГА ЁЗИЛГАН ШЕЪР

Олтига бир
Етти бўлар.
Саккиз, десанг,
«Икки» бўлар.

МОТОЦИКЛГА ЁЗИЛГАН ШЕЪР

Жаҳлинг чиқиб
Қолса гоҳ,
Чопқиллайсан
Тумтароқ.

Ўйла мени,
Аямни:
Эҳтиёт қил
Дадамни!

РАСМДАФТАРГА ЁЗИЛГАН ШЕЪР

Ўйинчоғим йўқ, десам,
Кулиб акам Мираъзам.
Мана, дафтар,
Ол, деди.
Боплаб сурат сол, деди.
Арава чиз,
Сўнг тойчоқ...
Ана сенга ўйинчоқ!

ҲАММОМ СУПАСИГА ЁЗИЛГАН ШЕЪР

Кўп ишқама,
Етади.
Кирлар бир кун
Кетади.

Мочалкани
Қилма нам.
Қайноқ сувни
Ишлат кам.

Совун суртма
Юзингга,
Раҳминг келсин
Кўзингга.

ҚАЛАМДОНГА ЁЗИЛГАН ШЕЪР

Бутун турар кўк қалам,
Бутдир қизил, яшил ҳам...
Фақат қора қалам йўқ,
Фақат қора қалам кам.

Уни ишлатиб бетин,
Чиздим туннинг суратин.

ЎЙИНЧОҚ КЕМАГА ЁЗИЛГАН ШЕЪР

Ҳамроҳ қилиб
Дарёни,
Бир кўриб ол
Дунёни.
Етганингда
Денгизга,
Сигнал бериб қўй
Бизга.
Океанга
Чикқан пайт,
Жаноб Китга
Салом айт –
Қишлоқдаги
Ариқдан,
Хамма майдада
Балиқдан.

АВТОМАТЧАГА ЁЗИЛГАН ШЕЪР

Ишқибоз деб ўйламанг
Мени урушга.
Ўғил бола мажбурдир
Тайёр туришга.

Ахир менинг қарзим қўп
Она тупроқдан...
Уни тортиб олар ёв
Гўл ва қўрқоқдан.

МУЗГА ЁЗИЛГАН ШЕЪР

Жудаям кенг музсарой
Куриб берди бизга қиши.
Ҳамма жойда яхмалак,
Фигурали... йиқилиш.

ТҮРҚОВОҚҚА ЁЗИЛГАН ШЕЪР

Сенга раҳм қилдик биз,
Тўрга солиб, илдик биз.
Бердик дон, сув, бошпана...
Йифлама-да,
Бедана!

ГУГУРТГА ЁЗИЛГАН ШЕЪР

Ха, муғомбир,
Ишқасам –
Дарров ёнасан.
Ўт қўйган мен эмас, деб
Кейин тонасан.

ИТЯЛОҚҚА ЁЗИЛГАН ШЕЪР

Лаби учган
Бу коса
Хизмат кўрсатган
Роса:
Олти кўппак,
Тўрт кучук –
Ундан ғажиган
Мижик.
Керилиб
Лайча энди,
Ичар ундан
Ювинди...

КОНВЕРТНИНГ ОРТИГА ЁЗИЛГАН ШЕЪР

Каптар қилиб учирдим,
Ака,
Хатни кутволинг.
Почтачи писмиқ чолнинг
Сумкасидан тутволинг.

ТАРОҚДОНГА ЁЗИЛГАН ШЕЪР

Ким олди кўк тароқни?
Жойига қўй, қароқчи!!!

КУТУБХОНА СТОЛИГА ЁЗИЛГАН ШЕЪР

Чипполино йўқ,
Ол-а...
Уйда қопти Шум бола.
Маугли – қарз бўйнимда,
Буратино – қўйнимда.
Билмасвойни... билмайман...
Бошқа бундай қилмайман!

ХОЛИНИСОНИНГ ҚАБРИДАГИ СОПОЛГА ЁЗИЛГАН ШЕЪР

Тўртингчи «Б» синфдан
Кетиб қолдинг сен нега?
Масалан,
Мен билволдим
Недир «кесим» ва «эга».
Тўполнончи Аҳмадвой
Бўлиб қолди сал мулла.
Ярашишиб олишди
Нури билан Абдулла.
Прогулчи Раҳимнинг
Инжиқлиги йўқолди.
«Икки»чи Хомит эса
Кеча битта «уч» олди...
Мақсадаҳон аямиз
«Уч» қўймасди ҳеч сенга.
... Тўртингчи «Б» синфдан
Кетиб қолдинг, айт, нега?!

ЎҚУВЧИЛАР ПОРТФЕЛИГА ЁЗИЛГАН ШЕЪР

Ҳамма китоб-дафтарим
Сенда турар,
Кўнглим тўқ.
Бир ўзингни кўтариб –
Юрадиган аҳмоқ йўқ.

РҮМОЛЧАГА ЁЗИЛГАН ШЕЪР

Бўлмайлик деб
Бетамиз,
Сенга бурун
Артамиз.

СОАТГА ЁЗИЛГАН ШЕЪР

Мен шўрликни нахорда
Уйғотасан жиринглаб.
Алаҳласам чўчиб, ё –
Куласанми ҳиринглаб?

Кейин мени қистайсан
Ташқарига «чик-чиқ», деб…
Баъзан ўйлаб қўяман
Сени темир чумчук деб.

ЁНГОҚҚА ЁЗИЛГАН ШЕЪР

Пўстинингни
Ечдим мен.
Пўчоғингдан
Кечдим мен.

Энди олиб
Мағзингни,
Мехмон қилай…
Оғзимни.

БОКСЧИЛАР ҚЎЛҚОПИГА ЁЗИЛГАН ШЕЪР

Исминг нима
Вей, рақиб?
Маткаримми,
Матёқуб?

Ке, турмайлик
Бўшашиб,
Танишайлик
Муштлашиб.

ЖАЗВАРГА ЁЗИЛГАН ШЕЪР

Бўлмасанг ҳам мураккаб,
Бўлмасанг ҳам таниқли;
Сенинг ишинг – тўғрилик,
Сенинг ишинг – аниқлик.

ЭТИК ЧЎТКАСИГА ЁЗИЛГАН ШЕЪР

Дуч келсанг
Кир этикка,
Сочларинг
Бўлар тикка.

Борганингда
Ғижиниб,
Этик тураг
Қичиниб.

ПЕЧКАГА ЁЗИЛГАН ШЕЪР

Пишган чоғда
Бодомлар,
Сенга боқмас
Одамлар.

Қишда ночор
Қолишар,
Сени ишга
Олишар.

КУНЖАРАГА ЁЗИЛГАН ШЕЪР

Безор бўлдинг заводдан,
Кўникмадинг омборга.
Сен қайсарни охири
Тиқишиди қоп-қанорга.

Мана, орзунг ушалди,
Кетмоқдасан узоққа...
Кетмоқдасан шод-хуррам
Ем бўлгани Бузоққа.

ХУШТАККА ЁЗИЛГАН ШЕЪР

Сополдансан,
Булбулжон,
Юравергин чуриллаб.
Фақат, чиндан қушман, деб,
Учиб кетма пириллаб.

БОСМАҚОҒОЗГА ЁЗИЛГАН ШЕЪР

Дафтардаги сиёҳни
Суртасан юз-кафтингга.
Циркдаги кўп қизиқчи
Ҳасад қилар афтингга.

БАЙРОҚЧАГА ЁЗИЛГАН ШЕЪР

Лаганбардор эмассан,
На йифлок, на сайроқсан.
Жим борасан олдинда...
Байроқсан-да,
Байроқсан!

VIII ИГНАЛАРИМ ЧИРОЙЛИ

Патим тўзса, тарайман,
Очин-тўқин сайрайман.

Хонада ёлгиз эдим. Кеккайган бир Суварак қўйқисдан ичкарига кириб келади-ю, менга хилвироқ қогоз узатиб, деди:

– Жонзотлар ҳақида шеърлар ёзармишсиз. Мана, таржимаи ҳолим, шунга қараб туриб, бизгаям бирон нарса тўқиворинг.

Токчадаги идиши-товоқларга жаланглаб назар ташлаганича яланиб турган хира Суваракни пича меҳмон қилиб, яхшиликча изига қайтарганимдан сўнг, кутимагандам миямга бир фикр келиб қолди: «Боишқа жониворларга ҳам илтимос қилиб, таржимаи ҳолларини ёздириб олсан-чи?» деб савол бердим ўзимга. Ахир, энг муҳими, шеър учун маълумот тўплаш, тайёр гапларни қофияга солишидан осони борми?

Қисқаси, бу топилма менга жуда қўл келди. Шеърларим кўпайгани сайин барча маҳлуқот билан иложси борича яқинроқ дўстлашиб олиши кони фойда эканлигини чуқурроқ тушуниб етяпман.

ТУЯНИНГ ТАРЖИМАИ ҲОЛИ

Булбулга – дон ва гулзор,
Менга – янтоқ ва бархан.
Шунисига ҳам шукур,
Қолмасам бас беватан.

Дош бераман очликка,
Сувсизликка чидайман.
Дам беришса,
Чўккалаб –
Бурганларни ҳидлайман.

Менинг отам ва онам
Жуда ишчан ва ҳалол.
Хизмат бўлса,
Бизга ҳам
Айтаверинг бемалол.

ЧУМЧУҚНИНГ ТАРЖИМАИ ҲОЛИ

Қарчиғайдан қўрқаман,
Оч Сордан ҳам қўрқаман.
Пойлаб келар орқадан,
Шунқордан ҳам қўрқаман.

Қирғий деган жангари
Хавфлироқдир янада.
Ҳаккадан ҳам,
Ҳар ҳолда,
Юрган яхши панада.

Мушукдан ҳам қўрқаман,
Кучукдан ҳам қўрқаман...
Ушлаб олсан Чивинни,
Шартта бўйнин қирқаман.

БЕШИКТЕРВАТАРНИНГ ТАРЖИМАИ ҲОЛИ

Баҳор чоғи туғилдим
Ғумакгулнинг остида.
Тушмаганман ҳеч қачон
Дўстларимнинг қасдига.

Куним ўтар хизматда,
Бекам – сахий Ўргимчак.
У ишига кетганда,
Менга қолар беланчак.

Терватаман боласин,
Туриб эрта аzonда.
Фақат,
Алла айтишни
Билмаганим ёмон-да.

БАҚАНИНГ ТАРЖИМАИ ҲОЛИ

Ҳовуз севган уйимдир,
Қуруқлик – кенг томорқам.
Балиқ менга оғайни,
Улфатимдир Қўнғиз ҳам.

Осмонга кўп тикилсам,
Хумбош Чўртсан кулади...
Дўстлар,
Ахир, менинг ҳам
Учиб юргим келади.

...Бақатўнга ўраниб,
Қўрдим кеча ширин туш.
Бормиш кўм-кўқ қанотим,
Ошнам эмиш ҳамма қуш.

БЎРИНИНГ ТАРЖИМАИ ҲОЛИ

Бобом машҳур қароқчи,
Дадамиз ҳам ғирт ўғри.
Шундай экан,
Ошналар,
Нега юрай мен тўғри?

Форда ётиб,
Тишимни –
Чағир тошга қайрайман.
Қоплонни ҳам, ўнг келса,
Бўғизлашга ярайман.

Лекин
Сергўшт бўлса ҳам,
Қоплон хавфлидир пича.
Қуёнларни тинчгина
Қийратяпман ҳозирча.

ХЎТИКНИНГ ТАРЖИМАИ ҲОЛИ

Йўрға ҳамда бақироқ
Эшаквойга ўғилман.
Ҳали ёшман,
Гоҳида –
Шўхлик қилсан, бўғилманг.

Ўсдим қақшаб-қалтираб,
Тугилганман аёзда.
Майсаларга юмалаб,
Ўйнаб олай бир ёзда.

Тоқат қилинг,
Акажон,
Улғаяйин соғ-бардам.
Сиз отамни мингансиз,
Минасиз-да мени ҳам.

МУШУКНИНГ ТАРЖИМАИ ҲОЛИ

Катта бўлдим йўргаксиз,
Бешикчага беланмай.
Ўзим турдим оёққа,
Энагага эланмай.

Ўйноқлашиб юрадик
Шолипохол ичида,
Опам кетди бедарак,
Содда эди у жуда.

Қолдик ойим иккимиз
Кенг омборда сўппайиб…
Опам бир кун қайтармиш,
Болалари қўпайиб.

ПАШШАҲЎРНИНГ ТАРЖИМАИ ҲОЛИ

Тугилганман шу тоғда,
Арчадаги бутоқда.
Кулрангроқман мен қиттак,
Йўқса,
Дердингиз Читтак.

Тирикчилик – машмаша,
Қувалайман итпашша.
Куйиб-пишиб тутаман,
Бир ямлашда ютаман.

Патим тўзса,
Тарайман,
Очин-тўқин сайрайман.
Сайрап қўшни какликлар,
Қувноқ бўлар тоғликлар!

ҚАРҒАНИНГ ТАРЖИМАИ ҲОЛИ

Масхарабоз эди дадам,
Онам фолбин эдилар.
Кинначилик қилиб энам
Дон-дун топиб ердилар.

Чақимчи сур акам мени –
Урган чоғда
Эдим ёш.
Олис, совуқ ўлкаларга
Олиб кетдим уйдан бош.

Шундан бери яшаяпман
Аёзларда дилдираб.
Иссик юртга учса қушлар,
Термуламан мўлтираб.

ЭЧКИНИНГ ТАРЖИМАИ ҲОЛИ

Туғилибман қок тунда,
Ой бўлибди шамчироқ.
Ўсдим,
Кирдим қаторга,
Тақдим кумуш қўнгироқ.

Шохим ўҳшар қиличга,
Селкиллайди соқолим.
Кўз тегмасин,
Хозирча –
Жуда яхши аҳволим.

Кўнғироғим туфайли
Бош бўпқолдим қўйларга.
Энди мени
Судрашмас
Совға қилиб тўйларга.

КУЧУКНИНГ ТАРЖИМАИ ҲОЛИ

Сезган чофим шарпани,
Акиллашни биламан.
Отамерос касб экан,
Қоровуллик қиласман.

Безараарман жудаям,
Кўрпа-ёстиқ керакмас.
Қолган-қотган нонлару,
Ювиндидан тегса, бас.

Ғажий десам сүякни,
Жағда ҳали йўқ кучим.
Лекин
Гоҳи ғажийман,
Очдан ўлмаслик учун.

ЧЎЧҚАНИНГ ТАРЖИМАИ ҲОЛИ

Каркидонга аммаю,
Бегемотга холаман.
Ўша хирқи Тўнғизга
Ўгай опа бўламан.

Улар ўзи қондошми,
Бегонами етти ёт?
Касал бўлдим,
Келмади –
На Тўнғиз, на Бегемот.

АММО,
Хафа бўлмайман
Йўқламаса Каркидон.
Жа қийиндир тўйгазиш
Бўлса агар у меҳмон.

ЖЎЖАНИНГ ТАРЖИМАИ ҲОЛИ

Тухумимдан чиқибоқ
«Онам ким?» деб сўрадим.
Чўлоқ Товуқ
Бошимни
Қанотида ўради.

Тухумлардан бирма-бир
Чиқди жажжи укалар.
Майсазорда сайр этсак,
Ҳавас қилар Куркалар.

Бошлаб юриб
Онамиз
Ҳаммамизни боқади.
Онам чўлоқ бўлса ҳам,
Менга жуда ёқади.

ФИЛНИНГ ТАРЖИМАИ ҲОЛИ

Икки ёшга тўлдим мен
Йигирманчи апрелда.
Бироқ,
Қариб қолгандек
Қувватим йўқ ҳеч белда.

Ёмғир жуда кам бўлди,
Ўтлар сийрак ва майда.
Роса
Беш юз килога
Озиб кетдим бир ойда.

Курғоқчилик бошланса,
Менинг қўнглим ғашланар...
Юз арава ем-хашак
Қарз қиптуринг,
Ошналар!

ЧИГИРТКАНИНГ ТАРЖИМАИ ҲОЛИ

Арпазорда туғилиб,
Арпазорда улғайдим.
Мўл-кўл бўлса бошоқлар,
Мени қувонч чулғайди.

Ҳамма ухлар кечқурун,
Куйлайман мен хушовоз.
Ўроқчиман далада,
Жангда эса – қиличбоз.

Кеча мендан Чумоли
Пича арпа сўради.
Дедим:
– Дехқон сахийдир,
Тилаб борсанг, беради.

ПАШШАНИНГ ТАРЖИМАИ ҲОЛИ

Тухумчадан чиқибоқ,
Ўзим топдим ризқимни.
Оlam ҳали кўрмаган
Мендек сурбет,
Шилқимни.

Сира эслай олмайман
Униб-ўсган хонамни.
Дадам кимдир,
Билмайман,
Танимайман онамни.

Туғма етим бўлсам ҳам
Қолганим йўқ хору зор.
Икки юзта акам-у,
Уч юзтacha опам бор.

ЧУРРАКНИНГ ТАРЖИМАИ ҲОЛИ

Адаштиранг, болалар,
Ғурракмасман,
Чурракман.
Титкилайман балчиқни,
Тумшуқлари куракман.

Учсан,
Кучим етади –
Ўрдаклардан ўзишга.
Қолишмайман Балиқдан
Сув остида сузишда.

Совуқ жойдан келганман,
Бор нарсани кемириб.
Мазза қилиб юрибман
Иссиқкўлда семириб.

МАЙМУННИНГ ТАРЖИМАИ ҲОЛИ

Опкелишди зоопаркка,
Мени тўрда ушлашиб.
Қолиб кетди ўрмонда
Укаларим муштлашиб.

Шундан буён қафасда
Текин овқат кавшайман.
Шилишмаса теримни,
Ҳали узоқ яшайман.

Қилиғимни кўриш-чун
Тўп-тўп одам келади.
Раҳми келмас бироннинг,
Бари мендан кулади.

ҲЎКИЗНИНГ ТАРЖИМАИ ҲОЛИ

Кўзларимга танишдир
Даладаги ҳар уват.
Яғир бўйним мускулдор,
Оёқларим бақувват.

Баъзан мени одамлар
Аравага қўшишар.
Гоҳи омоч судратиб,
Савалашар,
Сўкишар.

Ҳаммасига чидайман,
Тегса ҳамки асабга.
Айтганларин қилмасам,
Судрашади қассобга.

ҚИРҚОЁҚНИНГ ТАРЖИМАИ ҲОЛИ

Тор кавакдан мўралаб,
Завқ оламан баҳордан.
Тарқар қора булутлар,
Музлар эрир анҳорда.

Ёзда эса,
Куч йифиб,
Қиласман сайд-саёхат.
Куз янайм яхшидир,
Салқин ҳаво, мўл овқат.

Ортиб борар ташвишим
Яқинлашиб қолса қишиш.
Осон эмас,
Жўралар,
Қирқта этик тикириш.

МУСИЧАНИНГ ТАРЖИМАИ ҲОЛИ

Гўлман,
Бироқ, дилкашман,
Буни билган билади.
Читтакка ҳам, Сорга ҳам
Ўртоқ бўлгим келади.

Пат-попутим тарагач,
Боқиб синиқ ойнага;
Танишай деб,
Бир куни
Яқин бордим Майнага.

Шапиллатиб қанотин,
Урди у бир тарсаки...
Сўнг юпатдим ўзимни:
– Арзимаган нарса-ку!

ҚИЗИЛИШТОННИНГ ТАРЖИМАИ ҲОЛИ

Бобом ҳозир дурадгор,
Аскар эди аслида.
Мен ҳам эдим ясовул
Бургутшоҳнинг қасрида.

Ҳамма ҳавас қиларди,
Кийимларим ранг-баранг.
Этикларим хиромдан,
Нимчам текис ва таранг.

Бир кун мени қувди шоҳ,
Кўздан йўқол деб нари; –
Эшик қолиб,
Девордан
Тешиб кирсам ичкари.

КАЛТАКЕСАКНИНГ ТАРЖИМАИ ҲОЛИ

Майли,
Писанд қилманг сиз,
Чивин учун тимсоҳман.
Юрсам ҳамки судралиб,
Қўшиқчиман, қувноқман.

Товуқ тайёр донни ер,
Лекин
Ётар катакда.
Мен қашқирдек эркинман,
Яшасам ҳам кавакда.

Кеча ногоҳ учратдим,
Лочин деган бир шумни.
Бошим омон бўлсин, деб,
Ташлаб қочдим думимни.

ЛАЙЛАКНИНГ ТАРЖИМАИ ҲОЛИ

Омон бўлсин зовурлар,
Ботқоқларга шараф-шон!
Мерос қолган отамдан
Қамишзору
Бир дўкон.

Туриб эрта тонгдаёқ,
Балиқшўра сузаман.
Ушлаб олсам илонни,
Лағмон қилиб чўзаман.

Ҳамма учун очикдир
Лайлаквойнинг дўкони.
Келиб туринг меҳмонга
Бақаманти егани.

ШИЛЛИҚҚУРТНИНГ ТАРЖИМАИ ҲОЛИ

Югурмайман,
Шошмайман,
Хоҳ сулла денг, хоҳ ялқов.
Ҳеч ким билан ишим йўқ,
Хоҳ беғам денг, хоҳ анқов.

Қаерим кам Ҳўкиздан,
Бошимда қўш шохим бор.
Чифаногим ичида
Ётогим ҳам тап-тайёр.

Дўстлар,
Нима қиласиз
Мени олға етаклаб?
Юрибман-да беғалва,
Бир чеккада эмаклаб.

СУВАРАКНИНГ ТАРЖИМАИ ҲОЛИ

Мана,
Чикдим ўртага,
Таниб қўйинг мени сиз.
Ҳавас қилар аккашга
Шахсан жаноб Шоҳқўнфиз.

Шоҳқўнфизда савлат бор,
Ландавурдир у бироқ.
Мақтанияпти деманг-у,
Йўқдир мендек югурок.

Мазаҳ қилиб дер Кана:
– Сен Чумчукдек «довюрак».
Қувишдамас,
Қочишда –
Бўш келмайсан, Суварак!

ТУРНАНИНГ ТАРЖИМАИ ҲОЛИ

Шунда экан насибам,
Умрим ўтар ботқоқда.
Хушёр бўлиб юраман
Узун ҳакалтаёқда.

Ўртоқларим ёқтирмас
Интизоми йўқ қушни.
Машқ қиласман,
Бўш қолсам,
Сафда текис учишни.

Оққушларга тақайди
Баъзи бирор зотимни...
Мана,
Билиб олдингиз
Аҳволимни, отимни.

КЎҚШИРАНИНГ ТАРЖИМАИ ҲОЛИ

Ёпишқоқман,
Ўз номим –
Ўзим билан Шираман.
Экинларга ғанимман,
Ўтакетган хираман.

Ўсимликни қийнайман,
Баргларини қуритиб.
Кўнглим тўлмас,
Ҳаттоки,
Гул-шонасин чиритиб.

Қирқай десам томирин
Тупроқ тўсар йўлимни...
Тупроқ куйлар ҳаётни,
Мен куйлайман
Ўлимни!

БУРГАНИНГ ТАРЖИМАИ ҲОЛИ

Кир кўрпанинг астари
Ҳашаматли саройим.
Агар,
Ирkit бўлсангиз,
Улфатимсиз ҳар доим.

Қорним очса,
Сапчийман –
Устингизга, шер бўлиб,
«Хе, афtingдан ўргилдим» –
Деманг, менга термилиб.

Мусобақа қилсангиз,
Ютқизасиз аккашга.
Чемпионман мен ахир,
Узунликка сакрашда.

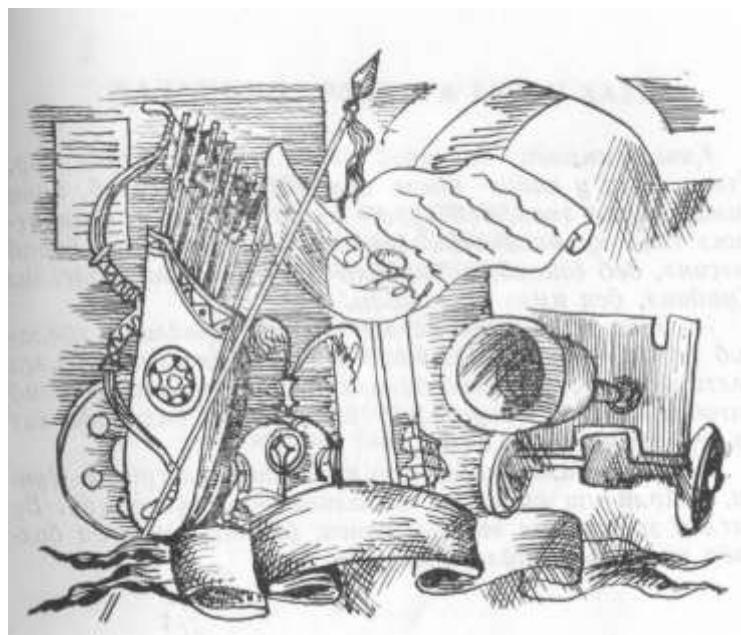
ТИМСОҲНИНГ ТАРЖИМАИ ҲОЛИ

Шу теварак-атрофда
Обрўйим жуда катта.
Бунинг учун
Куч билан
Нафс керак, албатта.

Мўмай ейман,
Майдани –
Ўтирмайман талашиб...
Қани келинг яқинроқ,
Дам олайлик гаплашиб.

Сўзлашамиз овқатдан –
Бемазадан, шириндан.
Факат,
Менинг олдимда
Гапириш йўқ бурундан.

IX **ҒАЛАТИ МАКТУБЛАР**

**Мен ётибман «иззатда»,
Мис жомчалар – хизматда.**

Қишлоғимизда Меливой тоға деган почтачи бор. Ўтган иили у киши бир хатни күрсатиб, буни нима құлсам экан, деб сұраб қолди. Қарасам, конвертнинг тена қисмига «Қишлоқдаги Сополтозарага бориб тегсин», деб ёзилиб, қуйироққа эса «Яйловдаги дўстинг Хумдан», дея имзо қўйилибди.

— Бунақа чалкаш хатлар бизда талайгина тўпланиб қолди, — деди Меливой тоға. — Ҳаммасини сизга келтириб берсам, қалай бўларкин? Бирон йўлини қилиб китобга қўшиб юборсангиз, ажабмаски, баҳонада хатлар ўз эгасини топиб олса.

Кекса почтачининг гапи менга маъқул тушибди. Чунки, хайрли иш қилишини болалигимдан ёқтираман. Бу хатлар эртами-кеч эгасини топса, ўзимни ниҳоятда баҳтиёр ҳис қилган бўлардим.

ҚАЛАМНИНГ РУЧКАГА ЁЗГАН ХАТИ

Кеча олдим,
Жиянчам,
Йиғлаб ёзган хатингни.
Айтмасанг ҳам бўларди
Олди-қочди дардингни.

Мендан аҳвол сўрабсан,
Ёзсам экан нима деб?
Хуллас,
Ишлаб юрибман,
Ўз этимни ўзим еб.

КАМОННИНГ ЗАМБАРАККА ЁЗГАН ХАТИ

Зах музейда ётибман,
Қилмишимдан уялиб.
Сен юрибсан
Қайдадир
Ҳануз қонга бўялиб.

Ростин айтсам, ёлғизлик –
Тегиб кетди жонимга.
Зўр бўларди
Сени ҳам
Опкелишса ёнимга.

ҚАЙЧИННИНГ ПИЧОҚҚА ЁЗГАН ХАТИ

Фийбатчилар тўдаси
Мени очкўз дейишар.
Лекин улар ўзлари
Мендан кўпроқ ейишар.

Яшаш керак, ошнажон,
Йўқ, нафсимни тиймайман.
...Қўрқма,
Касбимиз бошқа,
Ризқингни ҳеч қиймайман.

РАДИОНИНГ ТЕЛЕВИЗОРГА ЁЗГАН ХАТИ

Чиққан чоғда минбарга,
Сал босик бўл,
Акаси.
Мақтаб нима қиласан
Бироннинг оқ тасасин.

Аён бўлар бор нарса
Келиб вақти-фурсати.
...Балки,
Бизга «оқ» дерсан,
«Қўқ»ни бўяб кўрсатиб.

САРИМСОҚПИЁЗНИНГ ОҚПИЁЗГА ЁЗГАН ХАТИ

Баримиз бир уруғдан,
Ҳаммамиз ҳам пиёзмиз.
Қондошлиқда
Шолғом-у,
Қизилчага қиёсмиз.

Ўтган ой
Қўқпиёзга
Ёзган эдим салом хат,
Хануз жавоб қайтармай –
Юрибди у касофат.

Кўриб қолсанг бозорда,
Тергаб қўйгин ачитиб.
Йўлиқсайди ўзимга,
Сўкардим
Бир саситиб.

КИРСОВУННИНГ АТИРСОВУНГА ЁЗГАН ХАТИ

Ювишади мен билан
Сочик, чойшаб, дастурхон,
Салла, рўмол, дарпарда,
Яктак, белбоғ ва иштон.

Айтаверсам бирма-бир,
Э, таърифи жа узун...
Сенда ювар одамлар
Фақатгина қўл-юзин.

Лекин ортиқ талтайма,
Кўп қувонма қадрингга.
Ишқибоздир одамлар
Ўзинггамас,
Атрингга.

ДЎППИНИНГ ШЛЯПАГА ЁЗГАН ХАТИ

Юргандирсан чўччайиб,
Соя ташлаб бурунга?
Учрашгандик сўнгги бор
Қайсиdir бир гурунгда.

Эгам билан бирга мен,
Чиққаним пайт тўрига,
Сен ечилиб,
Бир четда –
Колган эдинг мўридай.

СОПОЛТОҒАРАНИНГ ХУМГА ЁЗГАН ХАТИ

Хат ёздим бир бўш қолиб...
Ётган бўлма, ишқилиб,
Нақ қорнингдан ёрилиб,
Нам тупроқса қорилиб.
... Сўрап бўлсанг аҳволим,
Сал чатнагач сополим,
Ногиронга йўйилдим,
Четга тираб қўйилдим.

Мен ётибман «иззатда»,
Мис жомчалар – хизматда.

ЧЎЗМАНИНГ ПРУЖИНАГА ЁЗГАН ХАТИ

Ёмон қилиқ чиқардинг,
Каравотга тортилиб.
Фижирлайсан ўзингча,
Кўшиқниям хор қилиб.

Кўп ғашимга тегмасдан,
Мой суртиб ол этингга.
Тарсиллатиб бир куни,
Кўйвормайин бетингга.

ҚАЙИҚНИНГ КЕМАГА ЁЗГАН ХАТИ

Балиқ овлаб
Неча йил,
Эшкагимни эшдилар.
Охир тошга уришиб,
Биқинимни тешдилар.

Шу аҳволда, ўйлагин,
Бориб бўлар қаёққа?
Йўқлаб эски дўстингни,
Бир келсанг-чи буёққа.

Балки кўнглинг ёзилар
Ер, ўтлоқни қузатиб.
Юраверма денгизда
Трубкангни тутатиб.

Фойданг тегиб турганда
Қадрлашар хизматинг.
Ишдан чиқсанг,
Билиб қўй,
Мендек бўлар қисматинг!

X БУ ВОҚЕА ЎХШАР ЭРТАККА

Бургутшоҳнинг икки ўғлин ҳам
Дўст тутганди ёшлиқдан Шабнам.

Агарда боболаримиз ва момоларимиз эртак тўқишини билмаганларида ҳамда бу эртаклар оғиздан-оғизга, қулоқдан-қулоқча ўтиб, бизгача етиб келмаганида эди, Сиз билан менга оламни танитиб турган бугунги адабиётимизнинг шу қадар қудрат йига олишига ҳеч ким кафолат беролмаган бўларди.

Дунёда эртаклардан кўра теран ва соддароқ, хаёлпарат ва ростгўйроқ, мароқли ва таъсирчанроқ нарса йўқ. Улар бизни берилиб тинглашга, ҳаяжонланишига, эзгулик ғалабасига ишонишига, орзуларимиз рўёбга чиқишини чидам билан кутишига, мақсадга дангал интилишига, жўшиб фикрлашга ўргатади.

Мен Халқ деган буюк устодга тақлид қилиб, «Олтиариқдан олти эртак» номли туркумга қўл урган эдим. Ана шу туркумга кирган эртакни сиз – ёш дўстларимга юз истихола билан тақдим этмоқдаман. Пайқаб турибманки, барибир момоларнинг эртагидан ўтказиб айтиши амримаҳол экан.

ТҮРТКҮЗНИНГ ЧАҚАЛАРИ КИМДА?

Бу воқеа ўхшар эртакка...
Түрткүз
Чақаларни солиб чўнтакка,
Эрталаб йўлга чиқди,
Дуч келган кавакка
 бурнини тиқди.

У бозорга бормоқчи,
Янги итялоқ олмоқчи эди.
Лекин
Кўлнинг бўйида

 пулини йўқотиб қўйди,
Ха, ҳамма чақаларини!
Чақириб у
Кўлнинг бақаларини,
Акиллаб деди:
– Ақчам бор эди,
Шу атрофда туйкус йўқолди,
Уни ким олди?

Бақаларнинг бошлиғи
 килди йиғилиш,

Вақиллади куюниб:
– Вей, бу қандай иш?
Яшар эдик ҳалол ва тўғри,
Қарангки,
Орамиздан чиқиби үғри.
Тагин,

Келиб-келиб
 итдан урибди,
Ана, Тўрткўз шўрлик
Йиғлаб турибди.
Кур-р-р...
Қайси қурғур-р-р
 олган бўлса,
Чиқсин ўртага.

Тонса жўрттага,
Унда, ҳамма қасам ичади,
Шунда Тўрткўз
даъвосидан кечади.

Ҳеч ким ўртага чиқмагач,
Бошлиқ бошлаб берди,
Қолганлар жўр бўлиб
ичишди қасам:
«Пулни олган бўлсам,
Ушлаб олсин уйқумда Лайлак.
Пийпаласин,
қилсин кўп ҳалак,
Тумшуқ уриб
қорнимни ёрсин,
Вақиллатиб ютиб юборсин!»

Бақаларнинг бошлиғи
деди Тўрткўзга:
– Қасам ичиб айтилган сўзга
Ишонмасдан
Ҳеч иложим йўқ.
Кўнглинг бўлсин тўқ,
Пулингни олганлар
Бақалар эмас.
Ит ҳуриди:
– Бас!
Эх, қасамхўр, алдоқчилар!
Қароқчилар!
Тешиб чиқсин ҳалол пулим...
Бақаларга
Тилаб ўлим,
Бечора Тўрткўз
Бесўз,
Йиғламсираб ортга бурилди,
Йўл-йўлакай
Роса улиди.

Ўшанда ёз эди,
Келди, мана куз.
Ит ҳануз
Уйда,
Кўча-кўйда
Бақаларни қарғаб юрармиш,
Тинмай хуармиш.

Зўр қасамни
қилмасдан хурмат,
Ёғдириб тухмат,
Бизни ноҳақ лаънатлади, деб,
Уёқда ҳам хафа эмиш
Итдан Бақалар...

Хей, бола,
Мабодо,
Сендамасми ўша чақалар?

ОДИЛ БУРГУТШОҲ ВА “ЗАМБУРУҒ” ЛАҚАБЛИ ЖОСУС ҲАҚИДА ЭРТАК

I

Бор эди бир одил Бургутшоҳ,
Тобе эди унга қириу тоғ,
Яйлов, дала,
Қумли барханлар,
Тош қалъалар,
Шинам қўргонлар.

Қарчигайшоҳ бор эди яна,
Ўрмон эди унга бошпана.
Далалари нотекис, яйдоқ,
Ярми ботқоқ,
Ярми қатқалоқ.

Бўлиб яхши ишларга ҳозир,
Бунда Тўти Бургутга вазир.
Қарға унда кирдил ишбоши –
Қарчиғайнинг ўнг қўл сирдоши.
Бунда Лочин қўшинга раҳбар,
Шўх Қирғийлар – энг сара лашкар.
Қўмондондир унда сурбет Сор,
Оч Қузғунлар ҳамлага тайёр.
Қизилиштон бунда ясовул,
Унда эса Қораялоқ – қул.
Бунда Булбул қилганда хониш,
Унда қаҳқаҳ уради Бойқуш.
Бунда Товус этганда хиром,
Какликларда жўшарди илҳом.

Эшилган чоқ унда Тустовуқ,
Термиларди Саъвалар совуқ.
Сўфитўрғай тўқ эди бунда,
Какку сарқит изларди унда.

II

Бургутда бор эди қўш фарзанд,
Бири асал,
Иккинчиси қанд.
Чақмоқ эди тўнғичин номи,
Ташна эди мардликка қони.
Қуёш эди кичигин исми,
Тўлиқ эди меҳрга жисми.
Ука – ўйчан,
Акаси – қувноқ,
Бир-бирига меҳрибон, иноқ.

Узоқ тунлар хаёл суриб гоҳ,
Ўз ўлимин ўйлаб қолса шоҳ,
Таъминлаш-чун элнинг бахтини,
Раво кўрар эди тахтини
Зеҳни ўткир,
Софдил Қуёшга...
Ахир, ақл ёшдамас – бошда.

У биларди,
Тўнғич фарзанди
Иродали,
Жасур ва танти,
Ўхшар худди туғма аскарга.
Чақмоқ бошлиқ бўлса лашкарга,
Ёв бузолмас бу юртнинг тинчин...
Афсус,
Қариб боряпти Лочин.

Шоҳ бир куни вазирин йўқлаб,
Тўрт-беш содиқ нозирин тўплаб,
Маълум қилди ушбу фикрини.
Барча маъқул кўргач зикрини,
Ёздири бу ҳақда васият,
Тамғаланди эзгу бир ният.

III

Заковатли Тўти вазирнинг,
Яхши ишга доим ҳозирнинг
Бўлар эди ёлғиз бир қизи,
Исми Шабнам – наҳор юлдузи.
Оқил эди сулув қиз беҳад,
Билимдону ҳамда ҳусниҳат.
Чуқур ўйга чўмиб тонг маҳал,
Машқ қиласиди гоҳида ғазал.
Оқшомлари чертар эди соз,
Кумри янглиғ эди хушовоз.
У, хориждан келган муаллим –
Попишақдан оларди таълим.
Бургутшоҳнинг икки ўғлини ҳам
Дўст тутганди ёшлиқдан Шабнам.
Қиласиди Чакмоқни ҳурмат,
У ҳам барча қизлардек албат
Ботирларга қоларди қойил.
Аммо қўнгли эди жа мойил
Ёқимтой ва дилкаш Қуёшга.
Тунлар буркаб парқувни бошга,
Ўхшаб ҳамма ошиқ қушларга,
Кўрар эди уни тушларда.

IV

Шайдо эди унга Қуёш ҳам,
Бироқ қизга йўлиққани дам,
Айтолмасди юрак сўзларин.
Мехр билан тикиб кўзларин,
Ундан ахвол сўрарди холос.

...Севиб қолди Чакмоқ ҳам беҳос
Вазирнинг бу гўзал қизини.
Дадил тутиб бир кун ўзини,
Топиб-тутиб сўзлар жўшқинин,
Изҳор қилди унга ишқини.
Бўлиб қолди Шабнам бирдан лол!
Майса узра тиз чўкиб беҳол,
Гап тополмай,
Ҳам қилди бошни...
Ахир,
Қанча кутди Қуёшни,
Айтармикан дея бир сўзни.

Эслатиб дарз кетмаган музни,
Қуёш эса юраверди жим...
Шабнамни у севмагай балким.

Ўша „бир сўз“ айтилди, мана,
Чақмоқ тураг қилиб тантана.
Кўз тикиб у кутмоқда жавоб...
Бу кўзларга бериб бўлмас тоб!

V

Қарчиғайшоҳ чорлаб Қарғани,
Сўради тунд:
– Гапир-чи, қани,
„Замбуруғ“нинг ишлари қалай?
Унга олтин бергандик талай,
Бўлиб кетди тугал зим-зиё,
Топган қушинг қаллобмиди ё?
Қарға деди:
– Тортманг ҳеч ташвиш,
„Замбуруғ“...
Эҳ, жуда маккор қуш!
У Бургутшоҳ қасрида ҳозир,
Унга сирдош уламо, нозир.
Хабар топиб баъзи бир сирдан
Ҳамда айрим икир-чикирдан,
Қилмоқ учун ишни пухта, соз,
Фурсат пойлаб юрибди шоввоз.
Шоҳ буюрди:
– Учсин Булдурук,
Бориб айтсин,
Ўша „Замбуруғ“ –
Ҳаракатни тезлаштирсин сал,
Унга бўлсин мададкор – ажал!
Хазинамиз бормоқда бўшаб,
Қолурмиз биз гадога ўхшаб
Забт этмасак у бой шаҳарни...
Боқиши қийин
Шунча аскарни.

VI

Тагида нақ етти қат тўшак,
Китоб ўқир Сассиқпопишак.
Мард Чақмоқнинг ёри Шабнамхон

Ҳикоятлар тинглар паришон.

Попишак бас қилиб ўқиши,
Талабаси – келинчак қушни
Зимдан сергак кузатиб бир зум,
Деди:
– Бунча хомушсан, қизим?
Кўплар учун бу ҳаёт – оғу,
Аммо сенга кулиб боқди у.
Ахир, ёвқур куёвинг Чакмоқ
Шу ўлкага бўлар бир кун шоҳ.
Сени ҳамма атар „малика“,
Эътиборда ёлғизу якка...
Юртда кўпдир сендеқ сулувлар,
Келиб лекин
Қаршингда улар –
Таъзим айлар,
Бош эгар бир-бир.
Аминманки,
Бўласан машҳур
Кўп ўтмай ёт ўлкаларда ҳам,
Шаҳзодалар тилида – „Шабнам!“

Дилбар келин хаёлга толди,
Узок-узок ўйланиб қолди...

„Қанча оқил бўлмасин аёл,
Унга сира келмайди малол
Бирон юртга малика бўлмоқ“.
Ўйлаб қўйди Попишак шундоқ.

VII

Эшитган кун тўйнинг дарагин,
Қуёшжоннинг сокин юрагин –
Гўё тилиб ўтганди наштар...
Азоб чекиб кундан-кун баттар,
Бедор ўтар унинг ҳар туни,
Кимга айтсин ахир дардини? –
Унга рақиб – севимли ака,
Севгилиси – бўлажак янга!

Бир кун боғда дуч келиб Шабнам,
Сўраб қолди:
– Кўриняпсан кам,

Ёки мендан хафамисан, айт?
Аразлаган каби
Сўнгги пайт –
Четлатяпсан мендан ўзингни,
Опқочасан нега кўзингни?
Биласанми...
Мен сени...
Ахир...
Сендек дўстсиз яшамоқ оғир...
– Сен ҳам мен-чун
Энг яқин сирдош, –
Дея маъюс жилмайди Қуёш:
– Яхши дўстсан,
Биламан, Шабнам,
Бўладирсан меҳрибон янгам...

Дард енгди-ю,
Тўйдан сўнг Қуёш
Ётиб қолди кўтаролмай бош.

VIII

Кириб маълум қилди ясовул:
– Шунқор шошиб мисоли довул,
Сўрамоқда қабулга рухсат...
Бургутшоҳ тез ажратди фурсат.
Шунқор
Шоҳни қилгач зиёрат,
Деди:
– Гапим шундан иборат,
Бир жосусни туширдик кўлга
Ва махфий хат олинди ўлжа.
Босмиш унга Қарчиғай тамға,
Имзо чекмиш остига Қарға.
Мактубга зар попук осилган,
Сизга қарши гаплар ёзилган.
Хатни бунда кутар „Замбуруғ“,
Тергов қилдик,
Аммо Булдуруқ
„Замбуруғ“ ким, деган саволга –
Жавоб бермай,
Боқар дуволга.
Воқеадан этилгач огох,
Вазмин боқиб деди Бургутшоҳ:
– Бугунча сал зикроқ вақтимиз,

Кўлда турса агар тахтимиз,
Эрта тергов қилинар жосус.
Фармонимиз:
Вақтинча маҳбус –
Зинданда кун кўрмоғи лозим...
Миршаб Шунқор айлади таъзим.

IX

Машғулотни тўхтатиб бехос,
Қовоқ уйиб Попишак устоз,
Аста деди:
– Азизим, Шабнам,
Талабамсан,
Фарзандимсан ҳам.
Сендан бошқа суюнчиғим йўқ,
Баҳт ҳамроҳинг бўлса,
Кўнглим тўқ.
Бир сирдан мен бўлдиму огоҳ,
Ғашлик чўқди кўнглимга ногоҳ.
Тишлаб юрдим кўп вақт тилимни,
Хуфтон қилмай дедим дилингни.
Сўнг ўйладим:
Хиёнат ахир
Ўз дўстингдан сақламоқлик сир.
Хуллас,
Кенгаш қилиб Бургутшоҳ,
Васиятин ёздиргани чоқ,
Мерос қилмиш Қуёшга тожин.
Истеъфога чиққанда Лочин,
Лашкарбоши бўлармиш Чақмоқ...

Мен Қуёшни демайман аҳмоқ,
Лекин у сал паришонхотир,
Акасидек эмасдир ботир.
Балки зеҳним ҳолдан толгандир,
Балки миям айниб қолгандир,
Балки олис боқолмас кўзим...
Аммо
Битта ҳикмат бор, қизим,
Қанча ўткир бўлмасин зеҳни,
Посанг босар отанинг меҳри.
Кенжатойин хоқон, менимча,
Ортиқ севар Чақмоқдан пича.

Устоз сўзин эшитиб Шабнам,
Жавоб қилди
Ўйланиб бир дам:
– Адашмасам,
Бўлса ҳамки ёш,
Хоқонликка лойикдир Күёш.
Шоҳнинг амри дейдилар вожиб,
Буюк зотга қилмайлик таажжуб.

Шоҳга изҳор қиласа-да ихлос,
Ёш келинчак гезарди бир оз.

X

Зиндан эди жуда қоронғи...
Тун яримдан оғгани чоғи,
Заранг қопқоқ очилди аста,
Недир тушди гурсиллаб пастга.
Яқин борди
Булдуруқ ҳайрон,
Кўрди – ўлиб ётар зинданбон.

Маҳбус токи ҳушин қилмай жам,
Пайдо бўлди қотил ўзи ҳам.
Деди:
– Калланг соғми, Булдуруқ?
– Салом бердик,
Жаноб „Замбуруғ!“
– Секин!
Қани, гапир-чи, ини,
Хатда нелар дейилганини.

Захдан ранжиб,
Йўталиб қуруқ,
Хат мазмунин айтди Булдуруқ.
У сўзини тутатган чоғда,
Қоронғида қолди-ю доғда,
Учраб қабиҳ ҳамлага ногоҳ,
Билолмай не бўйнида гуноҳ,
Оғзи каррак очилганича,
Бўғзига тиф санчилганича,
Ағнаб тушди,
Жон берди факир...
О, малайнинг қисмати оғир!

XI

Мехрибони – устоз айтган гап,
Ўтди Шабнам қалбини тирнаб.
Диққат бўлди,
Чалкашди ўйи,
Лоҳас сезди ўзин кун бўйи.
Тунда дарди сифмай терига,
Бу ҳақда гап очди эрига.
Мийиғида жилмайди Чакмоқ:
– Буни ўзим билардим,
Бироқ
Сен қаердан эшита қолдинг?
Сулув Шабнам чуқур тин олди:
– Эшиздим-да,
Нима фарқи бор?
– Жоним,
Хафа бўляпсан бекор,
Нега керак ўзи бизга тож?
Тополсайдим агар мен илож,
Турмас эдим саройда бир кун.
Беш-ўн навкар олволиб дуркун,
Ов қиласадим дарада ойлаб.
Ўтирадинг йўлимни пойлаб
Сен канизлар билан чодирда –
Чечакларга бурканган қирда...
Қўмондон – энг керакли нозир,
Минг-минг лашкар менга мунтазир.
Юртни ёвдан сақласам омон,
Айт-чи, бунинг нимаси ёмон?
Бу шарафли,
Фахрли беҳад,
Шоҳда эса – қуп-қуруқ шухрат.

Шабнам мамнун бокди ёрига,
Суянчиғи,
Ифтихорига.
Ғурурланди юртпарвар эрдан
Ва кўнгли ҳам ёришди бирдан.

XII

Эрта тонгда бош миршаб Шунқор,
Ранги ўчиб мисоли бемор,

Кириб келди Тошсаройга суст.
Хам зинданбон,
Хам маккор жосус
Бир хил тиғдан беланиб қонга,
Жон берганин шу кеч зинданда
Баён этди
Қирганча томоқ.
Бир оз сукут қилгач,
Деди шоҳ:
– Чала қолди гапинг, чамамда,
Сен айтмадинг
Қайси сур банда
Бундай ишга қилибди журъат?
– Шоҳим,
Сиздан сўрайман шафқат!
Биз...
Қотилни топамиз...
– Етар!
Ҳиқиллама,
Бошиングни қўттар.
Унутма,
Сен – Шунқорсан, Шунқор!
...Қотилни топ!
Қани, энди бор...

Чиқиб кетгач Шунқор хонадан,
Гап ташлади кимдир панадан:
– Бора олгай соқчига яқин –
Тунда фақат миршаб...
Ҳм, тағин –
Ким билади...
Тангрига яккаш
Чархнинг иши туюлмас чалкаш.

XIII

Машғулотни бошлиш-чун устоз,
Битта-битта босиб мисли ғоз,
Кўқ эшиқдан кирди хонага.
Мункиллаган буқри энага
Маълум қилди:
– Шабнамхоним банд!
У, қаҳвага солиб бир жуфт қанд,
Кириб кетди Қуёш ёнига.
Қарамасдан сув ва донига,

Оғир ётган эмиш шаҳзода,
Малика ва хоқон – азада.

Попишақ тез қайтиб орқага,
Яқин бориб „Кумуш ҳалқа“га,
Очиб Қуёш эшигин қия,
Ичкарига бош суқди ҳуфя.
Бўртоқчада – эшик ёнида,
Ўхшаб қушнинг иссиқ қонига,
Туарар эди қаҳвали идиш.
Эшитилди ётоқдан товуш:
– Нима бўлди,
Азизим, Қуёш?
– Янга...
Шабнам...
Тўқмагин кўзёш...

„Улар – ошиқ!
– деди Попишақ. –
Гар янглишсам,
Демак, мен эшак”.

XIV

Киприклари бўлиб жиққа нам,
Чиқди Қуёш ёнидан Шабнам.
У чиқди-ю,
Эшитилди дод,
Уввос солиб кўтарди фарёд
Оқсоч Чумчуқ бўзлаб хонада,
Зумда нотинч бўлди хонадон.
Етиб келди шоҳ ва малика,
Нозирлар жим туришар тикка,
Бемор Қуёш қусар эди қон,
Қуса-қуса,
Берди охир жон.

Табиб Каптар таажжубда эди,
Аҳвол билан танишиб деди:
– Заҳардан у...
Топиби ўлим...
Оқсоч деди:
– Бормайди тилим!
Бир зум олдин хонима Шабнам,
Бўлиб бунда bemorga ҳамдам,

Мажбур қилиб,
Мажбур қилиб, ха! –
Шаҳзодага ичирди қаҳва.

Нечун ох-дод?
Нечун бу фифон?
Оқсочга ҳам керак эди жон.

Ёшга тўлиб Шабнамнинг кўзи,
Беихтиёр оқариб юзи,
Чекинаркан,
Қичкирди:
– Ёлғон!!!
Захар солган – ўзингсан,
Илон!

Дард-алами сиғмай кўксига,
Тиқилганча фарёд бўғзига,
Изтиробдан титраб қўллари,
Юрди Шабнам хонаси сари...
Ҳамма ҳам
Хун бўлганда жигар,
Ўз уйида йиғлашни истар.

XV

Хўнг-ҳўнг йиғлаб ётаркан Шабнам,
Кирди Чақмоқ хонага илдам:
– Сендеқ маккор хотинга лаънат!
Лаънат ёғсин
Менга ҳам абад!
Бунча калта бўлмаса фаҳмим,
Нечун идрок этмабди ақлим, –
Мамлакатга бўлгин дея шоҳ,
Эрингга баҳт тилаганинг чоқ,
Қилгандинг-ку укамга ғараз.
Доғда қолдим,
Ҳайҳот, мен галварс!
Жуда яхши ишлабди калланг,
Тушунибсан,
Ҳаёт – кураш, жанг.
Мавжуд экан эрингда ука,
Бўлолмасдинг ахир малика...
Маликалик турмас доим нақд,

Жаннатда ҳур бўлақол,
Аблаҳ!

Тўлиб қахру ғазабга Чакмоқ,
Бармоқларин қилди-ю сиртмоқ,
Човут солди ёрин бўғзига.
Даҳшат акси чақнаб кўзида,
Тўлғанарди келинчак тинсиз...
Сўнг
Гиламга йиқилди унсиз.

XVI

Энагага бўлганча ҳамроҳ,
Кўк эшиқдан кириб келди шоҳ.
Қизи томон отилди вазир,
Донг қотдилар уламо, нозир.
Сўлган гулдек ётарди Шабнам,
„Нима бўлди сенга, қизгинам?“ –
Дея, урди она Тўти оҳ.
Муштин қисиб,
Бош эгди Чакмоқ.

Чаққон юриб ясовулга хос,
Қизилиштон кирди-ю бехос,
Тиз чўқди:
– О, улугъ хоқоним,
Афв этилса бир қошиқ қоним,
Воқиф қиласай сизни бир гапдан.
– Айт!
– Кўшқдаги гилам йўлақдан
Борардим тахт эшиги сари,
Ясовулни алмаштиргани.
Яқинлашгач „Кумуш ҳалқа“га,
Тисарилдим бирдан орқага.
Мен кўрдимки,
Жаноб Попишак
Очиб Қуёш эшигин қиттак,
Ичкарига тумшуғин суқиб,
Туарар эди гапларни уқиб.
Бир пайт
Қўйнин пайпаслаб қолди
Ва қўлига ненидир олди.
Уй ичига кирди-ю аста,
Қайтиб чиқди яна бирпасда.

Сўнг атрофга боқиб бадгумон,
Йўл олди ўз хонаси томон.
У, йўлақдан бурилган дамда,
Алланарса тушди гиламга.
Бориб олдим,
Қарасам – узук,
Ўлжа бўлмас бундан ҳам тузук...
Ким билибди бундай бўлишин?
Ўйловдим – у жанобнинг иши
Гап пойлашдан ўтмас нарига...
Фаҳмим етди кейин барига.

XVII

Табиб Каптар узукни олиб,
Уни ёғоч косага солиб,
Ботирган вақт бир қултум сувга,
Сув шарақлаб айланди буғга.
Шоҳга табиб юзланди беҳол:
– Бир кўрибоқ,
Сезгандим дарҳол.
Суюқликка солинса агар,
Бу узукдан тарқалар заҳар.

Шунқор деди:
– Хоқони улуғ,
Попишак бу – ўша „Замбуруғ!“
Шоҳ ғазабнок сўз қотди:
– Аттанг!
Пича кечроқ ишлади калланг,
Тезда қўлга олинсин баттол!..
Ясовуллар тарқалди дарҳол.

Ётар эди Шабнам
Бегуноҳ...
Чақмоқ наъра тортди-ю ногоҳ,
Деразани пачақлаб бирдан,
Отди ўзин баланд қасрдан.
– Ўғлим!!! – дея
Қилди шоҳ нидо.
Пичирлади табиб: „Алвидо!“
Нозирларни босди таҳлика,
Қўш фарзандсиз қолган малика
Нолиш билан
Юлган чоқ юзин,

Шабнам аста очди-ю кўзин,
Турганларга боқди таажжубда.
Бу дунёниг иши ажиб-да,
Бир эшикдан кирган пайт мотам,
Бир эшикдан чиқиб кетар ғам.

XVIII

Милтилларди қора жинчироқ,
Мудрар эди соқчи Қарқуноқ.
Товуш келди зиндан шунда:
– Ошна,
Сенга қийин-да жуда.
Менга маълум зинданбон ҳоли,
Итникидан ёмон аҳволи...
– Сеникидан лекин дурустроқ! –
Деб ғудранди соқчи Қарқунок.

Попишакнинг чиқмади жаҳли:
– Тез кунда мен бўламан баҳтли...
Сен кўряпсан фақат бугунни,
Ўйласанг-чи эртанги кунни.
Ўлди Шабнам, Чақмоқ ва Қуёш,
Ғамдан шоҳ ҳам бўлади одош.
Қарчигайшоҳ босиб келар сўнг,
Мурдалардан ясар катта дўнг.
Кенг майдонга қалаб арчани,
Нозир,
Навкар,
Соқчи...
Барчани –
Тириклийин ёқар гулханда.
Бўйи тенги сочар зар танга,
Кимки бўлса унга содик қул...

Вайсар экан Попишак нуқул,
Қамраб олди соқчини ваҳма.
Худди ўтда тургандек лақма,
Потирлади:
– Мақсадингни айт!
– Ёғочсарой ичра ушбу пайт
Қарчигайшоҳ менга мунтазир.
Рози бўлсанг,
Иккимиз ҳозир

Кунботарга қараб учамиз,
Эрта-индин манзил қучамиз.
Сени унда
Қиласиз тўра,
Бу, гулханда ёнишдан кўра –
Анча қулай,
Тўғрими, ўртоқ?
Ўйлаб туриб, деди Қарқуноқ:
– Бордир ахир,
Хотиним, болам...
– Олволамиз икковини ҳам...

Хуллас,
Осон сотилди соқчи,
Ҳарён боқиб мисли айғоқчи,
Шартта очди зиндан эшигин.
Кейин пастга тушди-да секин,
Пичогини суғуриб ёндан,
Халос этди „дўстин“ арқондан.
Маҳбус турди қаддин қилиб гоз...
Сўнг соқчига ташланиб бехос,
Тортиб олди унинг яроғин.
Ушлаганча лат еган жағин,
Қичқирган дам хумбош Қарқуноқ,
Кўкрагига санчилди пичоқ.

Танлолмади ўзибоп жўра,
Бўлолмади ёт юртда тўра,
Булғанди эл унга берган туз,
Қолиб кетди уйида ёлғиз
Хотини тул,
Боласи сағир...
О, сотқиннинг қисмати оғир!

XIX

Нафас олар қийналиб Чақмоқ,
Жони танда бўлса ҳам,
Бироқ,
Оғир эди аҳволи жуда.
Шоҳу вазир,
Қайнона-қуда –
Юришарди бедор, нобардам.
Табиб Каптар,

Вафодор Шабнам –
Нари кетмай Чақмоқ қошидан,
Қонли терни артиб бошидан,
Томизишар эди лабга сув.
Бехушликми ё қаттиқ уйқу
Ярадорни қылганди карахт...
Үлса – армон,
Тирик қолса – баҳт!

Тонгга яқин, телбага ўхшаб,
Гангисиб кирди хонага миршаб:
– Ўлимимга розиман,
Шоҳим,
Ортиб кетди беҳад гуноҳим...
Зиндонбоннинг сирли ўлгани,
„Замбуруғ“нинг ғойиб бўлгани,
Шоҳ дилини тунд қилди баттар:
– Йўлга чиқсин Қалдирғоч чопар,
Посбонларни этсин у огоҳ,
Чегарадан ўтолмасин соғ
Бирорта қуш,
Бирорта чивин!
...Сўнг ўзича шивирлаб секин,
Деди:
– Балки, қолгандирмиз кеч...
Тавба, аклим етмай қолди ҳеч,
Тошсаройда нелар бўляпти?
Лак-лак оғат қайдан келяпти?

XX

Бургутшоҳнинг икки фарзандин,
Ҳам вазирнинг ёлғиз дилбандин,
Бир кундаёқ тинчитганини,
Ёвни боплаб инжитганини
Сўйлаб берди Попишак мағур.
Қарға деди:
– Ишларинг манзур.
Шу қаторда жонсиз ё носоғ –
Ётган бўлса эди Бургутшоҳ,
Унда, баҳонг бўларди „аъло“.
– Қизилиштон деган бир бало
Расво қилди ишимни бевақт,
Ўзи, шоҳга келувди навбат.
– Қарчиғайшоҳ

Уч кунки, касал,
Кўрс ва инжиқ бўлиб қолди сал.
Келганингни айтаман кириб,
„Замбуруғ“нинг зафарин билиб,
Кўнгли бирдан ёришса, зора...
Мукофотни
Қиласиз „ар-па“.

XXI

Бериб бўлгач Попишак ҳисоб,
Қарчиғайшоҳ айлади хитоб:
– Бургутшоҳ-чи?!
– Вақтинча... тирик...
Лекин шунча қайғу, кўргилик
Унинг жонин олиши керак...
– Ўлишини кутамиз, демак?
Ақлинг бало,
Маслаҳатинг зўр...
Сўнг қичқирди:
– Ярамас! Нонкўр!
Хўб совурдинг мўмай маблағни,
Ўша тождор қари аблахни
Нечун қила олмадинг гумдон?
Балки...
Ширин туулгандир жон?
Ботибсан сен азим гуноҳга!
Мендек машхур Қарчиғайшоҳга
Шартта қурбон бўлмаган жонзот
Илтифотга лойиклас...
Жаллод!!!

Тиз чўкиб дод солди „Замбуруғ“:
– Кетингизга бўлайин қуйруқ,
Болангизга бўлай ўйинчоқ,
Шафқат қилинг,
Муруватли шоҳ!

Шоҳ кўзидан сўнмади нафрат,
Попишакка этмади шафқат.
Пинагини бузмасдан зарра,
„Мукофот“ни қилмасдан арра,
Сурлик билан
Юз бурди вазир...
О, жосуснинг қисмати оғир!

XXII

Ёв ниятин қилмоқчидай пуч,
Бир ой ўтиб,
Йиғиб анча куч,
Чақмоқ аста турди оёққа.
Суяномасдан қўлтиқтаёққа,
Тошсаройдан чиқди ташқари,
Унга тирак – вафодор ёри.

Очилиди кўк, оқ, сариқ дарча,
Мамнун боқар саройдан барча:
Одил шоҳу
Ақлли вазир,
Оқсоҷ,
Миршаб,
Уламо,
Нозир
Жуфт чечакдек бу икки ёшга...

Таъзим қилмоқ учун Қуёшга,
Биргаллашиб Шабнам ва Чақмоқ,
Кўзларидан ёш томиб мунчоқ,
Саганага келдилар яқин.
Бор дегандек ҳаётда ҳаққим,
Гўё кўкка қиласарди нола
Гўр устидан чиқсан ёш лола.
Симиаркан
Тонгнинг сабосин,
Эшитгандек гиёҳ нидосин,
Кўз қадади лолага Чақмоқ.

Чақмоқ
Юртга бўлар бир қун шоҳ!
Қандай кунлар келгай ўшанда?
Ўт кетмасми ушбу гулшанга?
Сақланарми тахтда одиллик?
Авж олмасми қирғин, қотиллик?
Мўл бўлгайми сандиқларда дон?
Ўйлолгайми навқирон хоқон
Оддий халқнинг тақдирин бедор?
Боқолгайми ёвларга ҳушёр?
Босқинчидан кўрмасми завол
Сўқмоқдаги мункиллаган тол?

Юрт тарихин супурмасми ел?
Ўзлигини сақлолгайми эл?
Бузилмасми кўхна қасрлар?
Топталмасми қутлуғ қабрлар
Ва ундаги ўйчан лолалар?

· · · · · · · · · · · · · ·

Эртак тамом...
Хайр... болалар...

ТАҚДИРНИНГ ҲАЗИЛИ

*Ё ўнгимда қувонсам,
Ё хафароқ уйгонсам,
Кимдир айтса қизиқ гап,
Ё ўқинсам ҳўнг йиғлаб,
Жўйиса қуиға шафқатим,
Ё илонга нафратим,
Гоҳи омоч ё жавон
Боқса ғамгин ё шодон,
Теракми ё шафтоли
Сўзлаб қолса аҳволин,
Келажакка бўйласам,
Ё ўтмишини ўйласам,
Тийилиб сал шўхлигим,
Келиб чўпчак тўқигим,
Узоқ тунлар эринмай,
Бировларга кўринмай,
Шеър ёзардим тинмасдан...
Шоир бўлдим билмасдан.
Аслида мен, биродар,
Минмоқчиидим трактор.*

МУНДАРИЖА

Хабар сотувчи
I. Далалардан – болаларга.....
II. Ажойибхона
III. Кулчалар
IV. Сиз эшитмаган қўшиқлар.....
V. Ботирвойнинг кундалиги.....
VI. Булбулнинг чўпчаклари.....
VII. Менинг коллекциям.....
VIII. Игналарим чиройли.....
IX. Ғалати мактублар.....
X. Бу воқеа ўхшар эртакка.....
Тақдирнинг ҳазили.....

Ўрта ёшдаги мактаб болалари учун

На узбекском языке

Анвар Абиджан

ОЧЕНЬ ИНТЕРЕСНЫЙ СЛУЧАЙ

Стихи и сказки

Редакторлар М. Кенжабоев ва Ҳ. Имонбердиев

Рассом М. Тахтаев

Расмлар редактори М. Карпузас

Техн. редакторлар Э. Сайдов ва А. Сеамсаков

Корректор Ш. Соатова

ИБ № 0023

Формати 84 x 108 1/32

Тиражи 20 000

60 т.

АНВАР ОБИДЖОН 1947 йилда Фарғона областининг Олтиариқ районидаги Полосон қишлоғида туғилган. Биринчи шеъри 6-синфда ўқиб юрган пайтида эълон қилинган.

У 1979 йилда Тошкент Давлат университетининг журналистика факультетини битирған.

Анвар Обиджон СССР Езувчилар союзининг аъзоси. Унинг болаларга аталган «Она - Ер», «Баҳромнинг хикоялари», «Оловжон ва унинг дўстлари», «Эй, ёруғ дунё», «Масҳарабоз бола» номли шеърий ҳамда насрый тўпламлари чоп этилган.

„ЮЛДУЗЧА“